

Ieremia

¹ Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, dintre preoții care erau în Anatot în țara lui Beniamin;

² Către care cuvântul DOMNULUI a venit în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui.

³ S-a întâmplat de asemenea în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la ducerea Ierusalimului în captivitate în luna a cincea.

⁴ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁵ Înainte de a te forma în pântece te-am cunoscut; și înainte să fi ieșit tu din pântece te-am sfințit și te-am rânduit profet către națiuni.

⁶ Atunci am spus eu: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, eu nu pot vorbi, pentru că sunt copil.

⁷ Dar DOMNUL mi-a spus: Nu spune: Sunt copil, pentru că vei merge la toți aceia la care te voi trimite și vei vorbi orice îți voi porunci.

⁸ Nu te teme de fețele lor, pentru că eu sunt cu tine pentru a te elibera, spune DOMNUL.

⁹ Atunci DOMNUL și-a întins mâna și mi-a atins gura. Și DOMNUL mi-a spus: Iată, am pus cuvintele mele în gura ta.

¹⁰ Vezi, în această zi te-am pus peste națiuni și peste împărății, pentru a dezrădăcina și a dărâma și a distruge și a surpa, pentru a zidi și pentru a sădi.

11 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: Ieremia, ce vezi? Iar eu am spus: Văd un toiag de migdal.

12 Atunci DOMNUL mi-a spus: Ai văzut bine, pentru că voi grăbi cuvântul meu pentru a-l împlini.

13 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară, spunând: Ce vezi? Iar eu am spus: Văd un cazan fierbând; și fața lui este spre nord.

14 Atunci DOMNUL mi-a spus: Din nord va izbucni un râu peste toți locuitorii țării.

15 Pentru că, iată, voi chema toate familiile împărățiilor nordului, spune DOMNUL; și vor veni și fiecare își va așeza tronul său la intrarea portilor Ierusalimului și împotriva tuturor zidurilor lui de jur împrejur, și împotriva tuturor cetăților lui Iuda.

16 Și voi rosti judecățile mele împotriva lor referitor la toată răutatea lor, ei care m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei și s-au închinat înaintea lucrărilor mâinilor lor.

17 Tu, de aceea, încinge-ți coapsele și ridică-te și vorbește-le tot ce îți poruncesc; nu te descuraja din cauza fețelor lor, ca nu cumva să te cobor înaintea lor.

18 Fiindcă, iată, te-am făcut în această zi o cetate apărată și un stâlp de fier și ziduri de aramă împotriva întregii țări, împotriva împăraților lui Iuda, împotriva prinților lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării.

19 Și vor lupta împotriva ta; dar nu te vor învinge, pentru că eu sunt cu tine, spune DOMNUL, pentru a te elibera.

2

¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,

spunând:

² Mergi și strigă în urechile Ierusalimului, spunând: Astfel spune DOMNUL: Îmi amintesc de tine, de bunătatea tinereții tale, de dragostea din timpul logodirii tale, când m-ai urmat în pustie, într-o țară neșemănată.

³ Sfânt era Israel pentru DOMNUL și primele roade ale venitului său; toți cei care îl mănâncă vor fi vinovați; răul va veni peste ei, spune DOMNUL.

⁴ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi, casă a lui Iacob și toate familiile casei lui Israel:

⁵ Astfel spune DOMNUL: Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în mine, că s-au depărtat de mine și au mers după deșertăciune și au devenit deșerți?

⁶ Nici nu au spus: Unde este DOMNUL care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a condus prin pustie, printr-o țară de deșerturi și de gropi, printr-o țară a secetei și a umbrei morții, printr-o țară prin care nu trecuse nimeni și unde nu locuise niciun om?

⁷ Și v-am adus într-o țară roditoare, pentru a mânca rodul ei și bunătatea ei; dar când ați intrat, ați întinat țara mea și ați făcut moștenirea mea o urâciune.

⁸ Preoții nu au spus: Unde este DOMNUL? Și cei care mânuiau legea nu m-au cunoscut; păstorii de asemenea au încălcat legea împotriva mea și profeții au profețit prin Baal și au umblat după lucruri care nu sunt de folos.

⁹ De aceea vă voi implora încă, spune DOMNUL, și pe copiii copiilor voștri îi voi implora.

¹⁰ De aceea treceți peste insulele Chitimului și vedeți; și trimiteți la Chedar și luați aminte cu

atenție și vedeți dacă este un astfel de lucru.

¹¹ Și-a schimbat vreo națiune dumnezeii ei, care totuși nu sunt dumnezei? Dar poporul meu și-a schimbat gloria pentru ceea ce nu este de folos.

¹² Fiți înmărmurite, voi cerurilor, la aceasta, și înfricoșați-vă, faceți-vă ca pustiul, spune DOMNUL.

¹³ Căci poporul meu a făcut două rele; m-au părăsit, izvorul apelor vii și și-au săpat fântâni, fântâni crăpate, care nu pot ține apă.

¹⁴ Este Israel un servitor? Este el un sclav născut în casă? De ce este el jefuit?

¹⁵ Leii tineri au răcnit împotriva lui, și au strigat și i-au risipit țara; cetățile lui sunt arse și fără locuitori.

¹⁶ De asemenea copiii lui Nof și ai lui Tahpanes ți-au spart creștetul capului.

¹⁷ Nu ți-ai făcut singur aceasta, în aceea că ai părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul tău, în timp ce el te conducea pe cale?

¹⁸ Și acum ce ai tu a face pe calea Egiptului, să bei apele din Șihor? Sau ce ai tu a face pe calea Asiriei, să bei apele râului?

¹⁹ Propria ta stricăciune te va corecta și decăderile tale te vor muștra; să știi de aceea și vezi că este un rău și amar că l-ai părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul tău și că frica mea nu este în tine, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor.

²⁰ Pentru că din vechime ți-am rupt jugul și ți-am rupt legăturile; iar tu ai spus: Nu voi călca legea; când pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde te plimbi, curvind.

²¹ Totuși eu te sădisem ca viță nobilă, o sămânță cu totul bună; cum atunci te-ai schimbat față de mine

în planta stricată a unei vițe străine?

²² Căci chiar dacă te-ai spăla cu silitră și ai folosi mult săpun, totuși nelegiuirea ta este însemnată înaintea mea, spune DOMNUL Dumnezeu.

²³ Cum poți spune: Nu sunt întinată, nu am mers după Baali? Privește-ți calea în vale, cunoaște ce ai făcut: tu ești o dromaderă iute care își încrucișează căile;

²⁴ Măgăriță sălbatică obișnuită cu pustia, care adulmecă vântul după plăcerea ei; cine o abate în aprinderea ei? Toți cei care o caută nu se vor obosei; o vor găsi în luna ei.

²⁵ Ferește-ți piciorul de la a fi desculț și gâtul tău de la sete; dar tu ai spus: Nu este speranță, nu, pentru că am iubit străini și după ei voi merge.

²⁶ Precum hoțul se rușinează când este găsit, tot astfel se rușinează casa lui Israel: ei, împărații lor, prinții lor și preoții lor și profeții lor,

²⁷ Spunând unui trunchi: Tu ești tatăl meu; și unei pietre: Tu m-ai născut, pentru că ei și-au întors spatele la mine și nu fața; dar în timpul tulburării lor vor spune: Ridică-te și salvează-ne.

²⁸ Dar unde sunt dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut? Să se ridice ei, dacă pot să te salveze în timpul tulburării tale; căci conform numărului cetăților tale sunt dumnezeii tăi, Iuda!

²⁹ Pentru ce vă certați cu mine? Toți ați încălcat legea împotriva mea, spune DOMNUL.

³⁰ În zadar am lovit pe copiii voștri; nu au acceptat nicio disciplinare; propria voastră sabie i-a mâncat pe profeții voștri ca un leu nimicitor.

³¹ Voi, această generație, vedeți cuvântul DOM-

NULUI. Am fost eu un pustiu pentru Israel? O țară a întinericului? Pentru ce spune poporul meu: Noi suntem domni; nu vom mai veni la tine?

³² Poate o fecioară să își uite podoabele ei, sau o mireasă, îmbrăcămintea ei? Totuși, de zile fără număr, poporul meu m-a uitat.

³³ De ce îți îmbunătățești calea pentru a căuta dragoste? De aceea ai învățat și pe cei stricați căile tale.

³⁴ De asemenea în poalele hainelor tale este găsit sângele sufletelor săracilor nevinovați; nu am aflat aceasta prin căutare tainică ci pe toate acestea s-a găsit.

³⁵ Totuși tu spui: Pentru că sunt nevinovată, cu siguranță mânia lui se va întoarce de la mine. Iată, te voi certa, pentru că spui: Nu am păcătuit.

³⁶ De ce alergi înapoi și încolo atât de mult pentru a-ți schimba calea? De asemenea te vei rușina de Egipt, precum te-ai rușinat de Asiria.

³⁷ Da, tu vei ieși de la el și mâinile tale vor fi pe capul tău, pentru că DOMNUL a respins pe cei în care te încrezi și nu vei prospera în ei.

3

¹ Ei spun: Dacă un bărbat își lasă soția și ea pleacă de la el și devine a altui bărbat, se va întoarce el din nou la ea? Nu va fi țara aceea mult întinată? Dar tu ai făcut pe curva cu mulți apropiați; totuși întoarce-te la mine, spune DOMNUL.

² Ridică-ți ochii spre înălțimi și vezi unde nu te-ai culcat cu cineva. Pe căi ai șezut pentru ei, precum arabul în pustie; și ai întinat țara cu curviile tale și cu stricăciunea ta.

³ De aceea ploile au fost oprite și nu a fost ploaie târzie; și tu ai avut fruntea unei curve, ai refuzat să te rușinezi.

⁴ Nu vrei de acum să strigi către mine: Tatăl meu, tu ești călăuza tinereții mele?

⁵ Își va reține el mânia pentru totdeauna? O va ține el până la sfârșit? Iată, ai vorbit și ai făcut lucruri rele cât ai putut.

⁶ DOMNUL mi-a spus de asemenea în zilele împăratului Iosia: Ai văzut ceea ce a făcut Israelul decăzut? S-a urcat pe fiecare munte înalt și sub fiecare copac verde și acolo a făcut pe curva.

⁷ Și am spus după ce a făcut toate aceste lucruri: Întoarce-te la mine. Dar nu s-a întors. Și perfida ei soră, Iuda, a văzut aceasta.

⁸ Și am văzut că, după ce pentru toate motivele prin care Israelul decăzut a comis adulter, am alungat-o și i-am dat un act de divorț; totuși perfida ei soră, Iuda, nu s-a temut, ci a mers și de asemenea a făcut pe curva.

⁹ Și s-a întâmplat prin ușurința curviei ei, că a întinat țara și a comis adulter cu pietre și cu trunchiuri.

¹⁰ Și cu toate acestea perfida ei soră, Iuda, nu s-a întors la mine cu toată inima ei, ci cu prefăcătorie, spune DOMNUL.

¹¹ Și DOMNUL mi-a spus: Israelul decăzut s-a declarat drept mai mult decât perfida lui soră, Iuda.

¹² Du-te și vestește aceste cuvinte spre nord și spune: Întoarce-te, tu Israele decăzut, spune DOMNUL; și nu voi face ca mânia mea să cadă peste voi, pentru că sunt milostiv, spune DOMNUL și nu voi

ține mânie pentru totdeauna.

¹³ Numai să îți recunoști nelegiuirea, că ai încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeuului tău și ți-ai împrăștiat căile către străini sub fiecare copac verde, și voi nu ați ascultat de vocea mea, spune DOMNUL.

¹⁴ Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, spune DOMNUL, pentru că sunt căsătorit cu voi; și vă voi lua pe unul dintr-o cetate și pe doi dintr-o familie și vă voi aduce în Sion;

¹⁵ Și vă voi da păstori conform cu inima mea care vă vor paște cu înțelegere și cunoștință.

¹⁶ Și se va întâmpla, când vă veți înmulți și veți crește în țară, în acele zile, spune DOMNUL, că ei nu vor mai spune: Chivotul legământului DOMNULUI; nici nu le va veni în minte, nici nu își vor aminti de el; nici nu îl vor cerceta; nici nu se va mai face aceasta.

¹⁷ În acel timp ei vor numi Ierusalimul tronul DOMNULUI; și toate națiunile se vor aduna la el, pentru numele DOMNULUI, la Ierusalim; și nu vor mai umbla după închipuirea inimii lor rele.

¹⁸ În acele zile casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel și ei vor veni împreună din țara de la nord în țara pe care am dat-o ca moștenire părinților voștri.

¹⁹ Dar eu am spus: Cum să te pun printre copii și să îți dau o țară plăcută, o moștenire frumoasă a oștirilor națiunilor? Și am mai spus: Mă vei numi: Tatăl meu; și nu te vei întoarce de la mine.

²⁰ Cu adevărat precum o soție cu perfidie se depărtează de soțul ei, tot astfel v-ați purtat voi cu perfidie cu mine, casă a lui Israel, spune DOMNUL.

²¹ O voce s-a auzit pe înălțimi, plâns și cereri ale copiilor lui Israel, pentru că și-au pervertit calea și l-au uitat pe DOMNUL Dumnezeuul lor.

²² Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, eu vă voi vindeca decăderile. Iată, noi venim la tine, pentru că tu ești DOMNUL Dumnezeuul nostru.

²³ Cu adevărat în zadar se așteaptă salvare de la dealuri și de la mulțimea munților. Cu adevărat în DOMNUL Dumnezeuul nostru este salvarea lui Israel.

²⁴ Fiindcă rușinea a mistuit munca părinților noștri din tinerețea noastră: turmele lor și cirezile lor, pe fiii lor și pe fiicele lor.

²⁵ Noi zăcem în rușinea noastră și ocară noastră ne acoperă, pentru că am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeuul nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în această zi și nu am ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeuul nostru.

4

¹ Dacă te vei întoarce, Israele, spune DOMNUL, întoarce-te la mine; și dacă vei îndepărta urâciunile tale dinaintea vederii mele, atunci nu te vei mai clinti.

² Și vei jura: DOMNUL trăiește, în adevăr, în judecată și în dreptate; și națiunile se vor binecuvânta în el și în el se vor făli.

³ Pentru că astfel spune DOMNUL către bărbații lui Iuda și către Ierusalim: Deșteleniți-vă pământul înțelenit și nu semănați printre spini.

⁴ Circumcideți-vă pentru DOMNUL și îndepărtați prepuțurile inimii voastre, voi bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului; ca nu cumva furia mea, ca un foc, să izbucnească și să ardă astfel încât

nimeni să nu o poată stinge, din cauza facerilor voastre de rău.

⁵ Vestiți în Iuda și faceți cunoscut în Ierusalim și spuneți: Sunați trâmbița în țară; strigați, strângeți-vă împreună și spuneți: Adunați-vă și să intrăm în cetățile apărate.

⁶ Înălțați steagul spre Sion; retrageți-vă, nu vă opriți, pentru că voi aduce răul de la nord și o mare nimicire.

⁷ Leul s-a ridicat din desișul lui și nimicitorul neamurilor este pe drum; el a ieșit din locul său ca să îți prefacă țara în pustiu; și cetățile tale vor fi risipite, fără vreun locuitor.

⁸ Pentru aceasta, încingeți-vă cu pânză de sac, plângeți și urlați, pentru că mânia înverșunată a DOMNULUI nu s-a abătut de la noi.

⁹ Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, că inima împăratului va pieri și de asemenea inima prinților; și preoții vor fi înmărmuriți și profeții se vor minuna.

¹⁰ Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Cu adevărat ai înșelat mult pe acest popor și Ierusalimul, spunând: Veți avea pace; cu toate că sabia ajunge până la suflet.

¹¹ În acel timp se va spune acestui popor și Ierusalimului: Un vânt uscat din înălțimile din pustie spre fiica poporului meu, nu ca să vânture, nici ca să curețe,

¹² Chiar un vânt puternic din acele locuri va veni la mine: acum de asemenea, voi rosti judecăți împotriva lor.

¹³ Iată, el se va înălța ca norii și carele lui vor fi ca un vârtej de vânt; caii lui sunt mai iuți decât

acvilele. Vai nouă! pentru că suntem jefuiți.

¹⁴ Ierusalime, spală-ți inima de stricăciune, ca să fii salvat. Până când vor găzdui în tine gândurile tale deșarte?

¹⁵ Pentru că o voce face cunoscută din Dan și face să se audă nenorocirea din muntele Efraim.

¹⁶ Dați de știre națiunilor; iată, faceți să se audă împotriva Ierusalimului, că paznici vin dintr-o țară îndepărtată și își înalță vocea împotriva cetăților lui Iuda.

¹⁷ Precum paznicii unui ogor, sunt ei împotriva lui de jur împrejur, pentru că el s-a răzvrătit împotriva mea, spune DOMNUL.

¹⁸ Calea ta și facerile tale ți-au adus aceste lucruri asupra ta; aceasta este stricăciunea ta; deoarece este amară, deoarece ajunge până la inima ta.

¹⁹ Adâncurile mele! Adâncurile mele! Sunt îndurerat chiar în inima mea; inima mea vuiește în mine; nu pot să tac, deoarece tu ai auzit; suflete al meu, sunetul trâmbiței, alarma de război!

²⁰ Nimicire peste nimicire se strigă, pentru că toată țara este prădată; dintr-odată corturile mele sunt prădate și într-o clipă, covoarele mele.

²¹ Până când voi vedea steagul și voi auzi sunetul trâmbiței?

²² Pentru că poporul meu este nebun, ei nu m-au cunoscut; sunt copii prostuți și nu au înțelegere; sunt înțelepți pentru a face răul, dar pentru a face binele nu au cunoaștere.

²³ Am privit pământul și, iată, era fără formă și gol; și cerurile, nici ele nu aveau lumină.

²⁴ Am privit munții și, iată, tremurau; și toate dealurile se mișcau ușor.

25 Am privit și, iată, nu era niciun om; și toate păsările cerurilor fugiseră.

26 Am privit și, iată, locul roditor era o pustie și toate cetățile lui erau dărâmate la prezența DOMNULUI și înaintea mâniei sale înverșunate.

27 Pentru că astfel a spus DOMNUL: Toată țara va fi pustiită; totuși nu o voi mistui deplin.

28 Pentru aceasta pământul va jeli și cerurile de deasupra vor fi negre, pentru că eu am vorbit aceasta, am hotărât-o și nu mă voi pocăi, nici nu mă voi întoarce înapoi de la ea.

29 Întreaga cetate va fugi de vuietul călăreților și arcașilor; ei vor intra în desișuri și se vor cățara pe stânci: fiecare cetate va fi părăsită și niciun om nu va locui în ele.

30 Și după ce ești prădată, ce vei face? Chiar dacă te îmbraci cu stacojiu, chiar dacă te împodobеști cu podoabe de aur, chiar dacă îți vei mări ochii cu vopsea, în zadar te vei face frumoasă: iubiții tăi te vor disprețui, îți vor căuta viața.

31 Pentru că am auzit o voce ca a unei femei în durerile nașterii și chinul ca a celei care naște pe întâiul ei născut, vocea fiicei Sionului, care se tânguie, care își întinde mâinile, spunând: Vai mie acum! Pentru că sufletul meu este obosit din cauza ucigașilor.

5

1 Alergați încoace și încolo pe străzile Ierusalimului și vedeți acum și aflați și căutați în piețele lui, dacă puteți găsi un om, dacă este vreunul care face judecată, care caută adevărul; și îl voi ierta.

² Și deși ei spun: DOMNUL trăiește; cu siguranță ei jură fals.

³ DOAMNE, nu sunt ochii tăi asupra adevărului? tu i-ai lovit, dar ei nu sunt mâhniți; i-ai mistuit, dar ei au refuzat să primească disciplinarea; și-au făcut fețele mai tari decât o stâncă, au refuzat să se întoarcă.

⁴ De aceea eu am spus: Într-adevăr, aceștia sunt săraci și sunt nebuni, pentru că nu cunosc calea DOMNULUI, nici judecata Dumnezeului lor.

⁵ Mă voi duce la oamenii însemnați și le voi vorbi, pentru că ei au cunoscut calea DOMNULUI și judecata Dumnezeului lor; dar aceștia au rupt cu totul jugul și au rupt legăturile.

⁶ Pentru aceea, un leu din pădure îi va ucide și un lup al înserărilor îi va prăda, un leopard va pânda cetățile lor; oricine iese de acolo va fi sfâșiat în bucăți; deoarece fărădelegile lor sunt multe și decăderile lor sunt înmulțite.

⁷ Cum să te iert pentru aceasta? Copiii tăi m-au părăsit și au jurat pe cei care nu sunt dumnezei; când eu i-am hrănit pe deplin, atunci au comis adulter și s-au adunat în cete la casele curvelor.

⁸ Ei au fost precum cai hrăniți dimineața; fiecare a nechezat după soția apropielului său.

⁹ Să nu cercetez eu pentru aceste lucruri? spune DOMNUL; și să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca aceasta?

¹⁰ Urcați-vă pe zidurile lui și distrugeți; dar să nu mistuiți deplin; luați-i crenelurile, pentru că ele nu sunt ale DOMNULUI.

¹¹ Căci casa lui Israel și casa lui Iuda s-au purtat foarte perfid împotriva mea, spune DOMNUL.

12 Ei au negat pe DOMNUL și au spus: Nu este el; nici nu va veni răul asupra noastră; nici nu vom vedea sabie sau foamete;

13 Iar profeții vor deveni vânt și cuvântul nu este în ei; astfel li se va face.

14 Pentru aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu oștirilor: Deoarece voi vorbiți acest cuvânt, iată, voi face cuvintele mele în gura ta să fie foc și pe acest popor să fie lemne, și îi va mistui.

15 Iată, casă a lui Israel, de departe voi aduce o națiune asupra voastră, spune DOMNUL; aceasta este o națiune puternică, este o națiune străveche, o națiune a cărei limbă nu o cunoști, nici nu înțelegi ce spun ei.

16 Tolba lor este un mormânt deschis, ei sunt toți războinici.

17 Și ei îți vor mânca secerișul și pâinea, pe care fiii tăi și fiicele tale ar trebui să le mănânce; îți vor mânca turmele și cirezile; îți vor mânca viile și smochinii; ei îți vor sărăci cu sabia cetățile tale întărite, în care te încrezi.

18 Totuși în acele zile, spune DOMNUL, nu vă voi mistui deplin.

19 Și se va întâmpla, când veți spune: Pentru ce ne face DOMNUL Dumnezeu nostru toate acestea? atunci să le răspundeți: La fel cum voi m-ați părăsit și ați servit unor dumnezei străini în țara voastră, tot astfel veți servi unor străini într-o țară care nu este a voastră.

20 Vestiți aceasta casei lui Iacob și faceți să se audă aceasta în Iuda, spunând:

21 Ascultați acum aceasta, voi popor nebun și fără înțelegere; care aveți ochi și nu vedeți, care

aveți urechi și nu auziți;

²² Nu vă temeți de mine? Spune DOMNUL; nu tremurați în prezența mea, cel care am pus nisipul drept graniță mării printr-o hotărâre veșnică, încât aceasta nu poate trece peste ea; și deși valurile ei se aruncă, totuși nu o pot învinge; deși răcnesc, totuși nu pot trece peste ea?

²³ Dar acest popor are o inimă îndărătnică și răzvrătită; ei s-au abătut și au plecat.

²⁴ Nici nu spun ei în inima lor: Să ne temem acum de DOMNUL Dumnezeu nostru, care dă ploaie deopotrivă timpurie și târzie, la timpul său; el ne păstrează săptămânile rânduite ale secerișului.

²⁵ Nelegiuirile voastre au îndepărtat aceste lucruri și păcatele voastre au oprit lucrurile bune de la voi.

²⁶ Pentru că în poporul meu se găsesc oameni stricați; ei stau la pândă, precum cel care pune curse; ei pun o capcană, ei prind oameni.

²⁷ Precum o colivie plină de păsări, astfel casele lor sunt pline de înșelăciune; de aceea au devenit mari și s-au îmbogățit.

²⁸ S-au îngrășat și strălucesc; da, întrec faptele celor stricați; cauza celui fără tată, această cauză ei nu o judecă, totuși ei prosperă; și dreptul celor nevoiași ei nu îl judecă.

²⁹ Să nu cercetez eu pentru aceste lucruri? spune DOMNUL, să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca aceasta?

³⁰ Un lucru uimitor și groaznic este comis în țară;

³¹ Profetii profetesc fals și preoții stăpânesc prin mijloacele lor și poporul meu iubește aceasta; și ce veți face la sfârșit?

6

¹ Voi copii ai lui Beniamin, adunați-vă pentru a fugi din mijlocul Ierusalimului și sunați trâmbița în Tecoa și înălțați un semn de foc în Bet-Hacherem, pentru că din nord apare răul și o mare nimicire.

² Am asemănat pe fiica Sionului cu o femeie frumoasă și delicată.

³ Păstorii cu turmele lor vor veni la ea; își vor înălța corturile împotriva ei de jur împrejur; vor paște fiecare în locul lui.

⁴ Pregătiți război împotriva ei; ridicați-vă și să ne urcăm la amiază. Vai nouă! pentru că ziua pleacă, pentru că umbrele serii se întind.

⁵ Ridicați-vă, să ne urcăm noaptea și să îi distrugem palatele.

⁶ Pentru că astfel a spus DOMNUL oștirilor: Retezați copaci și aruncați un val de pământ împotriva Ierusalimului; aceasta este cetatea de cercetat; ea este în întregime oprimată în mijlocul ei.

⁷ Precum fântâna își varsă apele, tot astfel ea își varsă stricăciunea: violență și jefuire se aud în ea; înaintea mea se află continuu mâhnire și răni.

⁸ Instruiește-te, Ierusalime, ca nu cumva sufletul meu să se depărteze de tine; ca nu cumva să te fac pustiu, o țară nelocuită.

⁹ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Ei vor culege în întregime rămășița lui Israel ca pe o vie; întoarce-ți înapoi mâna la coșuri, ca un culegător.

¹⁰ Cui să îi vorbesc și pe cine să avertizez, ca ei să asculte? Iată, urechea lor este necircumcisă și nu pot să dea ascultare; iată, cuvântul DOMNULUI este pentru ei o ocară; nu au desfătare în el.

11 De aceea sunt plin de furia DOMNULUI; sunt obosit de ținerea ei; o voi turna asupra copiilor de afară și asupra adunării împreună a tinerilor; căci și soțul cu soția vor fi luați, cel bătrân cu cel sătul de zile.

12 Și casele lor vor fi trecute în mâna altora, împreună cu câmpurile și soțiile lor, pentru că îmi voi întinde mâna asupra locuitorilor țării, spune DOMNUL.

13 Pentru că de la cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor fiecare este dedat la poftire; și de la profet până la preot fiecare tratează cu falsitate.

14 Ei au vindecat de asemenea vătămarea fiicei poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace; când nu este pace.

15 Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care cad; la timpul când îi cercetez vor fi doborâți, spune DOMNUL.

16 Astfel spune DOMNUL: Stați pe căi și vedeți și întrebați de cărările cele vechi, unde este calea bună; și umblați în ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Dar ei au spus: Refuzăm să umblăm în ea.

17 De asemenea am pus paznici peste voi, spunând: Dați ascultare la sunetul trâmbiței. Dar ei au spus: Refuzăm să dăm ascultare.

18 De aceea ascultați, voi națiunilor; și cunoaște, tu adunare, ce este printre ei.

19 Ascultă, pământule; iată, voi aduce răul asupra acestui popor, rodul gândurilor lor, pentru că nu au dat ascultare la cuvintele mele, nici la legea mea, ci au respins-o.

20 Pentru ce vine la mine tămâie din Seba și trestia dulce de zahăr dintr-o țară îndepărtată? Ofrandele voastre arse nu sunt bine primite, nici sacrificiile voastre nu îmi sunt dulci.

21 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi pune pietre de poticnire înaintea acestui popor, și părinții și fiii împreună vor cădea peste ele; vecinul și prietenul lui vor pieri.

22 Astfel spune DOMNUL: Iată, un popor vine din țara de nord și o națiune mare va fi ridicată de la marginile pământului.

23 Ei vor apuca arcul și sulița; ei sunt cruzi și nu au milă; vocea lor răcnește ca marea; și călăresc pe cai, desfășurați ca bărbați pentru război împotriva ta, fiică a Sionului.

24 Noi am auzit de faima lor, mâinile noastre slăbesc, chinul ne-a apucat și durere, ca a unei femei la naștere.

25 Nu ieșiți la câmp, nici nu umblați pe cale, pentru că sabia dușmanului și frica este de fiecare parte.

26 Fiică a poporului meu, încinge-te cu pânză de sac și tăvăleşte-te în cenușă; jelește, ca pentru singurul fiu, cea mai amară plângere, pentru că prădătorul va veni dintr-odată asupra noastră.

27 Eu te-am pus ca un turn și o fortăreață în poporul meu, ca să le cunoști și să le încerci calea.

28 Ei sunt toți răzvrătiți apăsători, umblând cu defăimări, ei sunt aramă și fier; ei sunt toți corupători.

29 Foalele sunt arse, plumbul este mistuit de foc; topitorul topește în zadar; căci cei stricați nu sunt smulși.

³⁰ Argint lepădat vor fi numiți *de oameni*, pentru că DOMNUL i-a lepădat.

7

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Stai în picioare la poarta casei DOMNULUI și vestește acolo acest cuvânt și spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi toți cei din Iuda care intrați pe aceste porți pentru a vă închina DOMNULUI.

³ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Îndreptați-vă căile și lucrările voastre și vă voi face să locuiți în acest loc.

⁴ Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase, spunând: Templul DOMNULUI, Templul DOMNULUI, Templul DOMNULUI sunt acestea.

⁵ Căci dacă vă veți îndrepta în întregime căile și lucrările voastre, dacă veți face în întregime judecată între om și aproapele său;

⁶ Dacă nu veți oprima pe străin, pe cel fără tată și pe văduvă și nu veți vărsa sânge nevinovat în acest loc, nici nu veți umbla după alți dumnezei spre vătămarea voastră;

⁷ Atunci vă voi face să locuiți în acest loc, în țara pe care am dat-o părinților voștri, pentru totdeauna și întotdeauna.

⁸ Iată, voi vă încredeți în cuvinte mincinoase, care nu sunt de folos.

⁹ Veți fura, veți ucide și veți comite adulter și veți jura fals și veți arde tămâie lui Baal și veți umbla după alți dumnezei pe care nu îi cunoașteți,

10 Și veți veni să stați în picioare înaintea mea în această casă, care este numită după numele meu și veți spune: Suntem eliberați! pentru a face toate aceste urâciuni?

11 A devenit această casă, numită după numele meu, o peșteră de tâlhari în ochii voștri? Iată, chiar eu am văzut aceasta, spune DOMNUL.

12 Dar mergeți acum la locul meu care era în Șilo, unde mi-am pus numele la început, și vedeți ce i-am făcut din cauza stricăciunii poporului meu Israel.

13 Și acum, pentru că ați făcut toate aceste lucrări, spune DOMNUL și v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind, dar nu ați ascultat, și v-am chemat, dar nu ați răspuns;

14 De aceea, voi face acestei case, care este numită după numele meu, în care vă încredeți, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, precum i-am făcut lui Șilo.

15 Și vă voi alunga dinaintea feței mele, precum i-am alungat pe toți frații voștri, pe toată sămânța lui Efraim.

16 De aceea nu te ruga pentru acest popor, nici nu ridica strigăt nici rugăciune pentru ei, nici nu mijloci către mine: pentru că nu te voi asculta.

17 Nu vezi tu ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului?

18 Copiii adună lemne și părinții aprind focul și femeile își frământă aluatul, pentru a face turte împărătesei cerului și pentru a turna ofrande de băutură altor dumnezei, ca să mă mânie.

19 Ei pe mine mă mânie? spune DOMNUL; nu se provoacă pe ei înșiși spre rușinea fețelor lor?

20 De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu:

Iată, mânia mea și furia mea vor fi turnate asupra acestui loc, asupra omului și asupra animalului și asupra copacilor câmpului și asupra rodului pământului; și va arde și nu se va stinge.

²¹ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Puneți ofrandele voastre la sacrificiile voastre și mâncați carne.

²² Pentru că nu referitor la ofrande arse sau la sacrificii am vorbit părinților voștri, sau le-am poruncit în ziua în care i-am scos din țara Egiptului;

²³ Ci acest lucru le-am poruncit, spunând: Ascultați de vocea mea și eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul meu; și să umblați în toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să vă fie bine.

²⁴ Dar ei nu au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea, ci au umblat în sfaturile și în închipuirea inimii lor rele; și au mers înapoi, nu înainte.

²⁵ Din ziua în care părinții voștri au ieșit din țara Egiptului până în această zi am trimis chiar pe toți servitorii mei profeții, zilnic ridicându-mă devreme și trimițându-i;

²⁶ Totuși ei nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au împietrit gâtul; ei au făcut mai rău decât părinții lor.

²⁷ De aceea le vei vorbi toate aceste cuvinte iar ei nu îți vor da ascultare; de asemenea tu îi vei chema iar ei nu îți vor răspunde.

²⁸ Dar tu să le spui: Aceasta este o națiune care nu ascultă de vocea DOMNULUI Dumnezeului ei, nici nu primește corectare; adevărul a pierit și este stârpit din gura lor.

²⁹ Taie-ți părul, Ierusalime, și aruncă-l departe și

înaltă o plângere pe înălțimi, pentru că DOMNUL a respins și a părăsit generația furiei sale.

³⁰ Deoarece copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea feței mele, spune DOMNUL; și-au pus urâciunile lor în casa, numită după numele meu, pentru a o întina.

³¹ Și au zidit înălțimile Tofetului, care este valea fiului lui Hinom, pentru a-i arde pe fiii lor și pe fiicele lor în foc, ceea ce nu le-am poruncit, nici nu a ajuns la inima mea.

³² De aceea iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi numit, Tofet, nici valea fiului lui Hinom, ci valea măcelului; fiindcă vor îngropa în Tofet până nu va mai fi loc.

³³ Și trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului; și nimeni nu le va speria.

³⁴ Atunci voi face să înceteze din cetățile lui Iuda și de pe străzile Ierusalimului vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, pentru că țara va fi pustiită.

8

¹ În acel timp, spune DOMNUL, vor scoate oasele împăraților lui Iuda și oasele prinților lui și oasele preoților și oasele profetilor și oasele locuitorilor Ierusalimului, din mormintele lor;

² Și le vor întinde înaintea soarelui și a lunii și a întregii oștiri a cerului, pe care le-au iubit și cărora le-au servit și după care au umblat și pe care le-au căutat și cărora li s-au închinat; nu vor fi adunate nici nu vor fi îngropate; vor fi ca balegă pe fața pământului.

³ Și moartea va fi aleasă, mai degrabă decât viața, de toată rămășița celor care rămân din această familie rea, de cei care rămân în toate locurile unde îi vor fi alungat, spune DOMNUL oștirilor.

⁴ Mai mult, tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Vor cădea ei și nu se vor ridica? Se va abate el și nu se va întoarce?

⁵ De ce atunci, acest popor al Ierusalimului, a decăzut printr-o continuă decădere? Ei țin tare înșelăciunea, refuză să se întoarcă.

⁶ Eu am dat ascultare și am auzit, dar ei nu au vorbit drept; nimeni nu s-a pocăit de stricăciunea lui, spunând: Ce am făcut? Fiecare s-a întors la alergarea lui, precum calul se aruncă în bătălie.

⁷ Da, barza în cer cunoaște timpurile ei rânduite; și turturica și cocorul și rândunica păzesc timpul venirii lor; dar poporul meu nu cunoaște judecata DOMNULUI.

⁸ Cum ziceți: Noi suntem înțelepți și legea DOMNULUI este cu noi? Iată, într-adevăr, în zadar a făcut-o; tocul scribilor este în zadar.

⁹ Înțelepții sunt rușinați, ei sunt descurajați și prinși; iată, au respins cuvântul DOMNULUI; și ce înțelepciune este în ei?

¹⁰ De aceea voi da pe soțiile lor altora și câmpurile lor celor care le vor moșteni, pentru că fiecare, de la cel mai mic până la cel mai mare, este dedat la lăcomie, de la profet până la preot, fiecare se poartă fals.

¹¹ Fiindcă au vindecat vătămarea fiicei poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace! când nu este pace.

12 Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care cad; la timpul când îi cercetez vor fi doborâți, spune DOMNUL.

13 Îi voi mistui într-adevăr, spune DOMNUL; nu vor fi struguri în viță, nici smochine în smochin și frunza se va ofili; și lucrurile pe care le-am dat lor vor trece de la ei.

14 De ce ședem liniștiți? Adunați-vă și să intrăm în cetățile apărate și să tăcem acolo, pentru că DOMNUL Dumnezeu nostru ne-a amuțit și ne-a dat apă cu fiere să bem, pentru că am păcătuit împotriva DOMNULUI.

15 Am căutat pacea, dar nimic bun nu a venit; și am căutat un timp de sănătate dar, iată, tulburare.

16 Pufăitul cailor lui s-a auzit din Dan; toată țara a tremurat la sunetul nechezatului celor puternici ai lui; fiindcă au venit și au mâncat țara și tot ce este în ea; cetatea și pe cei care locuiau în ea.

17 Căci, iată, voi trimite printre voi șerpi, năpârci, ce nu vor fi fermecate și vă vor mușca, spune DOMNUL.

18 Când mă mângâi împotriva întristării mele, îmi este leșinată inima în mine.

19 Iată, vocea strigătului fiicei poporului meu din cauza celor care locuiesc într-o țară îndepărtată: Nu este DOMNUL în Sion? Nu este împăratul lui în Sion? De ce m-au mâniat cu chipurile lor cioplite și cu deșertăciuni străine?

20 Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit și noi nu suntem salvați.

21 Pentru vătămarea fiicei poporului meu sunt eu vătămat; sunt negru; m-a apucat înmămurirea.

22 Nu este balsam în Galaad? Nu este un doctor acolo? De ce atunci, nu se face vindecare fiicei poporului meu?

9

1 De s-ar preface în ape, capul meu, și o fântână de lacrimi, ochii mei, ca să plâng zi și noapte pentru cei uciși ai fiicei poporului meu!

2 De aș fi avut în pustie un loc de găzduire pentru călători; ca să las pe poporul meu și să plec de la ei! Pentru că ei toți sunt adulteri, o adunare de oameni perfizi.

3 Și ei își încordează limbile, arcul lor de minciuni; dar nu sunt viteji pentru adevărul de pe pământ, pentru că merg din rău în rău și nu mă cunosc, spune DOMNUL.

4 Luați bine seama, fiecare la aproapele său, și să nu vă încredeți în niciun frate, pentru că fiecare frate va piedica mult și fiecare prieten va umbla cu defăimări.

5 Și fiecare va înșela pe aproapele său și nu va vorbi adevărul; și-au învățat limba să vorbească minciuni și se obosesc ca să facă nelegiuire.

6 Locuința ta este în mijlocul înșelăciunii; prin înșelăciune ei refuză să mă cunoască, spune DOMNUL.

7 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, îi voi topi și îi voi încerca, pentru că ce altceva aș putea face pentru fiica poporului meu?

8 Limba lor este precum o săgeată trasă, vorbește înșelăciune; unul vorbește pașnic cu gura lui apropielului său, dar în inima lui el își întinde cursa.

9 Să nu îmi cercetez eu pentru acestea? spune DOMNUL; să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca aceasta?

10 Pentru munți voi ridica plânset și bocet; și o plângere pentru locuințele pustiei, deoarece sunt arse de tot, încât nimeni nu poate trece prin ele; nici nu se poate auzi vocea vitelor; deopotrivă pasărea cerurilor și fiara au fugit; s-au dus.

11 Și eu voi face Ierusalimul ruine și o vizuină de dragoni; și voi face cetățile lui Iuda un pustiu, fără vreun locuitor.

12 Cine este omul înțelept, ca să înțeleagă aceasta? Și cui i-a vorbit gura DOMNULUI, ca să vestească aceasta, pentru ce a pierit țara și a ars ca o pustie, încât nimeni nu trece prin ea?

13 Și DOMNUL spune: Deoarece ei au părăsit legea mea pe care am pus-o înaintea lor, și nu au ascultat de vocea mea, nici nu au umblat în aceasta;

14 Ci au umblat după închipuirea inimii lor proprii și după Baali precum i-au învățat părinții lor;

15 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel: Iată, voi hrăni acest popor cu pelin și le voi da să bea apă cu fiere.

16 Îmi voi împrăști printre păgâni, pe care nici ei nici părinții lor nu i-au cunoscut; și voi trimite o sabie după ei, până îmi voi fi mistuit.

17 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Luați aminte și chemați femeile care jelesc, și ele să vină; și trimiteți după femei iscusite, și ele să vină;

18 Și să se grăbească ele și să înalțe un bocet pentru noi, ca din ochii noștri să curgă lacrimi și din pleoapele noastre să țâșnească ape.

19 Fiindcă o voce de jale se aude din Sion: Cum suntem prădați! Suntem foarte încurcați, deoarece am părăsit țara, deoarece locuințele noastre ne-au lepădat.

20 Totuși ascultați cuvântul DOMNULUI, voi femeilor, și să primească urechea voastră cuvântul gurii lui și învățați-le pe fiicele voastre bocetul și fiecare, pe vecina ei, plângerea.

21 Pentru că moartea s-a urcat prin ferestrele noastre și a intrat în palatele noastre, pentru a-i stârpi pe copiii de afară și pe tinerii de pe străzi.

22 Vorbește: Astfel spune DOMNUL: Chiar trupurile moarte ale oamenilor vor cădea ca balega pe câmpul deschis și ca snopul după secerător și nimeni nu le va aduna.

23 Astfel spune DOMNUL: Să nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea lui, nici cel puternic să nu se fâlească cu puterea lui, bogatul să nu se fâlească în bogățiile lui;

24 Ci cel ce se fălește să se fâlească cu aceasta: că înțelege și că mă cunoaște, că eu sunt DOMNUL, care lucrez cu bunătate iubitoare, care fac judecată și dreptate pe pământ, pentru că în acestea mă desfățez, spune DOMNUL.

25 Iată, vin zilele, spune DOMNUL, că îi voi pedepsi pe toți cei circumciși împreună cu cei necircumciși;

26 Egiptul și Iuda și Edom și copiii lui Amon și Moab și toți cei din cele mai îndepărtate colțuri, care locuiesc în pustie, pentru că toate aceste națiuni sunt necircumcise și toată casa lui Israel este necircumcisă în inimă.

10

¹ Ascultați cuvântul pe care DOMNUL vi-l vorbește, casă a lui Israel;

² Astfel spune DOMNUL: Nu învățați calea păgânilor și nu vă descurajați la semnele cerurilor, pentru că păgânii sunt îngroziți de ele.

³ Pentru că obiceiurile popoarelor sunt deșertăciune, pentru că unul taie un copac din pădure, lucrarea mâinilor meșteșugarului, cu securea.

⁴ Ei îl împodobesc cu argint și cu aur; îl fixează cu cuie și cu ciocane, ca să nu se miște.

⁵ Ei sunt dreți ca un palmier, dar nu vorbesc; trebuie să fie cărați, deoarece nu pot merge singuri. Nu vă temeți de ei; căci nu pot face rău și nici nu este în puterea lor să facă bine.

⁶ Deoarece nu este nimeni asemenea ție, DOAMNE; tu ești mare și numele tău este mare în putere.

⁷ Cine nu s-ar teme de tine, Împărate al națiunilor? Pentru că ție ți se cuvine teama; deoarece printre toți înțelepții națiunilor și în toate împărățiile lor, nu este nimeni asemenea ție.

⁸ Dar ei sunt cu toții neghiobi și nebuni; trunchiul este o doctrină a deșertăciunilor.

⁹ Argintul întins în plăci este adus din Tarsis și aurul din Ufaz, lucrarea meșteșugarului și a mâinilor topitorului; albastru și purpuriu este îmbrăcămintea lor; toate sunt lucrarea celor isusiți.

¹⁰ Dar DOMNUL este adevăratul Dumnezeu, el este Dumnezeul cel viu și un împărat veșnic; la furia lui pământul se va cutremura și națiunile nu

vor fi în stare să suporte indignarea lui.

¹¹ Astfel să le spuneți: Dumnezeii care nu au făcut cerurile și pământul, ei, chiar ei, vor pieri de pe pământ și de sub aceste ceruri.

¹² El a făcut pământul prin puterea lui, el a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins cerurile prin discernământul lui.

¹³ Când își înalță vocea, o mulțime de ape sunt în ceruri, și el face aburii să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurile lui.

¹⁴ Fiecare este neghiob în cunoaștere; fiecare topitor este încurcat de chipul cioplit; căci chipul lui turnat este falsitate și nu este suflare în ele.

¹⁵ Sunt deșertăciune și lucrarea înșelătoriilor; vor pieri în timpul cercetării lor.

¹⁶ Partea lui Iacob nu este ca ei, pentru că el este făuritorul a toate lucrurile; și Israel este toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor este numele lui.

¹⁷ Strânge-ți lucrurile tale din țară, locuitor al fortăreței.

¹⁸ Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, de data aceasta voi azvârli pe locuitorii țării și îi voi strâmtora, ca ei să afle cum este.

¹⁹ Vai mie din cauza vătămării mele! Rana mea este apăsătoare; dar eu am spus: Cu adevărat aceasta este o durere și trebuie să o sufăr.

²⁰ Cortul meu este prădat și toate frânghiile mele sunt rupte; copiii mei au ieșit de la mine și nu mai sunt; nu mai este nimeni să îmi întindă cortul și să îmi ridice perdele.

²¹ Pentru că păstorii au devenit neghiobi și nu l-au căutat pe DOMNUL; de aceea nu vor prospera și

toate turmele lor vor fi împreăștiate.

²² Iată, zgomotul unui zvon a venit și o mare rășcoală din țara de nord, ca să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu și o vizuină de dragoni.

²³ DOAMNE, știi că nu în om este calea sa; nu ține de omul care umblă să își îndrepte pașii săi.

²⁴ Corectează-mă, DOAMNE, dar cu judecată, nu în mânia ta, ca nu cumva să mă nimicești.

²⁵ Toarnă-ți furia asupra păgânilor care nu te cunosc și asupra familiilor care nu cheamă numele tău, pentru că l-au mâncat pe Iacob și l-au înghițit și l-au mistuit și i-au pustiiit locuința.

11

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Ascultați cuvintele acestui legământ și vorbiți bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului;

³ Și spune-le: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Blestemat fie omul care nu ascultă de cuvintele acestui legământ,

⁴ Pe care l-am poruncit părinților voștri în ziua în care i-am scos din țara Egiptului, din cuptorul de fier, spunând: Ascultați de vocea mea și faceți-le, conform cu toate cele ce vă poruncesc, astfel veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeuul vostru;

⁵ Ca să împlinesc jurământul pe care l-am jurat părinților voștri, să le dau o țară în care curge lapte și miere, precum este în această zi. Atunci am răspuns și am spus: Așa să fie, DOAMNE.

⁶ Atunci DOMNUL mi-a spus: Vesteste toate aceste cuvinte în cetățile lui Iuda și pe străzile

Ierusalimului, spunând: Ascultați cuvintele acestui legământ și faceți-le.

⁷ Pentru că i-am avertizat cu stăruință pe părinții voștri în ziua în care i-am scos din țara Egiptului, până în această zi, sculându-mă devreme și avertizându-i, spunând: Ascultați de vocea mea.

⁸ Totuși ei nu au ascultat de mine, nici nu și-au plecat urechea, ci fiecare a umblat în închipuirea inimii lui rele; de aceea voi aduce asupra lor toate cuvintele acestui legământ, pe care li le-am poruncit să le facă; dar nu le-au făcut.

⁹ Și DOMNUL mi-a spus: S-a găsit o uneltire printre bărbații lui Iuda și printre locuitorii Ierusalimului.

¹⁰ Ei s-au întors la nelegiuirile strămoșilor lor, care au refuzat să asculte cuvintele mele; și au mers după alți dumnezei, pentru a le servi; casa lui Israel și casa lui Iuda au rupt legământul meu pe care l-am făcut cu părinții lor.

¹¹ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce asupra lor răul de care nu vor fi în stare să scape; și chiar dacă vor striga către mine, eu nu le voi da ascultare.

¹² Atunci cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului vor merge și vor striga către dumnezeii cărora le oferă tămâie; dar nicidecum ei nu îi vor salva în timpul tulburării lor.

¹³ Căci conform cu numărul cetăților tale au fost dumnezeii tăi, Iudo; și conform cu numărul străzilor Ierusalimului ați ridicat voi altare aceluia lucru rușinos, altare pentru a arde tămâie lui Baal.

¹⁴ De aceea tu nu te ruga pentru acest popor, nici nu înălța strigăt sau rugăciune pentru ei, pentru că

nu îi voi asculta în timpul în care vor striga către mine din cauza tulburării lor.

¹⁵ Ce are preaiubita mea a face în casa mea, văzând că ea a lucrat cu desfrânare cu mulți și carnea cea sfântă este luată de la tine? Când faci răul, atunci te bucuri.

¹⁶ DOMNUL ți-a pus numele: Un măslin verde, frumos și cu rod plăcut; cu zgomotul unui mare tumult el a aprins focul peste el și ramurile lui sunt rupte.

¹⁷ Pentru că DOMNUL oștirilor, care te-a sădit, a pronunțat răul împotriva ta, datorită răutății casei lui Israel și casei lui Iuda, pe care au făcut-o împotriva lor înșiși, pentru a mă provoca la mânie prin oferirea de tămâie lui Baal.

¹⁸ Și DOMNUL mi-a dat cunoașterea acesteia, și eu știu; atunci mi-ai arătat faptele lor.

¹⁹ Dar eu eram ca un miel sau un bou care este adus la măcelărire; și nu am știut că ei plănuiau planuri împotriva mea, spunând: Să distrugem pomul cu rodul lui și să îl stârpim din țara celor vii, ca numele lui să nu mai fie amintit.

²⁰ Dar tu, DOAMNE al oștirilor, care judeci cu dreptate, care încerci rărunchii și inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, pentru că ție ți-am descoperit cauza mea.

²¹ De aceea astfel spune DOMNUL despre bărbații din Anatot, care îți caută viața, spunând: Să nu profețești în numele DOMNULUI, ca să nu mori de mâna noastră;

²² De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, eu îi voi pedepsi; tinerii vor muri de sabie; fiii lor și fiicele lor vor muri de foamete;

²³ Și nu va fi nicio rămășiță din ei, pentru că voi aduce răul peste bărbații din Anatot, în anul cercetării lor.

12

¹ Drept ești tu, DOAMNE, mă cert cu tine; totuși lasă-mă să vorbesc cu tine despre judecățile tale; Pentru ce prosperă calea celor stricați? Pentru ce sunt fericiți toți cei care se poartă foarte perfid?

² Tu i-ai sădit, da, au prins rădăcină: cresc, da, ei aduc rod; tu ești aproape în gura lor și departe de răunchii lor.

³ Dar tu, DOAMNE, mă cunoști; tu m-ai văzut și mi-ai încercat inima față de tine; trage-i afară ca pe oi pentru măcelărire și pregătește-i pentru ziua măcelului.

⁴ Cât timp va jeli țara și se vor ofili ierburile de pe fiecare câmp, din cauza stricăciunii celor care locuiesc în ea? Fiarele și păsările sunt mistuite, pentru că ei au spus: El nu va vedea ultimul nostru sfârșit.

⁵ Dacă ai alergat cu pedestrii și ei te-au obosit, atunci cum poți tu să te întreci cu caii? Și dacă în țara păcii, în care te încrezi, ei te-au obosit, atunci cum vei face când se umflă Iordanul?

⁶ Deoarece chiar frații tăi și casa tatălui tău, chiar ei s-au purtat cu perfidie cu tine; da, au chemat o mulțime după tine; să nu îi crezi când îți vorbesc cuvinte frumoase.

⁷ Mi-am părăsit casa, mi-am lăsat moștenirea; am dat-o pe preaiubita sufletului meu în mâna dușmanilor ei.

⁸ Moștenirea mea este pentru mine ca un leu în pădure; strigă împotriva mea: de aceea am urât-o.

⁹ Moștenirea mea este pentru mine ca o pasăre peștită, păsările de jur împrejur sunt împotriva ei; Veniți, adunați pe toate fiarele câmpului, veniți să mâncați.

¹⁰ Mulți păstori au distrus via mea, au călcat în picioare partea mea, au făcut din partea mea plăcută o pustie părăsită.

¹¹ Ei au pustiit-o, și fiind pustiită, aceasta jelește înaintea mea; toată țara este pustiită, pentru că nimeni nu o pune la inimă.

¹² Prădătorii au venit pe toate înălțimile, prin pustie, pentru că sabia DOMNULUI va nimici de la o margine a țării până la cealaltă margine a țării: nicio carne nu va avea pace.

¹³ Ei au semănat grâu dar vor secera spini; s-au supus durerii dar nu le va folosi; și vor fi rușinați de veniturile voastre din cauza mâniei înverșunate a DOMNULUI.

¹⁴ Astfel spune DOMNUL împotriva tuturor vecinilor mei cei răi, care se ating de moștenirea pe care am dat-o poporului meu Israel să o moștenească: Iată, îi voi smulge din țara lor și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.

¹⁵ Și se va întâmpla, după ce îi voi fi smuls că mă voi întoarce și voi avea milă de ei și îi voi aduce înapoi, pe fiecare om la moștenirea lui și pe fiecare om în țara lui.

¹⁶ Și se va întâmpla, dacă vor învăța cu toată atenția căile poporului meu, ca să jure pe numele meu: DOMNUL trăiește; precum au învățat pe poporul meu să jure pe Baal; atunci vor fi zidiți în mijlocul poporului meu.

¹⁷ Dar dacă nu vor asculta de mine, voi smulge

în întregime și voi nimici acea națiune, spune DOMNUL.

13

¹ Astfel îmi spune DOMNUL: Du-te și ia-ți un brâu de în și pune-l pe coapsele tale, dar să nu îl pui în apă.

² Astfel, am luat un brâu conform cuvântului DOMNULUI, și l-am pus pe coapsele mele.

³ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară, spunând:

⁴ Ia brâul pe care l-ai luat, care este pe coapsele tale, și ridică-te, du-te la Eufrat și ascunde-l acolo în crăpătura stâncii.

⁵ Astfel, am mers și l-am ascuns lângă Eufrat, precum DOMNUL mi-a poruncit.

⁶ Și s-a întâmplat după multe zile, că DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, du-te la Eufrat și ia de acolo brâul, despre care ți-am poruncit să îl ascunzi acolo.

⁷ Atunci am mers la Eufrat și am săpat și am luat brâul din locul în care l-am ascuns; și, iată, brâul era stricat, nu era bun de nimic.

⁸ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁹ Astfel spune DOMNUL: În felul acesta voi strica mândria lui Iuda și mândria cea mare a Ierusalimului.

¹⁰ Acest popor rău, care refuză să asculte cuvintele mele, care umblă după închipuirea inimii lor și umblă după alți dumnezei, pentru a le servi și pentru a li se închina, va fi ca acest brâu, care nu este bun de nimic.

11 Căci precum brâul se lipește de coapsele unui om, astfel am lipit de mine toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, spune DOMNUL; ca să îmi fie popor și nume și ca laudă și glorie; dar ei au refuzat să asculte.

12 De aceea tu să le vorbești acest cuvânt: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui Israel: Fiecare burduf va fi umplut cu vin; și ei îți vor spune: Nu știm noi, fără îndoială, că fiecare burduf va fi umplut cu vin?

13 Atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi umple pe toți locuitorii acestei țări, chiar pe împărații care șed pe tronul lui David și pe preoți și pe profeți și pe toți locuitorii Ierusalimului, cu beție.

14 Și îi voi zdrobi pe unul de altul, chiar pe părinți și pe fii împreună, spune DOMNUL; nu mă voi îndura, nici nu voi cruța, nici nu voi avea milă, ci îi voi nimici.

15 Ascultați și aplecați urechea, nu fiți mândri, pentru că DOMNUL a vorbit.

16 Dați glorie DOMNULUI Dumnezeului vostru, înainte ca el să aducă întunericul și înainte ca picioarele voastre să se poticnească de munții întunecați, și, în timp ce căutați lumină, el o schimbă în umbra morții și o face întuneric gros.

17 Dar dacă nu veți asculta aceasta, sufletul meu va plânge în locuri tainice pentru mândria voastră; și ochiul meu va plânge amar și îi vor curge lacrimi, pentru că turma DOMNULUI este dusă în captivitate.

18 Spune împăratului și împărătesei: Umiliți-vă, așezați-vă, pentru că principatele voastre vor

cădea, coroana gloriei voastre.

¹⁹ Cetățile sudului vor fi închise și nimeni nu le va deschide; Iuda va fi dus captiv cu totul, va fi dus captiv în întregime.

²⁰ Ridicați-vă ochii și priviți la cei care vin din nord; unde este turma care ți-a fost dată, frumoasa ta turmă?

²¹ Ce vei spune când el te va pedepsi? Pentru că i-ai învățat să fie căpetenii și ca mai mari peste tine; nu te vor cuprinde întristări, ca pe o femeie în durerile nașterii?

²² Și dacă tu spui în inima ta: Pentru ce au venit aceste lucruri asupra mea? Pentru mărimea nelegiurii tale au fost descoperite poalele tale și călcâiele tale au fost dezgolate.

²³ Poate etiopianul să își schimbe pielea, sau leopardul petele lui? Atunci ați putea să faceți bine, și voi care sunteți obișnuiți să faceți rău.

²⁴ De aceea îi voi împrăștia ca paiul care trece cu vântul pustiei.

²⁵ Acesta este sortul tău, partea măsurilor tale de la mine, spune DOMNUL, pentru că m-ai uitat și te-ai încrezut în falsitate.

²⁶ De aceea îți voi descoperi eu poalele tale peste fața ta și ți se va vedea rușinea.

²⁷ Am văzut adulterele tale și nechezăturile tale, desfrânările curviei tale și urâciunile tale pe dealuri și pe câmp. Vai ție, Ierusalime! Nu vei fi tu curățit? Când se va întâmpla?

14

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la Ieremia referitor la secetă.

² Iuda jelește și porțile acestuia lâncezesc; ele sunt negre până la pământ; și strigătul Ierusalimului s-a înălțat.

³ Și nobilii lor au trimis pe cei mici ai lor la ape; ei au ajuns la gropi și nu au găsit apă; s-au întors cu vasele lor goale; au fost rușinați și încurcați și și-au acoperit capetele.

⁴ Pentru că pământul este crăpat, pentru că nu a fost ploaie pe pământ, plugarii s-au rușinat, și-au acoperit capetele.

⁵ Da, cerboanca a născut în câmp și și-a părăsit puii, pentru că nu era iarbă.

⁶ Și măgarii sălbatici au stat pe înălțimi, au adulecat vântul ca dragonii; ochii li s-au sfârșit, pentru că nu era iarbă.

⁷ DOAMNE, deși nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, fă tu aceasta pentru numele tău, pentru că decăderile noastre sunt multe; noi am păcătuit împotriva ta.

⁸ O, speranța lui Israel, salvatorul acestuia în timp de tulburare, de ce să fii tu ca un străin în țară și ca un călător care se abate să găzduiască pentru o noapte?

⁹ De ce să fii ca un om înmărmurit, ca un bărbat puternic care nu poate salva? Totuși tu, DOAMNE, ești în mijlocul nostru și noi ne numim după numele tău; nu ne lăsa.

¹⁰ Astfel spune DOMNUL către acest popor: Bine le-a plăcut să rățăcească, nu și-au oprit picioarele, de aceea DOMNUL nu îi primește; își va aminti acum nelegiuirea lor și va cerceta păcatele lor.

¹¹ Atunci DOMNUL mi-a spus: Nu te ruga pentru acest popor pentru binele lor.

12 Când vor posti nu le voi asculta strigătul; și când ei aduc ofrandă arsă și un dar, nu le voi primi; ci îi voi mistui cu sabie și cu foamete și cu ciumă.

13 Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, profeții le spun: Nu veți vedea sabia, nici nu veți avea foamete; ci vă voi da pace sigură în acest loc.

14 Atunci DOMNUL mi-a spus: Profeții profetesc minciuni în numele meu; nu eu i-am trimis, nici nu le-am poruncit, nici nu le-am vorbit; ei vă profetesc o viziune falsă și ghicire și un lucru de nimic și înșelăciunea inimii lor.

15 De aceea astfel spune DOMNUL referitor la profeții care profetesc în numele meu și pe care eu nu i-am trimis, totuși ei spun: Nu va fi sabie și foamete în această țară. Prin sabie și foamete vor fi acei profeți mistuiți.

16 Și poporul către care ei profetesc va fi aruncat pe străzile Ierusalimului din cauza foametei și a sabiei; și nu vor avea pe nimeni să îi îngroape pe ei, pe soțiile lor, pe fiii lor sau pe ficele lor, pentru că voi vărsa stricăciunea lor asupra lor.

17 De aceea tu să le spui acest cuvânt: Ochii mei să curgă cu lacrimi noapte și zi și să nu înceteze, pentru că fiica fecioară a poporului meu este zdrobită cu o mare spărtură, cu o lovitură foarte apăsătoare.

18 Dacă ies la câmp, atunci, iată, pe cei uciși cu sabia! Și dacă intru în cetate, atunci, iată, pe cei care sunt bolnavi de foamete! Da, deopotrivă profetul și preotul vor merge într-o țară pe care nu o cunosc.

19 Ai respins tu în întregime pe Iuda? a detestat

sufletul tău Sionul? De ce ne-ai lovit și nu este vindecare pentru noi? Am căutat pace și nu este niciun bine; și un timp de vindecare și, iată, tulburare!

²⁰ Recunoaștem, DOAMNE, stricăciunea noastră și nelegiuirea părinților noștri, pentru că noi am păcătuit împotriva ta.

²¹ Nu ne detesta, pentru numele tău, nu dezonoara tronul gloriei tale; amintește-ți, nu rupe legământul tău cu noi.

²² Sunt printre deșertăciunile neamurilor vreunii care pot să dea ploaie? Sau pot cerurile să dea averse de ploi? Nu ești tu acela, DOAMNE Dumnezeul nostru? De aceea noi te vom aștepta, pentru că tu ai făcut toate acestea.

15

¹ Atunci DOMNUL mi-a spus: Chiar dacă Moise și Samuel ar sta în picioare înaintea mea, totuși mintea mea nu ar putea fi spre acest popor; alungă-i de la fața mea și lasă-i să plece.

² Și se va întâmpla, dacă îți vor spune: Încotro să mergem? atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL; Cei care sunt pentru moarte, la moarte; și cei care sunt pentru sabie, la sabie; și cei care sunt pentru foamete, la foamete; și cei care sunt pentru captivitate, în captivitate.

³ Și voi rându-i asupra lor patru feluri de pedepse, spune DOMNUL: sabia ca să ucidă, și câinii ca să sfâșie, și păsările cerului și fiarele pământului ca să mănânce și să nimicească.

⁴ Și îi voi da să fie împrăștiați în toate împărățiile pământului, din cauza lui Manase fiul lui Ezechia

împăratul lui Iuda, pentru ceea ce a făcut în Ierusalim.

⁵ Fiindcă cine va avea milă de tine, Ierusalime? Sau cine te va jeli? Sau cine se va abate pentru a te întreba ce mai faci?

⁶ Tu m-ai părăsit, spune DOMNUL, ai mers înapoi; de aceea îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi nimici; m-am săturat de pocăință.

⁷ Și îi voi vântura cu o furcă la porțile țării; îi voi văduvi de copii, voi nimici poporul meu: deoarece ei nu s-au întors de la căile lor.

⁸ Văduvele lor mi s-au înmulțit mai mult decât nisipul mărilor; am adus asupra lor, împotriva mamei tinerilor, un prădător la amiază; l-am făcut să cadă asupra lor dintr-odată și terori asupra cetății.

⁹ Cea care a născut șapte, lâncezește; și-a dat duhul; soarele ei a apus pe când era încă ziuă; a fost rușinată și încurcată; și rămășița lor o voi da sabiei înaintea dușmanilor lor, spune DOMNUL.

¹⁰ Vai mie, mama mea, că m-ai născut un om al certei și un om al luptei pentru tot pământul! Nici nu am împrumutat cu camătă, nici nu am împrumutat de la oameni cu camătă; totuși fiecare dintre ei mă blestemă.

¹¹ DOMNUL a spus: Cu adevărat va fi bine pentru rămășița ta; cu adevărat voi face ca dușmanul să se poarte bine cu tine în timpul răului și în timpul nenorocirii.

¹² Se va frânge fierul? fierul de la nord și arama?

¹³ Averele tale și tezaurul tău le voi da ca pradă fără preț; și aceasta pentru toate păcatele tale, chiar în toate granițele tale.

¹⁴ Și te voi face să treci cu dușmanii tăi într-o țară

pe care nu o cunoști, pentru că în mânia mea s-a aprins un foc ce va arde peste voi.

¹⁵ DOAMNE, tu știi; amintește-ți de mine și cercetează-mă și răzbună-mă de persecutorii mei; pentru îndelunga ta răbdare, nu mă lua; știi că pentru tine am suferit mustrare.

¹⁶ Cuvintele tale au fost găsite și eu le-am mâncat; și cuvântul tău a fost pentru mine veselia și bucuria inimii mele, pentru că eu sunt chemat după numele tău, DOAMNE Dumnezeul oștirilor.

¹⁷ Eu nu am șezut în adunarea batjocoritorilor, nici nu m-am bucurat; am șezut singur din cauza mâinii tale, pentru că m-ai umplut cu indignare.

¹⁸ De ce este durerea mea neîncetată și rana mea incurabilă și refuză să fie vindecată? Vei fi tu în întregime pentru mine ca un mincinos și ca ape care lipsesc?

¹⁹ De aceea astfel spune DOMNUL: Dacă te întorci, atunci te voi aduce înapoi și vei sta în picioare înaintea mea; și dacă scoți ce este prețios din ce este nemernic, vei fi precum gura mea; să se întoarcă ei la tine, dar tu să nu te întorci la ei.

²⁰ Și te voi face pentru acest popor un zid întărit de aramă; și ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor învinge, pentru că eu sunt cu tine pentru a te salva și a te elibera, spune DOMNUL.

²¹ Și te voi elibera din mâna celor stricați și te voi răscumpăra din mâna tiranilor.

16

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit de asemenea la mine, spunând:

² Să nu îți iei o soție, nici să nu ai fii sau fiice în acest loc.

³ Pentru că astfel spune DOMNUL referitor la fiii și referitor la fiicele care s-au născut în acest loc și referitor la mamele lor care i-au născut și referitor la părinții lor care i-au născut în această țară:

⁴ Vor muri de morți apăsătoare; nu vor fi plânși; nici nu vor fi îngropați; ci vor fi ca balega pe fața pământului și vor fi mistuiți de sabie și de foamete; și trupurile lor moarte vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.

⁵ Pentru că astfel spune DOMNUL: Nu intra în casa de jelire, nici nu merge să îți plângi sau să îți jelești, pentru că am luat pacea mea de la acest popor, spune DOMNUL, chiar bunătatea iubitoare și îndurările.

⁶ Deopotrivă cei mari și cei mici vor muri în această țară; ei nu vor fi îngropați, nici oamenii nu vor plânge pentru ei, nici nu se vor tăia, nici nu se vor face cheli pentru ei;

⁷ Nici nu se vor sfâșia oamenii pentru ei în jale, ca să îi mângâie pentru cel mort; nici nu le vor da oamenii paharul mângâierii să bea pentru tatăl lor sau pentru mama lor.

⁸ De asemenea să nu intri în casa de ospăț, pentru a șede cu ei să mănânci și să bei.

⁹ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi face să înceteze din acest loc, în ochii voștri și în zilele voastre, vocea veseliei și vocea bucuriei, vocea mirelui și vocea miresei.

¹⁰ Și se va întâmpla, când vei arăta acestui popor toate aceste cuvinte și ei îți vor spune: Pentru ce a pronunțat DOMNUL tot acest mare rău împotriva

noastră? Sau care este nelegiuirea noastră? Sau care este păcatul nostru pe care l-am făcut împotriva DOMNULUI Dumnezeului nostru?

¹¹ Atunci tu să le spui: Deoarece părinții voștri m-au părăsit, spune DOMNUL, și au umblat după alți dumnezei și le-au servit și li s-au închinat și m-au părăsit și nu au păzit legea mea;

¹² Și voi ați făcut mai rău decât părinții voștri; fiindcă, iată, voi umblați fiecare după închipuirea inimii lui rele, ca să nu îmi dea ascultare;

¹³ De aceea vă voi arunca afară din această țară, într-o țară pe care nu o cunoașteți, nici voi nici părinții voștri; și veți servi altor dumnezei zi și noapte, acolo unde nu vă voi arăta favoare.

¹⁴ De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi spus: DOMNUL trăiește, cel care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului;

¹⁵ Ci, DOMNUL trăiește, cel care i-a scos pe copiii lui Israel din țara de la nord și din toate țările în care i-a alungat, și îi voi aduce din nou în țara lor pe care am dat-o părinților lor.

¹⁶ Iată, voi trimite după mulți pescari, spune DOMNUL, și ei îi vor pescui; și după aceea voi trimite după mulți vânători și ei îi vor vâna de pe orice munte și de pe orice deal și din găurile stâncilor.

¹⁷ Pentru că ochii mei sunt asupra tuturor căilor lor; ele nu sunt ascunse de la fața mea, nici nelegiuirea lor nu este ascunsă dinaintea ochilor mei.

¹⁸ Și mai întâi le voi răsplăti dublu nelegiuirea lor și păcatul lor, pentru că mi-au întinat țara, au umplut moștenirea mea cu trupurile moarte ale

lucrurilor lor detestabile și urâcioase.

¹⁹ DOAMNE, puterea mea și fortăreața mea și adăpostul meu în ziua nenorocirii, neamurile vor veni la tine de la marginile pământului și vor spune: Cu adevărat părinții noștri au moștenit minciuni, deșertăciune și lucruri care nu folosesc la nimic.

²⁰ Își va face un om dumnezei pentru el însuși, și ei nu sunt dumnezei?

²¹ De aceea, iată, de data aceasta îi voi face să cunoască, îi voi face să cunoască mâna mea și puterea mea; și vor cunoaște că numele meu este DOMNUL.

17

¹ Păcatul lui Iuda este scris cu un toc de fier și cu vârful unui diamant; este gravat pe tăblița inimii lor și pe coarnele altarelor voastre;

² În timp ce copiii lor își amintesc de altarele lor și de altarele lor lângă copacii verzi de pe dealurile înalte.

³ O, muntele meu în câmp, eu voi da averea ta și toate tezaurile tale ca pradă, și înălțimile tale pentru păcat, în toate granițele tale.

⁴ Și tu, chiar tu însuși, vei renunța la moștenirea ta pe care ți-o dădusem; și te voi face să servești dușmanilor tăi în țara pe care nu o cunoști, pentru că ai aprins în mânia mea un foc, ce va arde pentru totdeauna.

⁵ Astfel spune DOMNUL: Blestemat fie omul care se încrede în om și care își face carnea braț al său și a cărui inimă se depărtează de DOMNUL.

⁶ Fiindcă el va fi ca un rug într-un loc uscat, și nu va vedea când vine binele; ci va locui în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și nelocuit.

⁷ Binecuvântat este omul care se încrede în DOMNUL și a cărui speranță este DOMNUL.

⁸ Pentru că el va fi ca un copac sădit lângă ape și care își întinde rădăcinile lângă râu și nu va vedea când vine arșița, ci frunza lui va fi verde; și nu se va îngrijora în anul de secetă, nici nu va înceta de la a da rod.

⁹ Inima este mai înșelătoare decât toate și este nespus de stricată: cine o poate cunoaște?

¹⁰ Eu DOMNUL cercetez inima, eu încerc rărunchii, ca să dau fiecărui om conform căilor lui și conform rodului facerilor sale.

¹¹ Precum potârnichea clocește ouă pe care nu le-a făcut, astfel cel care obține bogății, dar nu pe drept, le va lăsa la jumătatea zilelor lui și la sfârșitul lui va fi un nebun.

¹² Un tron înalt glorios de la început este locul sanctuarului nostru.

¹³ DOAMNE, speranța lui Israel, toți cei care te părăsesc vor fi rușinați, și cei care se depărtează de mine vor fi scriși pe pământ, pentru că l-au părăsit pe DOMNUL, fântâna apelor vii.

¹⁴ Vindecă-mă, DOAMNE, și voi fi vindecat; salvează-mă, și voi fi salvat, pentru că tu ești lauda mea.

¹⁵ Iată, ei îmi spun: Unde este cuvântul DOMNULUI? Să vină acum.

¹⁶ Cât despre mine, eu nu m-am grăbit să încetez a fi un păstor care te urmează; nici nu am dorit eu ziua cea jalnică; tu știi; ceea ce a ieșit de pe buzele mele a fost drept înaintea ta.

17 Nu fi o teroare pentru mine: tu ești speranța mea în ziua răului.

18 Să fie încurcați cei care mă persecută, dar nu mă lăsa să fiu eu încurcat; să fie ei descurajați, dar să nu fiu eu descurajat; adu asupra lor ziua răului și nimicește-i cu o dublă nimicire.

19 Astfel mi-a spus DOMNUL: Du-te și stai în picioare la poarta copiilor poporului, prin care împărații lui Iuda intră și prin care ei ies afară, și la toate porțile Ierusalimului;

20 Și spune-le: Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi împărați ai lui Iuda și tot Iuda și toți locuitorii Ierusalimului, care intrați pe aceste porți;

21 Astfel spune DOMNUL: Luați seama la voi înșivă și nu purtați nicio povară în ziua sabatului, nici nu o aduceți pe porțile Ierusalimului;

22 Nici nu scoateți vreo povară din casele voastre în ziua sabatului, nici nu faceți vreo lucrare, ci sfințiți ziua sabatului, precum am poruncit părinților voștri.

23 Dar ei nu au făcut ce am poruncit, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au înțepenit gâtul, ca să nu audă, nici să nu primească instruire.

24 Și se va întâmpla, spune DOMNUL, dacă îmi veți da ascultare cu atenție, să nu aduceți vreo povară pe porțile acestei cetăți în ziua sabatului, ci să sfințiți ziua sabatului, pentru a nu face nicio lucrare în ea;

25 Atunci vor intra pe porțile cetății acesteia împărați și prinți șezând pe tronul lui David, stând în care și pe cai, ei și prinții lor, bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului; și această cetate va rămâne pentru totdeauna.

²⁶ Și ei vor veni din cetățile lui Iuda și din locurile de lângă Ierusalim și din țara lui Beniamin și de la câmpie și din munți și de la sud, aducând ofrande arse și sacrificii și daruri de mâncare și tămâie și aducând sacrificii de laudă în casa DOMNULUI.

²⁷ Dar dacă nu îmi veți da ascultare pentru a sfinți ziua sabatului și a nu purta vreo povară, chiar intrând pe porțile Ierusalimului în ziua sabatului; atunci voi aprinde un foc la porțile lui care va mistui palatele Ierusalimului și nu va fi stins.

18

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Ridică-te și coboară la casa olarului și acolo te voi face să auzi cuvintele mele.

³ Atunci am coborât la casa olarului și, iată, el făcea o lucrare pe roți.

⁴ Și vasul pe care l-a făcut din lut s-a stricat în mâna olarului; astfel, el l-a făcut din nou, alt vas, precum i s-a părut bine olarului să îl facă.

⁵ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁶ Casă a lui Israel, nu pot eu face cu voi ca acest olar? spune DOMNUL. Iată, precum lutul este în mâna olarului, tot astfel sunteți voi în mâna mea, casă a lui Israel.

⁷ În momentul când voi vorbi referitor la o națiune și referitor la o împărăție, pentru a o smulge și a o surpa și a o nimici;

⁸ Dacă acea națiune, împotriva căreia am vorbit, se întoarce de la răutatea ei, și eu mă voi pocăi de răul pe care l-am gândit să i-l fac.

⁹ Și în momentul când voi vorbi referitor la o națiune și referitor la o împărăție, pentru a o zidi și pentru a o sădi;

¹⁰ Dacă aceasta face răul înaintea ochilor mei, încât nu ascultă de vocea mea, atunci și eu mă voi pocăi de binele pe care am spus că i-l voi face.

¹¹ De aceea acum du-te, vorbește bărbăților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată, eu pregătesc răul împotriva voastră și plănuiesc un plan împotriva voastră; întoarceți-vă acum, fiecare de la calea lui rea, și îndreptați-vă căile și facerile.

¹² Dar ei au spus: Nu este speranță; ci noi vom umbla după propriile noastre planuri și vom face fiecare după închipuirea inimii lui rele.

¹³ De aceea, astfel spune DOMNUL: Întrebați acum printre păgâni: Cine a auzit astfel de lucruri? Fecioara lui Israel a făcut un lucru groaznic.

¹⁴ Va părăsi cineva zăpada Libanului, care vine din stânca mare a câmpului? Sau apele curgătoare reci care vin dintr-un alt loc vor fi uitate?

¹⁵ Pentru că poporul meu m-a uitat, ei au ars tămâie deșertăciunii care i-au făcut să se poticnească pe căile lor de la cărările străvechi, pentru a umbla pe cărări, pe o cale neumblată;

¹⁶ Pentru a face țara lor pustie și a o face o șuierare continuă; oricine trece prin ea va fi înmărmurit și va clătina din cap.

¹⁷ Eu îi voi împrăștia ca un vânt din est dinaintea dușmanului; le voi arăta spatele, și nu fața, în ziua nenorocirii lor.

¹⁸ Atunci au spus ei: Veniți și să plănuim planuri împotriva lui Ieremia, pentru că legea nu va pieri

de la preot, nici sfatul de la înțelept, nici cuvântul de la profet. Veniți și să îl lovim cu limba și să nu luăm seama la niciunul dintre cuvintele lui.

¹⁹ Ia seama la mine, DOAMNE, și dă ascultare vocii celor ce se ceartă cu mine.

²⁰ Va fi răul răsplătit în locul binelui? Pentru că ei au săpat o groapă sufletului meu. Amintește-ți că am stat în picioare înaintea ta pentru a vorbi bine pentru ei și pentru a întoarce furia ta de la ei.

²¹ De aceea dă-i pe copiii lor foametei și revarsă sângele lor prin forța sabiei; și soțiile lor să fie văduvite de copiii lor și să fie văduve; și să fie dați la moarte bărbații lor, tinerii lor să fie uciși de sabie în bătălie.

²² Să se audă un strigăt din casele lor, când vei aduce dintr-odată o armată peste ei, pentru că au săpat o groapă pentru a mă lua și au ascuns capcane pentru picioarele mele.

²³ Totuși, DOAMNE, tu cunoști tot sfatul lor împotriva mea pentru a mă ucide; nu ierta nelegiuirea lor, nici nu le șterge păcatul dinaintea feței tale, ci să fie doborâți înaintea ta; poartă-te astfel cu ei în timpul mâniei tale.

19

¹ Astfel spune DOMNUL: Du-te și ia un urciator de lut de la olar și ia dintre bătrânii poporului și dintre bătrânii preoților;

² Și ieși la valea fiului lui Hinom, care este la intrarea porții de est și vestește acolo cuvintele pe care ți le voi zice,

³ Și spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI, împărați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului:

Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestui loc, răul, de care îi vor țiu urechile oricui aude.

⁴ Pentru că ei m-au părăsit și au înstrăinat acest loc și au ars tămâie în el, altor dumnezei, pe care nici ei nici părinții lor nu i-au cunoscut, nici împărații lui Iuda, și au umplut acest loc cu sângele celor nevinovați;

⁵ Au zidit de asemenea înălțimi lui Baal, ca să îi ardă pe fiii lor cu foc ca ofrande arse lui Baal, ceea ce eu nu am poruncit, nici nu am vorbit, nici nu mi-a venit în minte;

⁶ De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, când acest loc nu va mai fi numit Tofet, nici valea fiului lui Hinom, ci Valea măcelului.

⁷ Și voi zădărnici sfatul lui Iuda și al Ierusalimului în acest loc; și îi voi face să cadă prin sabie înaintea dușmanilor lor și prin mâinile celor ce le caută viețile; și trupurile lor moarte le voi da ca hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.

⁸ Și voi face această cetate pustie și un motiv de șuierare: oricine trece prin ea va fi înmărmurit și va șuiera din cauza tuturor plăgilor ei.

⁹ Și îi voi face să mănânce carnea fiilor lor și carnea ficelor lor și vor mânca fiecare carnea prietenului său în asediul și în strâmtorarea cu care îi vor strâmtora dușmanii lor și cei care le caută viața.

¹⁰ Atunci să spargi urciorul înaintea ochilor oamenilor care merg cu tine,

¹¹ Și să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Astfel voi zdrobi acest popor și această cetate,

precum cineva sparge un vas al olarului, care nu mai poate fi întregit; și ei îi vor îngropa în Tofet, până când nu va mai fi loc de îngropare.

¹² Astfel voi face acestui loc, spune DOMNUL și locuitorilor lui, și voi face chiar această cetate precum Tofetul;

¹³ Și casele Ierusalimului și casele împăraților lui Iuda vor fi întinate ca locul Tofetului, din cauza tuturor caselor pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie întregii oștiri a cerului și au turnat daruri de băătură altor dumnezei.

¹⁴ Atunci a venit Ieremia din Tofet, unde îl trimisese DOMNUL să profetească; și a stat în picioare în curtea casei DOMNULUI; și a spus întregului popor:

¹⁵ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestei cetăți și asupra tuturor orașelor ei tot răul pe care l-am pronunțat împotriva ei, pentru că și-au împietrit gâturile, ca să nu asculte cuvintele mele.

20

¹ Și Pașhur, fiul lui Imer, preotul, care era de asemenea marele guvernator al casei DOMNULUI, a auzit că Ieremia a profetit aceste lucruri.

² Atunci Pașhur l-a lovit pe Ieremia, profetul, și l-a pus în butucii care erau la poarta înaltă a lui Beniamin, care era lângă casa DOMNULUI.

³ Și s-a întâmplat a doua zi, că Pașhur l-a scos pe Ieremia din butuci. Atunci Ieremia i-a spus: DOMNUL nu ți-a pus numele Pașhur, ci Magor-Misabib.

⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, te voi face o teroare pentru tine însuși și pentru toți prietenii tăi; și ei vor cădea prin sabia dușmanilor lor și ochii tăi vor privi aceasta; și voi da pe tot Iuda în mâna împăratului Babilonului și el îi va duce captivi în Babilon și îi va ucide cu sabia.

⁵ Mai mult, eu voi da toată tăria acestei cetăți și toată munca ei și toate lucrurile prețioase ale ei și toate tezaurele împăraților lui Iuda le voi da în mâna dușmanilor lor, care îi vor prăda și îi vor lua și îi vor duce în Babilon.

⁶ Și tu, Pașhur, și toți cei ce locuiesc în casa ta veți merge în captivitate; și tu vei veni în Babilon și acolo vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, căroră le-ai profetit minciuni.

⁷ DOAMNE, tu m-ai înșelat și eu am fost înșelat; tu ești mai tare decât mine și ai învins; zilnic, eu sunt un lucru de răs, fiecare mă batjocorește.

⁸ Pentru că de când am vorbit, am strigat, am strigat violență și pradă; căci cuvântul DOMNULUI a fost făcut o ocară pentru mine și, zilnic, un lucru de răs.

⁹ Atunci am spus: Nu voi aminti despre el, nici nu voi mai vorbi în numele lui. Dar cuvântul lui a fost în inima mea ca un foc arzând, închis în oasele mele, și am obosit purtându-l și nu mai puteam.

¹⁰ Pentru că am auzit defăimarea multora, frică de fiecare parte. Vestiți, spun ei, și noi o vom vesti. Toți cunoscuții mei au căutat schiopătarea mea, spunând: Poate că va fi ademenit și îl vom învinge și ne vom răzbuna pe el.

¹¹ Dar DOMNUL este cu mine ca un viteaz puternic; de aceea persecutorii mei se vor poticni și

nu vor învinge; ei vor fi foarte rușinați, pentru că nu vor prospera; disprețuirea lor veșnică nu va fi niciodată uitată.

¹² Dar, DOAMNE al oștirilor, tu care încerci pe cel drept și vezi rărunchii și inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, pentru că ție ți-am arătat cauza mea.

¹³ Cântați DOMNULUI, lăudați pe DOMNUL, pentru că el a eliberat sufletul celui sărac din mâna făcătorilor de rău.

¹⁴ Blestemată fie ziua în care am fost născut; să nu fie binecuvântată ziua în care mama mea m-a născut.

¹⁵ Blestemat fie omul care a adus vești tatălui meu, spunând: Un copil de parte bărbătească ți s-a născut; înveselindu-l.

¹⁶ Și acel om să fie ca cetățile pe care DOMNUL le-a dărâmat și nu s-au pocăit. Și să audă el plânsul dimineța și strigare la amiază;

¹⁷ Pentru că nu m-a ucis din pânțece; și mama mea mi-ar fi fost mormântul și pânțele ei însărcinat întotdeauna cu mine.

¹⁸ Pentru ce am ieșit din pânțece, ca să văd oste-neală și întristare, ca zilele mele să fie mistuite cu rușine?

21

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia, de la DOMNUL, când împăratul Zedechia a trimis la el pe Pașhur fiul lui Malchiia și pe Țefania, fiul lui Maa-seia, preotul, spunând:

² Întreabă, te rog, pe DOMNUL pentru noi, pentru că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, face război împotriva noastră; poate că DOMNUL se va

purta cu noi conform cu toate lucrările lui minunate, ca Nebucadnețar să plece de la noi.

³ Atunci Ieremia le-a spus: Astfel să îi spuneți lui Zedechia:

⁴ Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi întoarce înapoi armele de război care sunt în mâinile voastre, cu care luptați împotriva împăratului Babilonului și împotriva caldeenilor care vă asediază în afara zidului; și le voi aduna în mijlocul acestei cetăți.

⁵ Și eu însumi voi lupta împotriva voastră cu o mână întinsă și cu un braț puternic, în mânie și în furie și în mare indignare.

⁶ Și voi lovi pe locuitorii acestei cetăți, deopotrivă pe om și pe animal; aceștia vor muri de o ciumă cumplită.

⁷ Și după aceea, spune DOMNUL, îl voi da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, și pe servitorii lui și pe popor și pe cei care au rămas în această cetate după ciumă, după sabie și după foamete, în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului, și în mâna dușmanilor lor și în mâna celor ce le caută viața; și el îi va lovi cu tăișul sabiei: nu îi va cruța, nici nu va avea îndurare, nici nu va avea milă.

⁸ Și acestui popor să îi spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, pun înaintea voastră calea vieții și calea morții.

⁹ Cel ce rămâne în această cetate va muri de sabie și de foamete și de ciumă; dar cel care iese și se predă caldeenilor care vă asediază va trăi și viața lui îi va fi drept pradă.

¹⁰ Pentru că mi-am îndreptat fața împotriva acestei cetăți pentru rău și nu pentru bine, spune DOM-

NUL: ea va fi dată în mâna împăratului Babilonului și el o va arde cu foc.

¹¹ Și referitor la casa împăratului lui Iuda, spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI:

¹² Casă a lui David, astfel spune DOMNUL: Faceți judecată dimineța și eliberați-l pe cel prădat, din mâna opresorului, ca nu cumva furia mea să izbucnească precum un foc și să ardă astfel încât să nu fie nimeni să îl poată stinge, din cauza răutății facerilor voastre.

¹³ Iată, eu sunt împotriva ta, locuitoare a văii și stâncă mare a câmpului, spune DOMNUL; care spuneți: Cine va coborî împotriva noastră? Sau, cine va intra în locuințele noastre?

¹⁴ Dar eu vă voi pedepsi conform cu rodul facerilor voastre, spune DOMNUL; și voi aprinde un foc în pădurea lui și acesta va mistui toate lucrurile de jur împrejurul lui.

22

¹ Astfel spune DOMNUL: Coboară la casa împăratului lui Iuda și vorbește acolo acest cuvânt,

² Și spune: Ascultă cuvântul DOMNULUI, împărate al lui Iuda, care șezi pe tronul lui David, tu și servitorii tăi și poporul tău care intrați pe porțile acestea;

³ Astfel spune DOMNUL: Faceți judecată și dreptate și eliberați pe cel prădat din mâna opresorului și nu nedreptățiți, nu asupriți pe străin, pe cel fără tată, nici pe văduvă, nici nu vărsați sânge nevinovat în acest loc.

⁴ Căci dacă veți împlini, cu adevărat, acest lucru, atunci vor intra pe porțile casei acesteia împărați

șezând pe tronul lui David, stând în care și călărind pe cai, el și servitorii lui și poporul lui.

⁵ Dar dacă nu veți asculta aceste cuvinte, jur pe mine însumi, spune DOMNUL, că această casă va deveni o pustiire.

⁶ Pentru că astfel spune DOMNUL casei împăratului lui Iuda: Tu îmi ești Galaad și capul Libanului; totuși cu adevărat te voi face o pustie și cetăți fără locuitori.

⁷ Și voi pregăti nimicitori împotriva ta, pe fiecare cu armele lui, și vor tăia cedrii tăi aleși și îi vor arunca în foc.

⁸ Și multe națiuni vor trece pe lângă această cetate și vor spune, fiecare om aproapelui său: Pentru ce a făcut DOMNUL astfel acestei mari cetăți?

⁹ Atunci ei vor răspunde: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI Dumnezeului lor și s-au închinat altor dumnezei și le-au servit.

¹⁰ Nu plângeți pe cel mort, nici nu îl jeliți; ci plângeți tare pentru cel care se duce, pentru că nu se va mai întoarce, nici nu va mai vedea țara lui de naștere.

¹¹ Pentru că astfel spune DOMNUL, referitor la Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a domnit în locul lui Iosia tatăl său, care a ieșit din acest loc: Nu se va mai întoarce aici;

¹² Ci va muri în locul în care l-au dus captiv și nu va mai vedea această țară.

¹³ Vai celui care își zidește casa prin nedreptate și camerele lui pe nedrept; care folosește serviciul aproapelui său fără plată și nu îi dă pentru munca lui;

14 Care spune: Îmi voi zidi o casă largă și camere încăpătoare și își taie ferestre; și aceasta este căptușită cu cedru și vopsită cu roșu aprins.

15 Vei domni tu, pentru că te închizi în cedru? Nu a mâncat și a băut tatăl tău și nu a făcut el judecată și dreptate? Și apoi i-a fost bine?

16 El a judecat cauza săracului și a nevoiașului; atunci îi era bine; nu a făcut toate acestea pentru a mă cunoaște? spune DOMNUL.

17 Dar ochii tăi și inima ta nu sunt decât pentru lăcomia ta și pentru a vărsa sânge nevinovat și pentru oprimare și pentru a face violență.

18 De aceea astfel spune DOMNUL referitor la Ioiachim fiul lui Iosia împăratul lui Iuda: Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah fratele meu! sau: Ah soră! Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah doamne! sau: Ah gloria sa!

19 El va fi îngropat cu îngroparea unui măgar, tras și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului.

20 Urcă în Liban și strigă; și înalță-ți vocea în Basan și strigă din trecători, pentru că toți iubiții tăi sunt nimiciți.

21 Ți-am vorbit în prosperitatea ta, dar tu ai spus: Nu voi asculta. Aceasta a fost calea ta din tinerețea ta, că nu ai ascultat de vocea mea.

22 Vântul va mânca pe toți păstorii tăi și iubiții tăi vor merge în captivitate; negreșit, atunci, vei fi rușinată și încurcată pentru toată stricăciunea ta.

23 Locuitor al Libanului, care îți faci cuibul în cedri, cât de grațios vei fi tu când vor veni junghiuri asupra ta; durerea ca a unei femei în durerile nașterii!

24 Precum eu trăiesc, spune DOMNUL, dacă însuși Conia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un sigiliu pe mâna mea dreaptă, totuși te-aș smulge de acolo;

25 Și te voi da în mâna celor care îți caută viața și în mâna aceluia de ale căror fețe te temi, chiar în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului și în mâna caldeenilor.

26 Și te voi arunca afară, pe tine și pe mama ta care te-a născut, într-o altă țară, în care nu v-ați născut și acolo veți muri.

27 Dar în țara în care ei doresc să se întoarcă, acolo nu se vor întoarce.

28 Este acest bărbat, Conia, un idol spart și disprețuit? Este el un vas în care nu este plăcere? Pentru ce sunt ei aruncați, el și sămânța lui, și sunt aruncați într-o țară pe care nu o cunosc?

29 O pământule, pământule, pământule, ascultă cuvântul DOMNULUI.

30 Astfel spune DOMNUL: Înscrieți pe acest om ca fără copii, un om ce nu va prospera în zilele lui, pentru că niciun om din sămânța lui nu va prospera, șezând pe tronul lui David și conducând vreodată în Iuda.

23

1 Vai de păstorii care nimicesc și împrăștie oile pășunii mele! spune DOMNUL.

2 De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu: Voi ați împrăștiat oile turmei mele și le-ați alungat și nu le-ați cercetat; iată, eu voi cerceta asupra voastră răutatea facerilor voastre, spune DOMNUL.

³ Și voi aduna rămășița turmei mele din toate țările unde le-am alungat și le voi aduce din nou la staulele lor; și ei vor fi roditori și se vor înmulți.

⁴ Și voi pune păstori peste ei care îi vor paște; și nu se vor mai teme, nici nu se vor descuraja și niciunul nu va lipsi, spune DOMNUL.

⁵ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când îi voi ridica lui David un Lăstar al Dreptății și un Împărat va domni și va prospera și va face judecată și dreptate pe pământ.

⁶ În zilele lui Iuda va fi salvat și Israel va locui în siguranță; și acesta este numele lui, prin care va fi numit: DOMNUL DREPTATEA NOASTRĂ.

⁷ De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu vor mai spune: DOMNUL trăiește, care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului,

⁸ Ci: DOMNUL trăiește, care a scos și care a condus sămânța casei lui Israel din țara de la nord și din toate țările în care îi alungasem; și ei vor locui în propria lor țară.

⁹ Inima mea este frântă în mine din cauza profeților; toate oasele mele tremură; sunt ca un om beat și ca un om pe care vinul l-a învins, din cauza DOMNULUI și din cauza cuvintelor sfințeniei lui.

¹⁰ Pentru că țara este plină de adulteri, pentru că din cauza blestemelor țara jelește; locurile plăcute ale pustiei sunt uscate și alergarea lor este rea și forța lor nu este dreaptă.

¹¹ Pentru că deopotrivă profetul și preotul sunt întinați; da, în casa mea am găsit stricăciunea lor, spune DOMNUL.

¹² Pentru aceea, calea lor va fi pentru ei precum

căile alunecoase în întuneric; vor fi alungați și vor cădea pe ea, pentru că voi aduce răul asupra lor, chiar anul cercetării lor, spune DOMNUL.

¹³ Și am văzut nebunie în profetii din Samaria; ei au profetit prin Baal și au rătăcit pe poporul meu Israel.

¹⁴ Am văzut de asemenea în profetii din Ierusalim un lucru groaznic, ei comit adulter și umblă în minciuni, ei întăresc de asemenea mâinile făcătorilor de rău, încât nimeni nu se întoarce de la stricăciunea lui; ei sunt cu toții pentru mine ca Sodoma și locuitorii lui ca Gomora.

¹⁵ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la profeti: Iată, îi voi hrăni cu pelin și îi voi face să bea apă cu fiere, pentru că de la profetii Ierusalimului pângărirea s-a răspândit în toată țara.

¹⁶ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu dați ascultare la cuvintele profetilor care vă profetesc: ei vă fac deșerti; ei vorbesc o viziune a propriei lor inimi și nu din gura DOMNULUI.

¹⁷ Ei încă spun celor care mă disprețuiesc: DOMNUL a spus: Veți avea pace; și spun fiecăruia care umblă după închipuirea inimii lui: Niciun rău nu va veni asupra voastră.

¹⁸ Fiindcă cine a stat la sfatul DOMNULUI și a priceput și a auzit cuvântul său? Cine a însemnat cuvântul său și l-a auzit?

¹⁹ Iată, un vârtej de vânt al DOMNULUI a ieșit în furie, chiar un vârtej de vânt apăsător; acesta va cădea cu apăsare peste capul celor stricați.

²⁰ Mânia DOMNULUI nu se va întoarce, până nu o va împlini și până nu vor fi împlinite gândurile inimii sale, în zilele de pe urmă voi veți lua aminte la

aceasta cu înțelegere.

²¹ Eu nu am trimis pe acești profeți, totuși ei au alergat; eu nu le-am vorbit, totuși ei au profetizat.

²² Dar dacă ar fi stat în sfatul meu și ar fi făcut pe poporul meu să asculte cuvintele mele, atunci ei i-ar fi întors de la calea lor rea și de la răutatea facerilor lor.

²³ Sunt eu un Dumnezeu de aproape, spune DOMNUL și nu un Dumnezeu de departe?

²⁴ Poate cineva să se ascundă în locuri tainice ca eu să nu îl văd? spune DOMNUL. Nu umplu eu cerul și pământul? spune DOMNUL.

²⁵ Am auzit ce au spus profeții, care profetesc minciuni în numele meu, spunând: Am visat, am visat.

²⁶ Până când va fi aceasta în inima profeților care profetesc minciuni? Da, ei sunt profeți ai înșelăciunii proprii lor inimi;

²⁷ Care gândesc să facă pe poporul meu să uite numele meu prin visurile lor pe care le spune fiecare om aproapelui său, precum părinții lor au uitat numele meu pentru numele lui Baal.

²⁸ Profetul care are un vis, să spună el un vis; și cel care are cuvântul meu, să vorbească el cuvântul meu cu credincioșie. Ce este pleava pentru grâu? spune DOMNUL.

²⁹ Nu este cuvântul meu ca un foc? spune DOMNUL; și ca un ciocan care sparge stânca în bucăți?

³⁰ De aceea, iată, eu sunt împotriva profeților, spune DOMNUL, care fură, fiecare de la aproapele său, cuvintele mele.

³¹ Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva profeților care își folosesc limba și spun: El spune.

³² Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva celor care profetesc visuri false și care le spun și fac pe poporul meu să rătăcească prin minciunile lor și prin ușurința lor; totuși eu nu i-am trimis, nici nu le-am poruncit; de aceea ei nu vor fi de niciun folos acestui popor, spune DOMNUL.

³³ Și când acest popor, sau un profet, sau un preot, te va întreba, spunând: Care este povara DOMNULUI? tu atunci să le spui: Ce povară? Eu chiar vă voi părăsi, spune DOMNUL.

³⁴ Și cât despre profetul și preotul și poporul care va spune: Povara DOMNULUI; eu chiar voi pedepsi pe omul acela și casa lui.

³⁵ Astfel să spuneți fiecare aproapelui său și fiecare fratelui său: Ce a răspuns DOMNUL? și: Ce a vorbit DOMNUL?

³⁶ Și povara DOMNULUI să nu o mai amintiți; căci cuvântul fiecărui om va fi povara lui, pentru că voi ați pervertit cuvintele Dumnezeului cel viu, ale DOMNULUI oștirilor Dumnezeul nostru.

³⁷ Astfel să spui profetului: Ce ți-a răspuns DOMNUL? și: Ce a vorbit DOMNUL?

³⁸ Dar deoarece voi spuneți: Povara DOMNULUI; de aceea astfel spune DOMNUL: Pentru că voi spuneți acest cuvânt: Povara DOMNULUI; și eu am trimis la voi, spunând: Să nu spuneți: Povara DOMNULUI;

³⁹ De aceea, iată, eu, chiar eu, vă voi uita cu totul și vă voi părăsi și cetatea pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; și vă voi arunca afară din prezența mea;

⁴⁰ Și voi aduce o ocară veșnică asupra voastră, și o rușine veșnică, ce nu vor fi uitate.

24

¹ DOMNUL mi-a arătat și, iată, două coșuri cu smochine erau puse înaintea templului DOMNULUI, după ce Nebucadnețar, împăratul Babilonului, dusese captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe prinții lui Iuda, împreună cu tâmplarii și fierarii din Ierusalim, și îi adusese la Babilon.

² Un coș avea smochine foarte bune, ca smochinele coapte întâi; și celălalt coș avea smochine foarte rele, care nu puteau fi mâncate, de rele ce erau.

³ Atunci DOMNUL mi-a spus: Ce vezi tu, Ieremia? Și eu am spus: Smochine; smochinele bune, foarte bune; și cele rele, foarte rele, care nu pot fi mâncate, de rele ce sunt.

⁴ Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁵ Astfel spune DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel: Ca aceste smochine bune, astfel îi voi deosebi pe cei duși captivi din Iuda, pe care i-am trimis din locul acesta în țara caldeenilor, pentru binele lor.

⁶ Pentru că îmi voi pune ochii asupra lor pentru bine și îi voi aduce din nou în această țară; și îi voi zidi și nu îi voi surpa; și îi voi sădi și nu îi voi smulge.

⁷ Și le voi da o inimă pentru a mă cunoaște, că eu sunt DOMNUL; și ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeuul lor, pentru că se vor întoarce la mine cu toată inima lor.

⁸ Și ca smochinele rele, ce nu pot fi mâncate, de rele ce sunt ele; într-adevăr astfel spune DOMNUL: Astfel voi da pe Zedechia împăratul lui Iuda, și pe

prinții lui și rămășița din Ierusalim, care rămâne în această țară și pe cei care locuiesc în țara Egiptului;

⁹ Și îi voi da să fie împrăștiați în toate împărățiile pământului spre vătămarea lor, pentru a fi o ocară și un proverb, o batjocură și un blestem, în toate locurile în care îi voi alunga.

¹⁰ Și voi trimite sabia, foametea și ciuma printre ei, până vor fi mistuiți din țara pe care le-am dat-o lor și părinților lor.

25

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la tot poporul lui Iuda în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a fost anul întâi al lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului;

² Cuvânt pe care profetul Ieremia l-a vorbit către tot poporul lui Iuda și către toți locuitorii Ierusalimului, spunând:

³ Din anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, chiar până în această zi, al douăzeci și treilea an, cuvântul DOMNULUI a venit la mine și eu v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu ați dat ascultare.

⁴ Și DOMNUL i-a trimis la voi pe toți servitorii săi, profeții, ridicându-i devreme și trimitându-i; dar voi nu ați dat ascultare, nici nu v-ați aplecat urechea să ascultați.

⁵ Ei au spus: Întoarceți-vă acum, din nou, fiecare de la calea lui cea rea și de la răutatea facerilor voastre și locuiți în țara pe care DOMNUL v-a dat-o vouă și părinților voștri pentru totdeauna și întotdeauna;

⁶ Și nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și a vă închina lor și nu mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre; iar eu nu vă voi vătăma.

⁷ Totuși, voi nu mi-ați dat ascultare, spune DOMNUL; ca să mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre spre vătămarea voastră.

⁸ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Pentru că nu ați ascultat cuvintele mele,

⁹ Iată, voi trimite și voi lua toate familiile din nord, spune DOMNUL, și pe Nebucadnețar împăratul Babilonului, servitorul meu, și îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei și împotriva tuturor acestor națiuni de jur împrejur și le voi nimici cu totul și le voi face o înmărmurire și un motiv de șuierare și pustiiri veșnice.

¹⁰ Mai mult, voi lua de la ei vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, sunetul pietrelor de moară și lumina lămpii.

¹¹ Și toată această țară va fi o pustiire și o înmărmurire; și aceste națiuni vor servi împăratului Babilonului șaptezeci de ani.

¹² Și se va întâmpla, după ce se vor împlini șaptezeci de ani, că voi pedepsi pe împăratul Babilonului și acea națiune, spune DOMNUL, pentru nelegiuirea lor și țara caldeenilor și o voi face pustiiri veșnice.

¹³ Și voi aduce asupra acelei țări toate cuvintele mele pe care le-am rostit împotriva ei, tot ce este scris în această carte, pe care Ieremia a profetizat-o împotriva tuturor națiunilor.

¹⁴ Pentru că multe națiuni și împărați mari le vor servi de asemenea; și eu le voi răsplăti conform cu faptele lor și conform cu lucrările propriilor mâini.

15 Pentru că astfel îmi spune mie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Ia paharul vinului acestei furii din mâna mea și fă toate națiunile la care te voi trimite, să îl bea.

16 Și ele vor bea și se vor clătina și vor înnebuni din cauza sabiei pe care o voi trimite printre ele.

17 Atunci am luat paharul din mâna DOMNULUI și am făcut toate națiunile, la care DOMNUL m-a trimis, să îl bea;

18 Adică, Ierusalimul și cetățile lui Iuda și pe împărații lui și pe prinții lui, pentru a-i face o pustiire, o înmărmurire, o șuierare și un blestem; precum este în această zi;

19 Pe Faraon împăratul Egiptului și pe servitorii lui și pe prinții lui și pe tot poporul lui;

20 Și pe tot poporul amestecat și pe toți împărații din țara Uț și pe toți împărații din țara filistenilor și Ascalonul și Aza și Ecronul și rămășița Asdodului,

21 Edomul și Moabul și pe copiii lui Amon,

22 Și pe toți împărații Tirului și pe toți împărații Sidonului și pe împărații insulelor care sunt dincolo de mare,

23 Dedanul și Tema și Buzul și pe toți care sunt în colțurile cele mai îndepărtate,

24 Și pe toți împărații Arabiei și pe toți împărații poporului amestecat care locuiesc în pustie,

25 Și pe toți împărații din Zimri și pe toți împărații Elamului și pe toți împărații mezilor,

26 Și pe toți împărații din nord, de aproape și de departe, pe unul cu altul, și toate împărățiile lumii, care sunt pe fața pământului; și împăratul Șeșacului va bea după ei.

27 De aceea tu să le spui: Astfel spune DOMNUL

oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Beți și îmbățați-vă și vărsați și cădeți și să nu vă mai ridicați, din cauza sabiei pe care o voi trimite printre voi.

28 Și va fi astfel: dacă ei vor refuza să ia paharul din mâna ta pentru a bea, atunci să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Să beți negreșit.

29 Pentru că, iată, eu încep să aduc răul asupra cetății care se numește după numele meu; și voi să fiți cu totul nepedepsiți? Nu veți fi nepedepsiți, pentru că voi chema o sabie asupra tuturor locuitorilor pământului, spune DOMNUL oștirilor.

30 De aceea profetește împotriva lor toate aceste cuvinte și spune-le: DOMNUL va răzni din înălțime și își va înălța vocea din locuința lui sfântă; va răzni cu putere asupra locuinței lui; el va scoate un strigăt, asemenea celor care calcă strugurii, împotriva tuturor locuitorilor pământului.

31 Un zgomot va ajunge până la marginile pământului, pentru că DOMNUL are o neînțelegere cu națiunile, el, cu orice făptură, se va judeca; îi va da pe cei stricați sabiei, spune DOMNUL.

32 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, răul va merge de la națiune la națiune și un mare vârtej de vânt va fi ridicat de la marginile pământului.

33 Și cei uciși de DOMNUL vor fi în acea zi de la o margine a pământului chiar până la cealaltă margine a pământului: ei nu vor fi plânși, nici adunați, nici îngropați; vor fi balegă pe pământ.

34 Urlați, voi păstori, și strigați; și tăvăliți-vă în cenușă, voi, stăpâni ai turmei, pentru că zilele măcelului vostru și ale împrăstierii voastre sunt împlinite; și veți cădea ca un vas plăcut.

³⁵ Și păstorii nu vor avea cale să fugă, nici stăpânii turmei să scape.

³⁶ O voce de strigăt a păstorilor și un urlet al stăpânilor turmei va fi auzit, pentru că DOMNUL le-a prădat pășunea.

³⁷ Și locuințele pașnice sunt stârpite din cauza mâniei înverșunate a DOMNULUI.

³⁸ El și-a părăsit adăpostul, ca un leu, pentru că țara lor este pustiită din cauza înverșunării opresorului și din cauza înverșunării mâniei sale.

26

¹ La începutul domniei lui Ioiachim fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a venit acest cuvânt de la DOMNUL, spunând:

² Astfel spune DOMNUL: Stai în picioare în curtea casei DOMNULUI și vorbește tuturor cetăților lui Iuda care vin să se închine în casa DOMNULUI, toate cuvintele pe care ți le poruncesc să le vorbești lor; să nu scazi niciun cuvânt;

³ Și dacă ei vor da ascultare și se vor întoarce fiecare om de la calea lui rea, atunci mă voi pocăi de răul pe care plănuiesc să li-l fac din cauza răutății facerilor lor.

⁴ Și să le spui: Astfel spune DOMNUL: Dacă nu îmi veți da ascultare, pentru a umbla în legea mea pe care am pus-o înaintea voastră,

⁵ Pentru a da ascultare cuvintelor servitorilor mei, profeții, pe care i-am trimis la voi, deopotrivă ridicându-i devreme și trimițându-i, iar voi nu ați dat ascultare;

⁶ Atunci voi face această casă ca Şilo și voi face această cetate un blestem pentru toate națiunile pământului.

⁷ Astfel preoții și profeții și tot poporul l-au auzit pe Ieremia vorbind aceste cuvinte în casa DOMNULUI.

⁸ Și s-a întâmplat, după ce Ieremia a terminat de vorbit tot ceea ce DOMNUL îi poruncise să vorbească întregului popor, că preoții și profeții și tot poporul l-au apucat, spunând: Vei muri negreșit.

⁹ De ce ai profetit în numele DOMNULUI, spunând: Această casă va fi ca Şilo și această cetate va fi pustiită, fără vreun locuitor? Și tot poporul s-a adunat împotriva lui Ieremia în casa DOMNULUI.

¹⁰ Când prinții lui Iuda au auzit aceste lucruri, atunci s-au urcat din casa împăratului la casa DOMNULUI și au șezut la intrarea porții noi a casei DOMNULUI.

¹¹ Atunci preoții și profeții au vorbit prinților și întregului popor, spunând: Acest om este demn de moarte pentru că a profetit împotriva acestei cetăți, precum ați auzit cu urechile voastre.

¹² Atunci Ieremia a vorbit tuturor prinților și întregului popor, spunând: DOMNUL m-a trimis să profetesc împotriva acestei case și împotriva acestei cetăți, toate cuvintele pe care le-ați auzit.

¹³ De aceea acum, îndreptați-vă căile și facerile voastre și ascultați de vocea DOMNULUI Dumnezeului vostru; și DOMNUL se va pocăi de răul pe care el l-a vorbit împotriva voastră.

¹⁴ Cât despre mine, iată, eu sunt în mâna voastră; faceți cu mine precum vi se pare bine și precum vă

este convenit.

¹⁵ Dar să știți cu siguranță, că dacă mă dați la moarte, veți aduce negreșit sânge nevinovat asupra voastră și asupra acestei cetăți și asupra locuitorilor ei, pentru că, în adevăr, DOMNUL m-a trimis la voi să vorbesc toate aceste cuvinte în urechile voastre.

¹⁶ Atunci prinții și tot poporul au spus preoților și profeților: Acest om nu este demn să moară, pentru că el ne-a vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeului nostru.

¹⁷ Atunci s-au ridicat unii dintre bătrânii țării și au vorbit întregii adunări a poporului, spunând:

¹⁸ Mica din Moreșet profețea în zilele lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și a vorbit întregului popor al lui Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sionul va fi arat ca un câmp și Ierusalimul va deveni mormane și muntele casei ca înălțimile unei păduri.

¹⁹ L-a pus Ezechia, împăratul lui Iuda, și întregul Iuda, cumva la moarte? Nu s-a temut el de DOMNUL și a implorat pe DOMNUL și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care îl vorbise împotriva lor? Astfel am face noi un mare rău împotriva sufletelor noastre.

²⁰ Și a mai fost de asemenea un om care profețea în numele DOMNULUI: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim, care a profețit împotriva acestei cetăți și împotriva acestei țări, conform cu toate cuvintele lui Ieremia;

²¹ Și când împăratul Ioiachim, împreună cu toți războinicii lui și toți prinții, au auzit cuvintele lui, împăratul a căutat să îl dea la moarte; dar când Urie a auzit aceasta, s-a temut și a fugit și a mers în

Egipt;

²² Și Ioiachim împăratul a trimis oameni în Egipt, adică, pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe anumiți bărbați, împreună cu el, în Egipt.

²³ Și ei l-au scos pe Urie din Egipt și l-au adus la împăratul Ioiachim, care l-a ucis cu sabia și i-a aruncat trupul său mort în mormintele oamenilor de rând.

²⁴ Totuși, mâna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost cu Ieremia, ca ei să nu îl dea în mâna poporului pentru a fi dat la moarte.

27

¹ La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda a venit acest cuvânt de la DOMNUL la Ieremia, spunând:

² Astfel îmi spune DOMNUL: Fă-ți legături și juguri și pune-le pe gâtul tău,

³ Și trimite-le împăratului Edomului și împăratului Moabului și împăratului amoniților și împăratului Tirului și împăratului Sidonului, prin mâna mesagerilor care vin la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda;

⁴ Și poruncește-le să spună stăpânilor lor: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Astfel să spuneți stăpânilor voștri:

⁵ Eu am făcut pământul, pe omul și pe animalul care sunt pe pământ, prin marea mea putere și prin brațul meu întins și l-am dat cui mi s-a părut convenit mie.

⁶ Și acum am dat eu toate aceste țări în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul

meu; și fiarele câmpului i le-am dat, de asemenea, pentru a-l servi.

⁷ Și toate națiunile îl vor servi pe el și pe fiul său și pe fiul fiului său, până când timpul țării lui va veni; și atunci multe națiuni și împărați mari se vor servi de el.

⁸ Și se va întâmpla, că națiunea și împărăția care nu va servi pe acel Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și care nu își va pune gâtul sub jugul împăratului Babilonului, pe acea națiune o voi pedepsi, spune DOMNUL, cu sabia și cu foamea și cu ciuma, până îi voi fi mistuit prin mâna lui.

⁹ De aceea să nu dați ascultare profeților voștri, nici ghicitorilor voștri, nici visătorilor voștri, nici fermecătorilor voștri, nici vrăjitorilor voștri, care vă vorbesc, spunând: Voi nu veți servi împăratului Babilonului;

¹⁰ Pentru că ei vă profetesc o minciună, pentru a vă duce departe de țara voastră; și ca eu să vă alung și să pieriți.

¹¹ Dar pe națiunile care își aduc gâtul sub jugul împăratului Babilonului și îi vor servi, pe acelea le voi lăsa să rămână încă în propria lor țară, spune DOMNUL; și o vor ara și vor locui în ea.

¹² I-am vorbit de asemenea lui Zedechia, împăratul lui Iuda, conform cu toate aceste cuvinte, spunând: Aduceți-vă gâturile sub jugul împăratului Babilonului și serviți-i lui și poporului lui, și trăiți.

¹³ De ce să muriți, tu și poporul tău, de sabie, de foame și de ciumă, precum a vorbit DOMNUL împotriva națiunii care nu îi va servi împăratului Babilonului?

14 De aceea nu dați ascultare la cuvintele profeților care vă vorbesc, spunând: Voi nu veți servi împăratului Babilonului, pentru că ei vă profetează o minciună.

15 Pentru că eu nu i-am trimis, spune DOMNUL, totuși ei profetează o minciună în numele meu; ca eu să vă alung și să pieriți, voi și profeții care vă profetează.

16 De asemenea am vorbit preoților și la tot acest popor, spunând: Astfel spune DOMNUL: Nu dați ascultare la cuvintele profeților voștri care vă profetează, spunând: Iată, vasele casei DOMNULUI vor fi aduse în curând înapoi din Babilon, pentru că ei vă profetează o minciună.

17 Nu le dați ascultare; serviți împăratului Babilonului și trăiți; pentru ce să fie lăsată această cetate pustie?

18 Dar dacă ei sunt profeți și dacă cuvântul DOMNULUI este cu ei, să mijlocească ei acum la DOMNUL oștirilor, ca vasele lăsate în casa DOMNULUI și în casa împăratului lui Iuda și la Ierusalim, să nu fie duse la Babilon.

19 Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la stâlpi și referitor la mare și referitor la postamente și referitor la restul vaselor care rămân în această cetate,

20 Pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, nu le-a luat, când a dus captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, de la Ierusalim la Babilon, și pe toți nobilii lui Iuda și ai Ierusalimului;

21 Da, astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel, referitor la vasele care au fost lăsate în casa DOMNULUI și în casa împăratului lui

Iuda și al Ierusalimului:

²² Ele vor fi duse în Babilon și vor fi acolo până în ziua când eu le voi cerceta, spune DOMNUL; atunci le voi scoate și le voi înapoia acestui loc.

28

¹ Și s-a întâmplat în același an, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în anul al patrulea, în luna a cincea, că Hanania, fiul lui Azur, profetul, care era din Gabaon, mi-a vorbit în casa DOMNULUI, în prezența preoților și a întregului popor, spunând:

² Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, spunând: Am zdrobit jugul împăratului Babilonului.

³ În doi ani întregi voi aduce înapoi în acest loc toate vasele casei DOMNULUI, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, le-a luat din acest loc și le-a dus în Babilon.

⁴ Și voi aduce din nou în acest loc pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, cu toți captivii din Iuda care au mers în Babilon, spune DOMNUL, pentru că voi zdrobi jugul împăratului Babilonului.

⁵ Atunci profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania în prezența preoților și în prezența întregului popor care stătea în picioare în casa DOMNULUI,

⁶ Chiar profetul Ieremia a spus: Amin; DOMNUL să facă astfel; DOMNUL să împlinească cuvintele tale pe care tu le-ai profețit, pentru a aduce, din nou, din Babilon, în acest loc, toate vasele casei DOMNULUI și pe toți cei duși acolo.

⁷ Totuși, ascultă acum acest cuvânt pe care îl vorbesc în urechile tale și în urechile întregului popor;

⁸ Profetii care au fost înainte de mine și înainte de tine din vechime au profetit deopotrivă împotriva multor țări și împotriva a mari împărății, despre război și despre rău și despre ciumă.

⁹ Profetul care profetește despre pace, când cuvântul profetului se va întâmpla, atunci profetul va fi cunoscut, că, într-adevăr, DOMNUL l-a trimis.

¹⁰ Atunci profetul Hanania a luat jugul de pe gâtul profetului Ieremia și l-a zdrobit.

¹¹ Și Hanania a vorbit în prezența întregului popor, spunând: Astfel spune DOMNUL: Astfel voi zdrobi jugul lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, de pe gâtul tuturor națiunilor înainte să se împlinescă doi ani întregi. Și profetul Ieremia a mers pe calea sa.

¹² Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la profetul Ieremia, după ce profetul Hanania zdrobise jugul de pe gâtul profetului Ieremia, spunând:

¹³ Du-te și spune-i lui Hanania, zicând: Astfel spune DOMNUL: Tu ai zdrobit jugurile de lemn; dar vei face în locul lor juguri de fier.

¹⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Am pus un jug de fier pe gâtul tuturor acestor națiuni ca ele să îi servească lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și ele îl vor servi; și i-am dat, de asemenea, fiarele câmpului.

¹⁵ Atunci profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania: Ascultă acum, Hanania; DOMNUL nu te-a trimis pe tine; ci tu faci pe acest popor să se

încredă într-o minciună.

¹⁶ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, te voi arunca de pe fața pământului; anul acesta vei muri negreșit, pentru că ai învățat pe popor răzvrătire împotriva DOMNULUI.

¹⁷ Astfel profetul Hanania a murit în același an în luna a șaptea.

29

¹ Și acestea sunt cuvintele scrisorii pe care profetul Ieremia a trimis-o de la Ierusalim către rămășița bătrânilor care au fost duși captivi și către preoți și către profeți și către tot poporul pe care Nebucadnețar îl dusese captiv de la Ierusalim în Babilon;

² (După ce împăratul Ieconia și împărăteasa și famenii, prinții lui Iuda și ai Ierusalimului, și tâmplarii și fierarii plecaseră din Ierusalim;)

³ Prin mâna lui Eleasa, fiul lui Șafan, și Ghe-maria fiul lui Hilchia (pe care Zedechia, împăratul lui Iuda îi trimisese la Babilon la Nebucadnețar, împăratul Babilonului) spunând:

⁴ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, către toți cei care sunt duși captivi, pe care i-am făcut să fie duși de la Ierusalim în Babilon:

⁵ Zidiți-vă case și locuiți în ele; și sădiți grădini și mâncați rodul lor;

⁶ Luați-vă soții și nașteți fii și fiice; și luați soții pentru fiii voștri și dați pe fiicele voastre unor soți, ca ele să nască fii și fiice; ca să vă înmulțiți acolo și să nu vă împuținați.

7 Și căutați pacea cetății în care v-am făcut să fiți duși captivi și rugați-vă DOMNULUI pentru ea, pentru că în pacea ei veți avea pace.

8 Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Să nu vă înșele profeții voștri și ghicitorii voștri, care sunt în mijlocul vostru, nici nu dați ascultare la visurile voastre pe care voi le faceți să fie visate.

9 Pentru că ei vă profețesc fals în numele meu: eu nu i-am trimis, spune DOMNUL.

10 Pentru că astfel spune DOMNUL: Că după ce șaptezeci de ani vor fi împliniți la Babilon, vă voi cerceta și voi împlini cuvântul meu cel bun față de voi, făcându-vă să vă întoarceți în acest loc.

11 Pentru că eu cunosc gândurile pe care le gândesc față de voi, spune DOMNUL, gânduri de pace și nu de răutate, pentru a vă da un sfârșit așteptat.

12 Atunci mă veți chema și veți merge și mă veți ruga, iar eu vă voi da ascultare.

13 Și mă veți căuta și mă veți găsi, când mă veți căuta cu toată inima voastră.

14 Și voi fi găsit de voi, spune DOMNUL; și mă voi întoarce la captivitatea voastră și vă voi aduna dintre toate națiunile și din toate locurile în care v-am alungat, spune DOMNUL; și vă voi aduce din nou în locul de unde v-am dus captivi.

15 Deoarece ați spus: DOMNUL ne-a ridicat profeți în Babilon;

16 Să cunoașteți că astfel spune DOMNUL despre împăratul care șade pe tronul lui David și despre tot poporul care locuiește în această cetate și despre frații voștri care nu au mers cu voi în captivitate;

17 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi trimite asupra lor sabia, foametea și ciurma, și îi voi face ca smochine stricate, care nu pot fi mâncate, de rele ce sunt.

18 Și îi voi persecuta cu sabia, cu foametea și cu ciurma și îi voi da să fie îndepărtați în toate împărățiile pământului, pentru a fi un blestem și o înmărmurire și o șuierare și o ocară printre toate națiunile unde îi voi fi alungat;

19 Pentru că ei nu au dat ascultare cuvintelor mele, spune DOMNUL, pe care le-am trimis la ei prin servitorii mei, profeții, ridicându-i devreme și trimitându-i; dar voi ați refuzat să ascultați, spune DOMNUL.

20 Ascultați de aceea cuvântul DOMNULUI, voi toți cei ai captivității, pe care v-am trimis din Ierusalim în Babilon:

21 Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, care vă profetesc o minciună în numele meu: Iată, îi voi da în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și el îi va ucide înaintea ochilor voștri;

22 Și din ei va fi luat un blestem de către toată captivitatea lui Iuda, care sunt în Babilon, spunând: DOMNUL să îți facă precum lui Zedechia și precum lui Ahab, pe care împăratul Babilonului i-a prăjit în foc;

23 Pentru că ei au comis nebunie în Israel și au comis adulter cu soțiile celor apropiați ai lor și au vorbit în numele meu cuvinte mincinoase pe care eu nu le-am poruncit; chiar eu știu și sunt martor, spune DOMNUL.

24 Astfel să îi vorbești lui Șemaia nehelamitul, spunând:

25 Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând: Fiindcă ai trimis scrisori în numele tău către tot poporul care este la Ierusalim și către Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, și către toți preoții, spunând:

26 DOMNUL te-a făcut pe tine preot în locul lui Iehoiada preotul ca voi să fiți ofițeri în casa DOMNULUI, pentru orice om care este nebun și se face pe sine însuși profet, ca să îl pui în închisoare și în butuci.

27 De aceea acum de ce nu l-ai muștrat pe Ieremia din Anatot care se face pe sine însuși profet pentru voi?

28 Pentru că el a trimis la noi în Babilon, spunând: Această captivitate este lungă; zidiți-vă case și locuiți în ele și sădiți grădini și mâncați rodul lor.

29 Și Țefania preotul a citit această scrisoare în urechile profetului Ieremia.

30 Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând:

31 Trimite la toți cei captivi, spunând: Astfel spune DOMNUL referitor la Șemaia, nehelamitul: Fiindcă Șemaia v-a profețit vouă fără ca eu să îl trimit și v-a făcut să vă încredeți într-o minciună;

32 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, îl voi pedepsi pe Șemaia, nehelamitul, și sămânța lui; nu va avea vreun bărbat să locuiască printre poporul acesta; nici nu va vedea binele pe care îl voi face pentru poporul meu, spune DOMNUL; deoarece el a învățat pe popor răzvrătire împotriva DOMNULUI.

30

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, spunând: Scrie-ți toate cuvintele pe care ți le-am vorbit, într-o carte.

³ Fiindcă, iată, vin zilele, spune DOMNUL când mă voi întoarce din nou cu cei din captivitate ai poporului meu Israel și Iuda, spune DOMNUL; și îi voi face să se întoarcă în țara pe care am dat-o părinților lor și ei o vor stăpâni.

⁴ Și acestea sunt cuvintele pe care DOMNUL le-a vorbit referitor la Israel și referitor la Iuda.

⁵ Pentru că astfel spune DOMNUL: Noi am auzit o voce a cutremurării, a fricii și nu a păcii.

⁶ Întrebați acum și vedeți dacă un bărbat are durerile nașterii? Pentru ce văd pe fiecare bărbat cu mâinile pe coapsele sale, ca o femeie în durerile nașterii, și toate fețele au devenit palide?

⁷ Vai! pentru că acea zi este mare, astfel încât niciuna nu este asemenea ei; acesta este chiar timpul de tulburare al lui Iacob; dar el va fi salvat de acest timp.

⁸ Fiindcă se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL oștirilor, că voi sfărâma jugul lui de pe gâtul tău și îți voi rupe legăturile; și străinii nu se vor mai servi de el;

⁹ Ci ei vor servi DOMNULUI Dumnezeuului lor și lui David împăratul lor, pe care li-l voi ridica.

¹⁰ De aceea nu te teme, tu, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL; nici nu te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva de departe, pe tine și pe sămânța ta din țara captivității lor; și Iacob se va

întoarce și se va odihni și va fi liniștit, și nimeni nu îl va înspăimânta.

¹¹ Pentru că eu sunt cu tine, spune DOMNUL, pentru a te salva; deși voi mistui deplin toate națiunile unde te-am împrăștiat, totuși nu voi termina de tot cu tine; ci te voi disciplina cu măsură și nu te voi lăsa cu totul nepedepsit.

¹² Pentru că astfel spune DOMNUL: Vânătaia ta este fără vindecare și rana ta este apăsătoare.

¹³ Nu este nimeni să pledeze cauza ta, pentru a-ți lega rana; nu ai medicamente vindecătoare.

¹⁴ Toți iubiții tăi te-au uitat; ei nu te caută, pentru că te-am rănit cu rana unui dușman, cu pedeapsa unuia crud, pentru mulțimea nelegiuirilor tale: pentru că păcatele tale s-au înmulțit.

¹⁵ De ce strigi pentru nenorocirea ta? Tristețea ta este fără vindecare din cauza mulțimii nelegiuirilor tale; ți-am făcut aceste lucruri pentru că păcatele tale s-au înmulțit.

¹⁶ De aceea toți cei care te mănâncă vor fi mâncați; și toți potrivnicii tăi, fiecare dintre ei, vor merge în captivitate; și cei ce te jefuiesc vor fi o jefuire și pe toți cei care te pradă îi voi da ca pradă.

¹⁷ Pentru că îți voi da înapoi sănătatea și te voi vindeca de rănilile tale, spune DOMNUL; deoarece te-au numit Cel Alungat, spunând: Acesta este Sionul, pe care niciun om nu îl caută.

¹⁸ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi întoarce din nou corturile lui Iacob din captivitate și voi avea milă de locuințele lui; și cetatea va fi zidită pe propriul ei morman și palatul va rămâne după felul său.

¹⁹ Și din ele vor ieși aducere de mulțumire și

vocea celor care se veselesc; și îi voi înmulți și ei nu vor fi puțini; de asemenea îi voi glorifica și ei nu vor fi mici.

²⁰ Copiii lor vor fi de asemenea ca înainte și adunarea lor va fi întemeiată, înaintea mea și voi pedepsi pe toți cei ce îi oprimă.

²¹ Și nobilii lor vor ieși din Iacob și guvernatorul lor va ieși din mijlocul lor; și îl voi face să se apropie, și el se va apropia de mine, pentru că cine este acesta care și-a dedicat inima să se apropie de mine? spune DOMNUL.

²² Și voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru.

²³ Iată, vârtejul de vânt al DOMNULUI iese cu furie, un vârtej de vânt continuu; acesta va cădea cu durere peste capul celor stricați.

²⁴ Mânia Înverșunată a DOMNULUI nu se va întoarce, până nu va fi făcut aceasta și până nu va fi împlinit planurile inimii sale; în zilele de pe urmă veți lua aminte la aceasta.

31

¹ Tot atunci, spune DOMNUL, eu voi fi Dumnezeul tuturor familiilor lui Israel și ei vor fi poporul meu.

² Astfel spune DOMNUL: Poporul care a scăpat de sabie a găsit har în pustie; da, Israel, când eu DOMNUL, am mers să îi dau odihnă.

³ DOMNUL mi s-a arătat din vechime, spunând: Da, te-am iubit cu o dragoste veșnică; de aceea cu bunătate iubitoare te-am atras.

⁴ Te voi zidi din nou și tu vei fi zidită, fecioară a lui Israel; vei fi din nou împodobită cu tamburinele tale și vei ieși cu dansurile celor ce se veselesc.

⁵ Vei mai sădi vii pe munții Samariei: cei ce sădesc vor sădi și le vor mânca precum lucruri obișnuite.

⁶ Căci va fi o zi, când paznicii de pe muntele Efraim vor striga: Ridicați-vă și să urcăm la Sion, la DOMNUL Dumnezeuul nostru.

⁷ Căci astfel spune DOMNUL: Cântați cu veselie pentru Iacob și strigați printre mai marii națiunilor; vestiți, lăudați și spuneți: DOAMNE, salvează poporul tău, rămășița lui Israel.

⁸ Iată, îi voi aduce din țara nordului și îi voi aduna din ținuturile pământului și cu ei, pe orb și pe șchiop, pe femeia însărcinată și pe cea care suferă durerile nașterii, împreună: o mare adunare se va întoarce aici.

⁹ Ei vor veni cu plâns, și cu cereri îi voi conduce; îi voi face să umble pe lângă râurile de ape, într-o cale dreaptă, pe care nu se vor poticni, pentru că eu sunt tată lui Israel; și Efraim este întâiul meu născut.

¹⁰ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi națiuni, și faceți-l cunoscut în insulele îndepărtate și spuneți: Cel care a împrăștiat pe Israel îl va aduna și îl va păstra precum un păstor face cu turma sa.

¹¹ Pentru că DOMNUL l-a răscumpărat pe Iacob și l-a răscumpărat din mâna celui mai tare decât el.

¹² De aceea vor veni și vor cânta pe înălțimea Sionului și vor curge împreună la bunătatea DOMNULUI, la grâu și la vin și la untdelemn, și la cei tineri din turmă și din cireadă; și sufletul lor va

fi ca o grădină udată; și ei nu se vor mai întrista vreodată.

¹³ Atunci se va bucura fecioara în dans, deopotrivă tinerii și bătrânii împreună; fiindcă voi întoarce jalea lor în bucurie și îi voi mângâia și îi voi face să se bucure, întorcându-i din întristarea lor.

¹⁴ Și voi sătura sufletul preoților cu grăsime și poporul meu va fi săturat cu bunătatea mea, spune DOMNUL.

¹⁵ Astfel spune DOMNUL: O voce s-a auzit în Rama, tânguire și plânset amar; Rahela plângea pentru copiii ei, refuzând să fie mângâiată, pentru copiii ei, pentru că nu mai erau.

¹⁶ Astfel spune DOMNUL: Oprește-ți vocea de la plânset și ochii tăi de la lacrimi, pentru că lucrarea ta va fi răsplătită, spune DOMNUL; și ei se vor întoarce înapoi din țara dușmanului.

¹⁷ Și este speranță în sfârșitul tău, spune DOMNUL, că ai tăi copii vor veni înapoi înăuntrul graniței lor.

¹⁸ Am auzit, într-adevăr, pe Efraim jelindu-se astfel: Tu m-ai pedepsit și eu am fost pedepsit, ca un taur neobișnuit cu jugul; întoarce-mă și mă voi întoarce, pentru că tu ești DOMNUL Dumnezeuul meu.

¹⁹ Într-adevăr, după ce m-am întors, m-am pocăit; și după ce am fost instruit, mi-am lovit coapsa; am fost rușinat, da, chiar încurcat, deoarece am purtat ocară tinereții mele.

²⁰ Este Efraim fiul meu drag? Este el un copil plăcut? Pentru că de când am vorbit împotriva lui, neîncetat îmi tot amintesc de el; de aceea mi s-au tulburat adâncurile pentru el; cu siguranță voi

avea milă de el, spune DOMNUL.

²¹ Așază-ți semne pe cale, fă-ți grămezi înalte; îndreaptă-ți inima spre drumul cel mare, drumul pe care ai mers: întoarce-te din nou, fecioară a lui Israel, întoarce-te din nou la aceste cetăți ale tale.

²² Până când vei merge înapoi și încolo, tu, fică decăzută? Pentru că DOMNUL a creat un lucru nou pe pământ: O femeie va învinge un bărbat.

²³ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Încă odată ei vor folosi această vorbire în țara lui Iuda și în cetățile lui, când îi voi întoarce din nou din captivitate: DOMNUL să te binecuvânteze, pe tine, locuința dreptății și pe tine, muntele sfințeniei.

²⁴ Și acolo, agricultorii și cei care ies cu turmele, vor locui împreună, în Iuda și în toate cetățile lui.

²⁵ Pentru că am săturat sufletul obosit și am umplut fiecare suflet întristat.

²⁶ La aceasta m-am trezit și am privit; și somnul mi-a fost dulce.

²⁷ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi semăna casa lui Israel și casa lui Iuda cu sămânță de om și cu sămânță de animal.

²⁸ Și se va întâmpla, că precum i-am păzit, pentru a smulge și pentru a dărâma și pentru a surpa și pentru a distruge și pentru a chinui; tot astfel voi păzi asupra lor pentru a zidi și pentru a sădi, spune DOMNUL.

²⁹ În acele zile ei nu vor mai spune: Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit.

³⁰ Dar fiecare va muri pentru propria lui nelegiuire; oricărui om care mănâncă aguridă, i se vor strepezi dinții.

³¹ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi face un nou legământ cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda:

³² Nu conform cu legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână ca să îi scot din țara Egiptului; legământ al meu pe care ei l-au rupt, deși le eram soț, spune DOMNUL;

³³ Ci acesta va fi legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel: După acele zile, spune DOMNUL, voi pune legea mea în părțile lor ascunse și o voi scrie în inimile lor; și eu voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul meu.

³⁴ Și nu vor mai învăța fiecare om pe aproapele său și fiecare om pe fratele său, spunând: Cunoașteți pe DOMNUL, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic al lor și până la cel mai mare al lor, spune DOMNUL, pentru că voi ierta nelegiuirea lor și nu îmi voi mai aminti păcatul lor.

³⁵ Astfel spune DOMNUL, care dă soarele ca lumină ziua și rânduielele lunii și ale stelelor ca lumină noaptea; care desparte marea când valurile ei răcnesc; DOMNUL oștirilor este numele său:

³⁶ Dacă acele rânduiele se depărtează dinaintea mea, spune DOMNUL, atunci sămânța lui Israel de asemenea va înceta de la a fi o națiune înaintea mea pentru totdeauna.

³⁷ Astfel spune DOMNUL: Dacă cerul de deasupra poate fi măsurat și temeliile pământului pot fi cercetate dedesubt, eu de asemenea voi lepăda toată sămânța lui Israel pentru tot ce au făcut ei, spune DOMNUL.

³⁸ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când cetatea va fi zidită pentru DOMNUL, de la turnul lui Hana-

neel până la poarta colțului.

³⁹ Și frânghia de măsurat va ieși încă prin fața ei peste dealul Gareb și se va întoarce la Goat.

⁴⁰ Și toată valea trupurilor moarte și a cenușii și toate câmpurile până la pâ râul Chedron, până la colțul porții cailor spre est, vor fi sfinte pentru DOMNUL: aceasta nu va mai fi smulsă, nici nu vor mai fi dărâmate pentru totdeauna.

32

¹ Cuvântul, de la DOMNUL, care a venit la Ieremia în anul al zecelea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, care era anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar.

² Fiindcă atunci armata împăratului Babilonului asedia Ierusalimul; și profetul Ieremia era închis în curtea închisorii, care era în casa împăratului lui Iuda.

³ Pentru că Zedechia, împăratul lui Iuda, îl închisese, spunând: Pentru ce profetești tu spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna împăratului Babilonului și el o va lua;

⁴ Și Zedechia împăratul lui Iuda nu va scăpa din mâna caldeenilor, ci va fi cu siguranță dat în mâna împăratului Babilonului și va vorbi cu el gură către gură și ochii săi vor vedea ochii lui;

⁵ Și el îl va duce pe Zedechia la Babilon și acolo va fi el până când îl voi cerceta, spune DOMNUL; deși o să luptați cu caldeenii, nu veți prospera.

⁶ Și Ieremia a spus: Cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁷ Iată, Hanameel, fiul lui Șalum, unchiul tău, va veni la tine, spunând: Cumpără câmpul meu care

este în Anatot, pentru că dreptul de răscumpărare este al tău ca să îl cumperi.

⁸ Astfel Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine în curtea închisorii conform cuvântului DOMNULUI, și mi-a spus: Cumpără câmpul meu, te rog, care este în Anatot, care este în ținutul lui Benjamin, pentru că dreptul de moștenire este al tău și răscumpărarea este a ta; cumpără-l pentru tine. Atunci am cunoscut că acesta era cuvântul DOMNULUI.

⁹ Și am cumpărat câmpul de la Hanameel, fiul unchiului meu, care este în Anatot și i-am cântărit banii, șaptesprezece șekeli de argint.

¹⁰ Și am semnat dovada și am sigilat-o și am luat martori și i-am cântărit banii în balanță.

¹¹ Astfel, am luat dovada de cumpărare, deopotrivă pe cea care era sigilată conform legii și obiceiului; și pe cea deschisă;

¹² Și i-am dat dovada de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, înaintea ochilor lui Hanameel, fiul unchiului meu; și în prezența martorilor care au semnat cartea de cumpărare, înaintea tuturor iudeilor care ședea în curtea închisorii.

¹³ Și i-am poruncit lui Baruc înaintea lor, spunând:

¹⁴ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Ia aceste dovezi, această dovadă de cumpărare, deopotrivă cea sigilată și această dovadă deschisă; și pune-le într-un vas de lut, ca ele să se păstreze multe zile.

¹⁵ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Case și câmpuri și vii vor fi stăpânite din nou în această țară.

16 Și, după ce i-am dat dovada de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, m-am rugat DOMNULUI, spunând:

17 Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, tu ai făcut cerul și pământul prin marea ta putere și prin brațul tău întins și nimic nu este prea greu pentru tine;

18 Tu arăți bunătate iubitoare la mii și răsplătești nelegiuirea părinților în sânul copiilor lor după ei: Marele, Atotputernicul Dumnezeu, DOMNUL oștirilor, este numele lui,

19 Măreț în sfat și puternic în lucrare; fiindcă ai tăi ochi sunt deschiși asupra tuturor căilor fiilor oamenilor; pentru a da fiecăruia conform căilor lui și conform rodului facerilor lui;

20 Care ai făcut semne și minuni în țara Egiptului, care rămân până în această zi și în Israel și printre alți oameni; și ți-ai făcut un nume, precum în această zi;

21 Și ai scos pe poporul tău, Israel, din țara Egiptului, cu semne și cu minuni și cu o mână tare și cu un braț întins și cu mare groază;

22 Și le-ai dat această țară, pe care ai jurat părinților lor că le-o vei da, o țară în care curge lapte și miere;

23 Și ei au intrat și au stăpânit-o; dar nu au ascultat de vocea ta, nici nu au umblat în legea ta; nu au făcut nimic din tot ce le-ai poruncit să facă; de aceea tu ai făcut ca tot acest rău să vină asupra lor;

24 Iată, valurile de pământ, ei au ajuns până la cetate, să o ia; și cetatea este dată în mâna caldeenilor, care luptă împotriva ei, din cauza sabiei și a

foametei și a ciumei; și ce ai vorbit s-a întâmplat; și, iată, tu vezi aceasta.

²⁵ Și tu mi-ai spus, Doamne DUMNEZEULE: Cumpără câmpul cu bani și ia martori; fiindcă cetatea este dată în mâna caldeenilor.

²⁶ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând:

²⁷ Iată, eu sunt DOMNUL Dumnezeuul a toată făptura; este ceva prea greu pentru mine?

²⁸ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu dau această cetate în mâna caldeenilor și în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și el o va lua.

²⁹ Și caldeenii, care luptă împotriva acestei cetăți, vor veni și vor pune foc acestei cetăți și o vor arde împreună cu casele, pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie lui Baal și au turnat daruri de băutură altor dumnezei, pentru a mă provoca la mânie.

³⁰ Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda au făcut numai rău înaintea mea din tinerețea lor; căci copiii lui Israel numai m-au provocat la mânie cu lucrarea mâinilor lor, spune DOMNUL.

³¹ Pentru că această cetate a fost pentru mine ca o provocare a mâniei mele și a furiei mele din ziua în care au zidit-o până în această zi; ca să o îndepărtez dinaintea feței mele,

³² Pentru tot răul pe care copiii lui Israel și copiii lui Iuda, l-au făcut pentru a mă provoca la mânie, ei, împărații lor, prinții lor, preoții lor și profeții lor și bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului.

³³ Și ei și-au întors spre mine spatele, nu fața; deși i-am învățat, ridicându-mă devreme și învățându-i, totuși ei nu au dat ascultare pentru a primi instrucțiune.

³⁴ Ci au pus urâciunile lor în casa care se numește după numele meu, pentru a o spurca.

³⁵ Și au zidit înălțimile lui Baal, care sunt în valea fiului lui Hinom, pentru a face pe fiii lor și pe fiicele lor să treacă prin foc, lui Moloh; ceea ce eu nu le-am poruncit, nici nu a venit în mintea mea, ca ei să facă această urâciune, să facă pe Iuda să păcătuiască.

³⁶ Și acum de aceea, astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel referitor la această cetate, despre care voi spuneți: Va fi dată în mâna împăratului Babilonului prin sabie și prin foamete și prin ciumă:

³⁷ Iată, îi voi aduna din toate țările în care i-am alungat în mânia mea și în furia mea și în mare indignare; și îi voi întoarce în acest loc și îi voi face să locuiască în siguranță.

³⁸ Și ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul lor;

³⁹ Și le voi da o singură inimă și o singură cale, ca să se teamă de mine pentru totdeauna, pentru binele lor și al copiilor lor după ei;

⁴⁰ Și voi face un legământ veșnic cu ei, că nu mă voi întoarce de la ei, pentru a le face bine; și voi pune frica mea în inimile lor, ca să nu se depărteze de mine.

⁴¹ Da, mă voi bucura de ei pentru a le face bine și îi voi sădi în această țară într-adevăr cu toată inima mea și cu tot sufletul meu.

⁴² Pentru că astfel spune DOMNUL: Precum am adus tot acest mare rău asupra acestui popor, tot astfel voi aduce asupra lor tot binele pe care li l-am promis.

⁴³ Și câmpuri se vor cumpăra în această țară,

despre care voi spuneți: Este pustie fără om sau animal; este dată în mâna caldeenilor.

⁴⁴ Oamenii vor cumpăra câmpuri cu bani și vor semna dovezi și le vor sigila și vor lua martori în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda și în cetățile munților și în cetățile văii și în cetățile din sud, pentru că voi face pe cei captivi dintre ei să se întoarcă, spune DOMNUL.

33

¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia a doua oară, în timp ce el era încă închis în curtea închisorii, spunând:

² Astfel spune DOMNUL făcătorul acestei cetăți, DOMNUL care a format-o, pentru a o întemeia; DOMNUL este numele lui:

³ Cheamă-mă și îți voi răspunde și îți voi arăta lucruri mari și puternice, pe care nu le cunoști.

⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel referitor la casele acestei cetăți și referitor la casele împăraților lui Iuda, care sunt dărâmate prin valurile de pământ și prin sabie;

⁵ Ei vin să lupte cu caldeenii, dar aceasta este pentru a le umple cu trupurile moarte ale oamenilor pe care i-am ucis în mânia mea și în furia mea și pentru toți cei a căror stricăciune, mi-am ascuns fața de această cetate.

⁶ Iată, îi voi aduce sănătate și vindecare, și îi voi vindeca și le voi descoperi abundența păcii și adevărului.

⁷ Și îi voi face să se întoarcă pe cei captivi ai lui Iuda și pe cei captivi ai lui Israel și îi voi zidi ca la

început.

⁸ Și îi voi curăți de toată nelegiuirea lor cu care au păcătuit împotriva mea; și le voi ierta toate nelegiuirile, prin care au păcătuit împotriva mea și prin care au încălcat legea împotriva mea.

⁹ Și aceasta îmi va fi un nume de bucurie, o laudă și o onoare înaintea tuturor națiunilor pământului, care vor auzi despre tot binele pe care îl fac pentru ei; și ei se vor teme și se vor cutremura pentru toată bunătatea și pentru toată prosperitatea pe care i-o dau.

¹⁰ Astfel spune DOMNUL: Din nou se va auzi în acest loc, despre care voi spuneți că va fi pustiit, fără om și fără animal, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, care sunt pustii, fără om și fără locuitor și fără animal,

¹¹ Vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, vocea celor care vor spune: Lăudați pe DOMNUL oștirilor, pentru că DOMNUL este bun, pentru că mila lui dăinuiește pentru totdeauna; și a celor care vor aduce sacrificiul de laudă în casa DOMNULUI. Pentru că voi face să se întoarcă pe cei captivi ai țării, ca la început, spune DOMNUL.

¹² Astfel spune DOMNUL oștirilor: Din nou, în acest loc, care este pustiit, fără om și fără animal; și în toate cetățile lui, va fi o locuință de păstori care vor face turmele lor să se odihnească.

¹³ În cetățile din munți, în cetățile din vale și în cetățile de la sud și în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda vor trece din nou turmele pe sub mâinile celui care le numără, spune DOMNUL.

14 Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi împlini acel lucru bun pe care l-am promis casei lui Israel și casei lui Iuda.

15 În acele zile și în acel timp voi face Lăstarul dreptății să crească pentru David; și el va face judecată și dreptate în țară.

16 În acele zile Iuda va fi salvat și Ierusalimul va locui în siguranță; și acesta este numele cu care va fi numit: DOMNUL dreptatea noastră.

17 Pentru că astfel spune DOMNUL: Lui David nu îi va lipsi niciodată un bărbat să șadă pe tronul casei lui Israel;

18 Nici preoților, leviților, nu le va lipsi un bărbat înaintea mea pentru a oferi ofrande arse și pentru a aprinde daruri de mâncare și pentru a face sacrificii continuu.

19 Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:

20 Astfel spune DOMNUL: Dacă puteți să rupeți legământul meu referitor la ziuă și legământul meu referitor la noapte astfel încât să nu fie zi și noapte la timpul lor;

21 Atunci poate de asemenea fi rupt legământul meu cu David, servitorul meu, ca el să nu aibă fiu să domnească pe tronul lui; și cu leviții, preoții, servitorii mei.

22 Așa cum oștirea cerului nu poate fi numărată, nici nisipul mării măsurat; tot astfel voi înmulți sămânța lui David, servitorul meu, și pe leviții care îmi servesc.

23 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:

24 Nu ai luat aminte la ceea ce acest popor a vor-

bit, spunând: Cele două familii pe care DOMNUL le-a ales, le-a lepădat el? Astfel, ei au disprețuit pe poporul meu, ca ei să nu mai fie o națiune înaintea lor.

²⁵ Astfel spune DOMNUL: Dacă legământul meu nu este nici cu ziua, nici cu noaptea; și dacă eu nu am rânduit rânduielele cerului și ale pământului;

²⁶ Atunci voi lepăda eu sămânța lui Iacob și pe David, servitorul meu, astfel încât să nu iau pe vreunii din sămânța lui să fie conducători peste sămânța lui Avraam, Isaac și Iacob, pentru că îi voi face să se întoarcă din captivitate și voi avea milă de ei.

34

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului și toată armata lui și toate împărățiile pământului ale stăpânirii lui și toate popoarele, au luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui, spunând:

² Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Du-te și vorbește-i lui Zedechia împăratul lui Iuda, și spune-i: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna împăratului Babilonului și el o va arde cu foc;

³ Și tu nu vei scăpa din mâna lui, ci, negreșit, vei fi prins și dat în mâna lui; și ochii tăi vor privi ochii împăratului Babilonului și el va vorbi cu tine gură către gură și tu vei merge în Babilon.

⁴ Totuși ascultă cuvântul DOMNULUI, Zedechia, împărate al lui Iuda: Astfel spune DOMNUL despre tine: tu nu vei muri de sabie;

⁵ Ci vei muri în pace; și cu arderile părinților tăi, a împăraților dinaintea care au fost înaintea ta, tot astfel ei vor arde mirodenii pentru tine; și te vor plânge, spunând: Ah, doamne! pentru că eu am vestit cuvântul, spune DOMNUL.

⁶ Atunci profetul Ieremia a vorbit toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în Ierusalim,

⁷ Când armata împăratului Babilonului a luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui Iuda care au rămas, împotriva Lachisului și împotriva Azechei, pentru că aceste cetăți apărute au rămas dintre cetățile lui Iuda.

⁸ Acesta este cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce împăratul Zedechia făcuse un legământ cu tot poporul care era în Ierusalim, pentru a le vesti libertatea;

⁹ Ca fiecare om să lase pe servitorul său și fiecare om pe servitoarea sa, fiind un evreu sau o evreică, să plece liberi; ca nimeni să nu se servească de ei, adică, de un iudeu, fratele său.

¹⁰ Și, când toți prinții și tot poporul care intrase în legământ, au auzit porunca împăratului, ca fiecare să lase pe servitorul său și fiecare pe servitoarea sa, să plece liberi, ca nimeni să nu se mai servească de ei, atunci au dat ascultare și i-au lăsat să plece.

¹¹ Dar după aceea s-au întors și i-au făcut pe servitorii și pe servitoarele, pe care îi lăsaseră să plece liberi, să se întoarcă, și i-au adus în supunere ca servitori și servitoare.

¹² De aceea cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

13 Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Am încheiat un legământ cu părinții voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robilor, spunând,

14 La sfârșitul a șapte ani, fiecare să lăsați să plece, pe fratele său, un evreu, care ți s-a fost vândut; și după ce ți-a servit șase ani, să îl lași să plece liber de la tine; dar părinții voștri nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea.

15 Și voi v-ați întors acum și ați făcut ce este drept înaintea ochilor mei, vestind, fiecare, libertatea aproapelui său; și ați încheiat un legământ înaintea mea în casa care este numită după numele meu;

16 Dar voi, v-ați întors și ați murdărit numele meu și fiecare, ați făcut pe servitorul său și fiecare, pe servitoarea sa, căroră le-ați dat libertate după plăcerea lor, să se întoarcă și i-ați adus în supunere, să vă fie ca servitori și servitoare.

17 De aceea astfel spune DOMNUL: Voi nu mi-ați dat ascultare, vestind fiecare, libertatea fratelui său și fiecare, aproapelui său; iată, eu, spune DOMNUL, vă vestesc libertatea sabiei, a ciumei și a foametei; și vă voi da spre apăsare în toate împărățiile pământului.

18 Și voi da pe oamenii care au călcat legământul meu, care nu au împlinit cuvintele legământului pe care îl făcuseră înaintea mea, când au tăiat vițelul în două și au trecut printre părțile lui,

19 Pe prinții lui Iuda și pe prinții Ierusalimului, pe fameni și pe preoți și pe tot poporul țării care a trecut printre părțile vițelului;

20 Îi voi da chiar în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le caută viața; și trupurile lor moarte

vor fi ca hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.

²¹ Și pe Zedechia împăratul lui Iuda și pe prinții lui îi voi da în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le caută viața și în mâna armatei împăratului Babilonului care au plecat de la voi.

²² Iată, eu poruncesc, spune DOMNUL, și îi voi face să se întoarcă la această cetate; și ei vor lupta împotriva ei și o vor lua și o vor arde cu foc; și voi face cetățile lui Iuda o pustiire fără vreun locuitor.

35

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând:

² Du-te la casa recabiților și vorbește-le și adu-i în casa DOMNULUI într-una din camere și dă-le vin să bea.

³ Atunci am luat pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habaținia și pe frații săi și pe toți fiii săi și toată casa recabiților;

⁴ Și i-am adus în casa DOMNULUI, în camera fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, un om al lui Dumnezeu, care era lângă camera prinților, care era deasupra camerei lui Maaseia, fiul lui Șalum, păzitorul ușii;

⁵ Și am pus, înaintea fiilor casei recabiților, oale pline cu vin, și pahare, și le-am spus: Beți vin.

⁶ Dar ei au spus: Refuzăm să bem vin; fiindcă Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru ne-a poruncit, spunând: Să nu beți vin, nici voi, nici fiii voștri, pentru totdeauna;

⁷ Nici să nu zidiți casă, nici să nu semănați sămânță, nici să nu sădiți vie, nici să nu aveți ceva; ci în toate zilele voastre să locuiți în corturi; ca să trăiți multe zile în țara unde sunteți străini.

⁸ Astfel, noi am ascultat de vocea lui Ionadab fiul lui Recab tatăl nostru în tot ce ne-a poruncit, ca să nu bem vin în toate zilele noastre, noi, soțiile noastre, fiii noștri sau ficele noastre;

⁹ Nici nu zidim case pentru noi pentru a le locui; nici nu avem vie, nici câmp, nici sămânță;

¹⁰ Ci am locuit în corturi și am dat ascultare și am făcut conform cu tot ceea ce Ionadab, tatăl nostru, ne-a poruncit.

¹¹ Dar s-a întâmplat, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a urcat în țară, că noi am spus: Veniți și să mergem la Ierusalim de frica armatei caldeenilor și de frica armatei sirienilor; astfel, noi locuim la Ierusalim.

¹² Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:

¹³ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Du-te și spune bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: Nu voți să primiți instruire pentru a da ascultare cuvintelor mele? spune DOMNUL.

¹⁴ Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, prin care le-a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sunt împlinite; fiindcă până în această zi ei nu beau deloc, ci au ascultat de porunca tatălui lor; totuși v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu mi-ați dat ascultare.

¹⁵ V-am trimis de asemenea pe toți servitorii mei profeții, ridicându-i devreme și trimițându-i,

spunând: Întoarceți-vă acum, fiecare de la calea lui rea și îndreptați-vă facerile și nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și veți locui în țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; dar voi nu v-ați plecat urechea, nici nu mi-ați dat ascultare.

¹⁶ Deoarece fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, au împlinit porunca tatălui lor, pe care el le-a poruncit-o; dar acest popor nu mi-a dat ascultare;

¹⁷ De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului, tot răul pe care l-am pronunțat împotriva lor; deoarece le-am vorbit, dar ei nu au ascultat; și i-am chemat, dar ei nu au răspuns.

¹⁸ Și Ieremia a spus casei recabiților: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru că ați ascultat de porunca tatălui vostru, Ionadab, și ați păzit toate preceptele lui și ați făcut conform cu tot ce el v-a poruncit;

¹⁹ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: lui Ionadab, fiul lui Recab, nu îi va lipsi un bărbat care să stea înaintea mea, pentru totdeauna.

36

¹ Și s-a întâmplat în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, că acest cuvânt a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Ia-ți un sul de carte și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-am vorbit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda și împotriva tuturor națiunilor, din ziua când ți-am vorbit, din zilele lui Iosia, chiar până în această zi.

³ Poate că va auzi casa lui Iuda tot răul pe care am de gând să li-l fac; ca să se întoarcă fiecare de la calea lui rea; ca să le iert nelegiuirea și păcatul.

⁴ Atunci Ieremia l-a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și Baruc a scris, pe un sul de carte, toate cuvintele DOMNULUI, pe care el i le spusese, prin gura lui Ieremia.

⁵ Și Ieremia i-a poruncit lui Baruc, spunând: Eu sunt închis; nu pot să intru în casa DOMNULUI;

⁶ De aceea intră și citește în urechile poporului, în casa DOMNULUI, în ziua de post, sulul, cuvintele DOMNULUI, pe care le-ai scris din gura mea; și de asemenea să le citești în urechile tuturor celor din Iuda, care vin din cetățile lor.

⁷ Poate că ei vor prezenta cererea lor înaintea DOMNULUI și se vor întoarce, fiecare de la calea lui rea, pentru că mare este mânia și furia pe care DOMNUL a pronunțat-o împotriva acestui popor.

⁸ Și Baruc, fiul lui Neriia, a făcut conform cu toate câte profetul Ieremia îi poruncise, citind din carte, cuvintele DOMNULUI, în casa DOMNULUI.

⁹ Și s-a întâmplat în anul al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în luna a noua, că ei au proclamat un post înaintea DOMNULUI pentru tot poporul din Ierusalim și pentru tot poporul care a venit din cetățile lui Iuda la Ierusalim.

¹⁰ Atunci Baruc a citit din carte, cuvintele lui Ieremia, în casa DOMNULUI, în camera lui Ghemaria, fiul lui Șafan, scribul, în curtea superioară, la intrarea porții noi a casei DOMNULUI, în urechile întregului popor.

¹¹ Când Micaia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, a

auzit, din carte, toate cuvintele DOMNULUI,

¹² Atunci el a coborât în casa împăratului, în camera scribului; și, iată, toți prinții ședeau acolo, chiar Elișama, scribul, și Delaia, fiul lui Șemaia, și Elnatan, fiul lui Achbor, și Ghemaria, fiul lui Șafan, și Zedechia, fiul lui Hanania, și toți prinții.

¹³ Atunci Micaia le-a vestit toate cuvintele pe care le auzise, când Baruc a citit cartea în urechile poporului.

¹⁴ De aceea toți prinții au trimis pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, la Baruc, spunând: Ia în mâna ta sulul din care ai citit în urechile poporului și vino. Astfel, Baruc, fiul lui Neriia, a luat sulul în mâna și a venit la ei.

¹⁵ Iar ei i-au spus: Șezi și citește-l în urechile noastre. Astfel, Baruc l-a citit în urechile lor.

¹⁶ Și s-a întâmplat, după ce au auzit toate cuvintele, că s-au înspăimântat, deopotrivă unul și altul și i-au spus lui Baruc: Negreșit vom spune împăratului toate aceste cuvinte.

¹⁷ Și l-au întrebat pe Baruc, spunând: Spune-ne acum: Cum ai scris toate aceste cuvinte din gura lui?

¹⁸ Atunci Baruc le-a răspuns: El mi-a zis toate aceste cuvinte cu gura lui și eu le-am scris cu cerneală în carte.

¹⁹ Atunci prinții i-au spus lui Baruc: Du-te, ascunde-te, tu și Ieremia, și să nu știe nimeni unde sunteți.

²⁰ Și au mers la împărat în curte, dar au pus sulul în camera lui Elișama, scribul; și au spus toate cuvintele în urechile împăratului.

²¹ Astfel, împăratul l-a trimis pe Iehudi să aducă

sulul; iar el l-a luat din camera lui Elișama, scribul. Și Iehudi l-a citit în urechile împăratului și în urechile tuturor prinților care stăteau în picioare lângă împărat.

²² În acel timp împăratul ședea în casa de iarnă în luna a noua; și acolo era, în vatră, un foc, arzând înaintea lui.

²³ Și s-a întâmplat după ce Iehudi citea trei sau patru foi, că împăratul le tăia cu cuțitul scribului și le arunca în focul care era în vatră, până când tot sulul a fost mistuit în focul care era în vatră.

²⁴ Totuși ei nu s-au înspăimântat, nici nu și-au rupt hainele, nici împăratul, nici vreunul dintre servitorii lui care auziseră toate aceste cuvinte.

²⁵ Totuși Elnatan și Delaia și Ghemaria mijlociseră la împărat să nu ardă sulul; dar el a refuzat să îi asculte.

²⁶ Iar împăratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul lui Hamelec, și lui Seraia, fiul lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdeel, să îi prindă pe scribul Baruc și pe profetul Ieremia; dar DOMNUL i-a ascuns.

²⁷ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, după ce împăratul arsese sulul și cuvintele pe care le scrisese Baruc din gura lui Ieremia, spunând:

²⁸ Ia-ți din nou un alt sul și scrie pe el toate cuvintele dinainte care fuseseră pe sulul dintâi, pe care Ioiachim, împăratul lui Iuda, îl arsese.

²⁹ Și să îi spui lui Ioiachim, împăratul lui Iuda: Astfel spune DOMNUL: Tu ai ars acest sul, spunând: De ce ai scris pe el, spunând: Împăratul Babilonului va veni negreșit și va distruge această țară și va face să dispară din ea om și animal?

³⁰ De aceea astfel spune DOMNUL despre Ioiachim împăratul lui Iuda: El nu va avea pe nimeni care să șadă pe tronul lui David; și trupul lui mort va fi aruncat afară, ziua pentru arșiță și noaptea pentru frig.

³¹ Și îl voi pedepsi pe el și sămânța lui și pe servitorii lui pentru nelegiuirea lor; și voi aduce asupra lor și asupra locuitorilor Ierusalimului și asupra bărbaților lui Iuda tot răul pe care l-am pronunțat împotriva lor; dar ei nu au dat ascultare.

³² Atunci Ieremia a luat un alt sul și l-a dat scribului Baruc, fiul lui Neriia; care a scris în el, din gura lui Ieremia, toate cuvintele cărții pe care Ioiachim împăratul lui Iuda o arsese în foc; și s-au mai adăugat pe lângă ele multe cuvinte asemănătoare.

37

¹ Și împăratul Zedechia, fiul lui Iosia, a domnit în locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl făcuse împărat în țara lui Iuda.

² Dar nici el, nici servitorii lui, nici poporul țării, nu au dat ascultare cuvintelor DOMNULUI pe care el le vorbise prin profetul Ieremia.

³ Și împăratul Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Șelemia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, la profetul Ieremia, spunând: Roagă-te acum DOMNULUI Dumnezeului nostru pentru noi.

⁴ Și Ieremia intra și ieșea în mijlocul poporului, pentru că nu îl puseseră în închisoare.

⁵ Atunci armata lui Faraon ieșise din Egipt; și când caldeenii care asediau Ierusalimul au auzit

veștile despre ei, s-au depărtat de Ierusalim.

⁶ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la profetul Ieremia, spunând:

⁷ Astfel spune DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel: Astfel să îi spuneți împăratului lui Iuda care v-a trimis la mine să mă întrebați: Iată, armata lui Faraon, care a ieșit să vă ajute, se va întoarce în Egipt, în țara lor.

⁸ Și caldeenii vor veni din nou și vor lupta împotriva acestei cetăți și o vor lua și o vor arde cu foc.

⁹ Astfel spune DOMNUL: Nu vă înșelați, spunând: Caldeenii vor pleca cu siguranță de la noi; fiindcă nu vor pleca.

¹⁰ Căci deși ați fi lovit întreaga armată a caldeenilor care luptă împotriva voastră și ar fi rămas numai bărbați răniți printre ei, totuși ei s-ar ridica, fiecare din cortul lui, și ar arde această cetate cu foc.

¹¹ Și s-a întâmplat, după ce armata caldeenilor s-a împrăștiat din Ierusalim, de frica armatei lui Faraon,

¹² Că Ieremia a ieșit din Ierusalim să meargă în țara lui Beniamin, pentru a se pierde acolo în popor.

¹³ Și când a ajuns la poarta lui Beniamin, era acolo o căpetenie a gărzii, a cărui nume era Iriia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania; și el l-a luat pe profetul Ieremia, spunând: Tu treci la caldeeni.

¹⁴ Atunci Ieremia a spus: Nu este adevărat; nu trec la caldeeni. Dar el nu i-a dat ascultare; astfel Iriia l-a luat pe Ieremia și l-a adus la prinți.

¹⁵ Și prinții au fost furioși pe Ieremia și l-au lovit

și l-au pus în închisoare, în casa lui Ionatan, scribul, pentru că făcuseră din ea închisoarea.

¹⁶ Atunci Ieremia a intrat în groapă și în celule și Ieremia a rămas acolo multe zile;

¹⁷ Atunci Zedechia împăratul a trimis și l-a scos afară; și împăratul l-a întrebat în secret, în casa lui și a spus: Este vreun cuvânt de la DOMNUL? Și Ieremia a spus: Este; fiindcă, a spus el: Tu vei fi dat în mâna împăratului Babilonului.

¹⁸ Mai mult, Ieremia i-a spus împăratului Zedechia: Ce ofense am adus eu împotriva ta sau împotriva servitorilor tăi sau împotriva acestui popor de m-ați pus în închisoare?

¹⁹ Unde sunt profeții voștri care v-au profețit, spunând: Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva acestei țări?

²⁰ De aceea, ascultă acum, te rog, domnul meu împărate; să fie cererea mea, te rog, primită înaintea ta; ca să nu faci să mă întorc la casa lui Ionatan, scribul, ca nu cumva să mor acolo.

²¹ Atunci împăratul Zedechia a poruncit să îl dea pe Ieremia în curtea închisorii și să îi dea zilnic o bucată de pâine din strada brutarilor, până când toată pâinea din cetate se termină. Astfel Ieremia a rămas în curtea închisorii.

38

¹ Atunci Șefatia, fiul lui Matan, și Ghedalia, fiul lui Pașhur, și Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchiia, au auzit cuvintele pe care Ieremia le vorbise întregului popor, spunând:

² Astfel spune DOMNUL: Cel ce rămâne în această cetate va muri de sabie, de foamete sau de ciumă;

dar cel ce iese la caldeeni va trăi; fiindcă va avea viața lui ca pradă și va trăi.

³ Astfel spune DOMNUL: Această cetate va fi dată într-adevăr în mâna armatei împăratului Babilonului, care o va lua.

⁴ De aceea prinții i-au spus împăratului: Te implorăm, să fie acest om dat la moarte; fiindcă astfel el slăbește mâinile războinicilor care rămân în această cetate și mâinile întregului popor, vorbindu-le astfel de cuvinte, pentru că acest om nu caută bunăstarea acestui popor, ci vătămarea.

⁵ Atunci împăratul Zedechia a spus: Iată, el este în mâna voastră, pentru că împăratul nu poate face nimic împotriva voastră.

⁶ Atunci l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în groapa lui Malchiia, fiul lui Hamelec, care era în curtea închisorii; și l-au coborât pe Ieremia cu funii. Și în groapă nu era apă, ci mocirlă; astfel, Ieremia s-a scufundat în mocirlă.

⁷ Și când Ebed-Melec, etiopianul, unul dintre famenii care erau în casa împăratului, a auzit că l-au pus pe Ieremia în groapă; împăratul șezând atunci la poarta lui Beniamin;

⁸ Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului și i-a vorbit împăratului, spunând:

⁹ Domnul meu, împărate, acești oameni au făcut rău în tot ceea ce i-au făcut profetului Ieremia, pe care l-au aruncat în groapă; și va muri de foame în locul unde este, pentru că nu mai este pâine în cetate.

¹⁰ Atunci împăratul i-a poruncit lui Ebed-Melec, etiopianul, spunând: Ia de aici treizeci de bărbați cu tine și scoate-l afară pe profetul Ieremia din

groapă, înainte ca el să moară.

¹¹ Astfel Ebed-Melec i-a luat pe bărbați cu el și a intrat în casa împăratului, de sub trezorerie, și a luat de acolo petice aruncate și zdrențe vechi putrezite și le-a coborât cu funii în groapă la Ieremia.

¹² Și Ebed-Melec etiopianul i-a spus lui Ieremia: Pune acum aceste haine vechi aruncate și zdrențe putrezite sub subsuorile tale, sub funii. Și Ieremia a făcut astfel.

¹³ Astfel ei l-au tras pe Ieremia cu frânghii și l-au scos din groapă; și Ieremia a rămas în curtea închisorii.

¹⁴ Atunci împăratul Zedechia a trimis și l-a adus pe profetul Ieremia la el, la intrarea a treia care este în casa DOMNULUI; și împăratul i-a spus lui Ieremia: Te voi întreba un lucru, nu îmi ascunde nimic.

¹⁵ Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia: Dacă îți spun aceasta, nu mă vei da într-adevăr la moarte? Iar dacă îți dau sfat, nu îmi vei da ascultare.

¹⁶ Astfel Zedechia împăratul i-a jurat în secret lui Ieremia, spunând: Precum DOMNUL trăiește, care ne-a făcut acest suflet, nu te voi da la moarte, nici nu te voi da în mâna acestor oameni care îți caută viața.

¹⁷ Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia: Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vei ieși într-adevăr la prinzii împăratului Babilonului, atunci sufletul tău va trăi și această cetate nu va fi arsă cu foc; și vei trăi și casa ta;

¹⁸ Dar dacă nu vei ieși la prinzii împăratului Babilonului, atunci această cetate va fi dată în mâna

caldeenilor și ei o vor arde cu foc, iar tu nu vei scăpa din mâna lor.

¹⁹ Și împăratul Zedechia i-a spus lui Ieremia: Mă tem de iudeii care au trecut la caldeeni, ca nu cumva ei să mă dea în mâna lor și să mă batjocorească.

²⁰ Dar Ieremia a spus: Nu te vor da. Te implor, ascultă de vocea DOMNULUI, pe care ți-o vorbesc; astfel îți va fi bine și sufletul tău va trăi.

²¹ Dar dacă refuzi să ieși, acesta este cuvântul pe care DOMNUL mi l-a arătat:

²² Și, iată, toate femeile care au rămas în casa împăratului lui Iuda vor fi aduse la prinții împăratului Babilonului și acele femei vor spune: Prietenii tăi te-au înșelat și te-au învins; picioarele tale sunt scufundate în mocirlă și ei sunt întorși înapoi.

²³ Astfel ei vor scoate afară pe toate soțiile tale și pe copiii tăi la caldeeni; și tu nu vei scăpa din mâna lor, ci vei fi luat prin mâna împăratului Babilonului și vei face ca această cetate să fie arsă cu foc.

²⁴ Atunci Zedechia i-a spus lui Ieremia: Să nu știe nimeni despre aceste cuvinte și nu vei muri.

²⁵ Dar dacă prinții aud că eu am vorbit cu tine și vin la tine și îți spun: Vestește-ne acum ce i-ai spus împăratului, nu ascunde aceasta de la noi și nu te vom da la moarte; de asemenea și ce ți-a spus împăratul;

²⁶ Atunci să le spui: Eu mi-am prezentat cererea înaintea împăratului, ca să nu mă facă să mă întorc în casa lui Ionatan, să mor acolo.

²⁷ Atunci au venit toți prinții la Ieremia și l-au întrebat; și el le-a spus conform cu toate aceste

cuvinte pe care împăratul i le poruncise. Astfel ei au încetat să vorbească cu el, pentru că lucrul nu a fost înțeles.

²⁸ Astfel Ieremia a locuit în curtea închisorii până în ziua în care Ierusalimul a fost luat: și a fost acolo în timp ce Ierusalimul a fost luat.

39

¹ În anul al nouălea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și toată armata lui împotriva Ierusalimului și l-au asediat.

² Și în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în luna a patra, în a noua zi a lunii, cetatea a fost spartă.

³ Și toți prinții împăratului Babilonului au intrat și au șezut la poarta din mijloc, chiar Nergal-Șarețer, Samgar-Nebu, Sarsechim, Rabsaris, Nergal-Șarețer, Rabmag, cu toată rămășița prinților împăratului Babilonului.

⁴ Și s-a întâmplat, când i-a văzut Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți bărbații de război, că au fugit și au ieșit din cetate noaptea, pe calea grădinii împăratului, prin poarta dintre cele două ziduri; și el a ieșit pe calea câmpiei.

⁵ Dar armata caldeenilor i-a urmărit și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și după ce l-au prins, l-au adus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla în țara Hamatului, unde el a dat judecată asupra lui.

⁶ Atunci împăratul Babilonului i-a ucis pe fiii lui Zedechia, în Ribla, înaintea ochilor lui; de aseme-

nea împăratul Babilonului a ucis pe toți nobilii lui Iuda.

⁷ Mai mult, el i-a scos ochii lui Zedechia și l-a legat cu lanțuri, pentru a-l duce în Babilon.

⁸ Și caldeenii au ars casa împăratului și casele poporului cu foc și au dărâmat zidurile Ierusalimului.

⁹ Atunci Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a dus captivă în Babilon, rămășița poporului care rămăsese în cetate și pe cei care fugiseră, care căzuseră în mâinile lui, împreună cu restul poporului care rămăsese.

¹⁰ Dar Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a lăsat dintre cei săraci din popor, care nu aveau nimic, în țara lui Iuda; și în acel timp le-a dat vii și câmpuri.

¹¹ Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a dat poruncă, referitor la Ieremia, lui Nebuzaradan căpetenia gărzii, spunând:

¹² Ia-l și ai grijă de el și să nu îi faci nicio vătămare; ci să îi faci precum îți va spune.

¹³ Astfel Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a trimis, și Nebușazban, Rabsaris și Nergal-Șarețer, Rabmag, și toți prinții împăratului Babilonului;

¹⁴ Chiar ei au trimis și l-au luat pe Ieremia din curtea închisorii și l-au dat lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să îl ducă acasă; astfel el a locuit printre popor.

¹⁵ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, în timp ce el era închis în curtea închisorii, spunând:

¹⁶ Du-te și vorbește-i lui Ebed-Melec etiopianul, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce cuvintele mele asupra acestei cetăți spre rău și nu spre bine; și ele

vor fi împlinite în acea zi înaintea ta.

¹⁷ Dar pe tine te voi elibera în acea zi, spune DOMNUL; și nu vei fi dat în mâna oamenilor de care te temi.

¹⁸ Pentru că te voi elibera într-adevăr și tu nu vei cădea prin sabia, ci viața ta va fi ca pradă pentru tine; deoarece ți-ai pus încrederea în mine, spune DOMNUL.

40

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îl lăsase să plece din Rama, când îl luase, el fiind legat în lanțuri printre toți cei care erau duși captivi din Ierusalim și din Iuda, care erau duși captivi în Babilon.

² Și căpetenia gărzii l-a luat pe Ieremia și i-a spus: DOMNUL Dumnezeuul tău a pronunțat acest rău asupra acestui loc.

³ Și, DOMNUL a adus aceasta și a făcut conform cu ce a spus, pentru că voi ați păcătuit împotriva DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea lui, de aceea acest lucru a venit asupra voastră.

⁴ Și acum, iată, te dezleg în această zi de lanțurile care erau pe mâna ta. Dacă ți se pare convenit să vii cu mine la Babilon, vino; și ochiul meu va fi asupra ta; dar dacă nu ți se pare convenit să vii cu mine la Babilon, atunci să nu vii; iată, toată țara este înaintea ta; unde îți pare bine și convenit să mergi, acolo să mergi.

⁵ Și până el nu se întorsese înapoi, a spus: Du-te înapoi la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care împăratul Babilonului l-a făcut guvernator peste cetățile lui Iuda și locuiește cu el în mijlocul

poporului; sau mergi oriunde ți se pare cuvenit să mergi. Astfel căpetenia gărzii i-a dat merinde și o răsplată și l-a lăsat să plece.

⁶ Atunci Ieremia s-a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa, și a locuit cu el în mijlocul poporului care era rămas în țară.

⁷ Și când toate căpeteniile armatelor, care erau în câmpii, ei și oamenii lor, au auzit că împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, guvernator în țară și că îi încredințase bărbați și femei și copii și dintre săracii țării, dintre cei care nu fuseseră duși captivi la Babilon;

⁸ Atunci ei au venit la Ghedalia la Mițpa, chiar Ismael, fiul lui Netania, și Iohanah și Ionatan, fiii lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, și fiii lui Efai, netofatitul; și Iezania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor.

⁹ Și Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a jurat lor și oamenilor lor, spunând: Nu vă temeți să serviți caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului Babilonului și vă va fi bine.

¹⁰ Cât despre mine, iată, eu voi locui la Mițpa, pentru a servi caldeenilor, care vor veni la noi; dar voi adunați vin și fructe de vară și untdelemn și puneți-le în vasele voastre și locuiți în cetățile voastre pe care le-ați luat.

¹¹ De asemenea când toți iudeii care erau în Moab și printre amoniți și în Edom și care erau în toate țările au auzit că împăratul Babilonului lăsase o rămășiță din Iuda și că îl pusese peste ei pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan;

¹² Toți iudeii s-au întors din toate locurile unde fuseseră alungați și au venit în țara lui Iuda, la

Ghedalia, la Mițpa și au adunat vin și foarte multe fructe de vară.

¹³ Mai mult, Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor, care erau în câmpii, au venit la Ghedalia la Mițpa,

¹⁴ Și i-au spus: Știi tu într-adevăr că Baalis, împăratul amoniților, l-a trimis pe Ismael, fiul lui Netania, să te ucidă? Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.

¹⁵ Atunci Iohanen, fiul lui Careah, i-a vorbit în ascuns lui Ghedalia la Mițpa, spunând: Lasă-mă să plec, te rog, și îl voi ucide pe Ismael, fiul lui Netania, și nimeni nu va ști aceasta; pentru ce să te ucidă el, ca toți iudeii care s-au adunat la tine să fie împrăștiati și rămășița lui Iuda să piară?

¹⁶ Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, i-a spus lui Iohanen, fiul lui Careah: Să nu faci acest lucru, pentru că tu vorbești neadevăr despre Ismael.

41

¹ Și s-a întâmplat în luna a șaptea, că Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din sămânța împărătească și prinții împăratului, și zece bărbați cu el, au venit la Ghedalia, fiul lui Ahicam la Mițpa; și acolo ei au mâncat pâine împreună în Mițpa.

² Atunci s-a ridicat Ismael, fiul lui Netania, și cei zece bărbați care erau cu el și l-au lovit pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, cu sabia și l-au ucis, pe cel pe care împăratul Babilonului îl făcuse guvernator peste țară.

³ Ismael a ucis de asemenea pe toți iudeii care erau cu el, cu Ghedalia, la Mițpa și pe caldeeni care se găseau acolo și pe bărbații de război.

⁴ Și s-a întâmplat a doua zi după ce el îl ucisese pe Ghedalia și nimeni nu știa aceasta,

⁵ Că au venit câțiva din Sihem, din Șilo și din Samaria, optzeci de bărbați, având bărbile lor rase și hainele lor rupte și care se tăiaseră, cu ofrande și tămâie în mâna lor, pentru a le aduce la casa DOMNULUI.

⁶ Și Ismael, fiul lui Netania, a ieșit de la Mițpa să îi întâlnească, plângând tot timpul cât mergea; și s-a întâmplat, pe când i-a întâlnit, că le-a spus: Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam.

⁷ Și s-a întâmplat, după ce ei au intrat în mijlocul cetății, că Ismael, fiul lui Netania, i-a ucis și i-a aruncat în mijlocul gropii, el și oamenii care erau cu el.

⁸ Dar zece oameni s-au găsit între ei care i-au spus lui Ismael: Nu ne ucide, pentru că avem ascunse în câmp, provizii de grâu și de orz și de untdelemn și de miere. Astfel el a încetat și nu i-a ucis printre frații lor.

⁹ Și, groapa în care Ismael aruncase toate trupurile moarte ale oamenilor, pe care îi ucisese din cauza lui Ghedalia, era aceea pe care împăratul Asa o făcuse de frica lui Baașa, împăratul lui Israel; și Ismael, fiul lui Netania, a umplut-o cu cei uciși.

¹⁰ Atunci Ismael a dus captivi toată rămășița poporului care era în Mițpa, pe fiicele împăratului și pe tot poporul care rămăsese în Mițpa, pe care Nebuzaradan căpetenia gărzii îi încredințase lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; și Ismael, fiul lui Netania, i-a dus captivi și s-a depărtat să treacă la amoniți.

¹¹ Dar când Iohanan, fiul lui Careah, și toate

căpeteniile armatelor care erau cu el, au auzit de tot răul pe care Ismael, fiul lui Netania, îl făcuse,

¹² Atunci ei au luat pe toți bărbații și au mers să lupte cu Ismael, fiul lui Netania, și l-au găsit aproape de apele mari care sunt în Gabaon.

¹³ Și s-a întâmplat, când tot poporul care era cu Ismael, l-a văzut pe Iohanen, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care erau cu el, că s-au veselit.

¹⁴ Astfel, tot poporul pe care Ismael îl dusesse captiv din Mițpa s-a întors și a venit înapoi și s-a dus la Iohanen, fiul lui Careah.

¹⁵ Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanen cu opt oameni și a mers la amoniți.

¹⁶ Și Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau cu el au luat toată rămășița poporului, pe care au adus-o înapoi de la Ismael, fiul lui Netania, care venea din Mițpa, după ce îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam: adică pe bărbații viteji războinici și pe femei și pe copii și pe fameni, pe care i-a adus înapoi din Gabaon;

¹⁷ Și s-au depărtat și au locuit în locuințele din Chimham, care este lângă Betleem, pentru a merge să intre în Egipt,

¹⁸ Din cauza caldeenilor, pentru că se temeau de ei, pentru că Ismael, fiul lui Netania, îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care împăratul Babilonului îl făcuse guvernator peste țară.

42

¹ Atunci toate căpeteniile armatelor și Iohanen, fiul lui Careah, și Iezania, fiul lui Hoșaiia, și tot

poporul de la cel mai mic până la cel mai mare, s-au apropiat,

² Și i-au spus profetului Ieremia: Să fie, te implorăm, cererea noastră primită înaintea ta și roagă-te pentru noi DOMNULUI Dumnezeului tău, pentru toată această rămășiță; (pentru că am rămas doar puțini din mulți, precum ne văd ochii tăi);

³ Ca DOMNUL Dumnezeul tău să ne arate calea pe care să umblăm și lucrul pe care să îl facem.

⁴ Atunci profetul Ieremia le-a spus: V-am auzit; iată, mă voi ruga DOMNULUI Dumnezeului vostru conform cuvintelor voastre; și se va întâmpla, că orice lucru DOMNUL vă va răspunde, eu vi-l voi vesti; nu voi ascunde nimic de la voi.

⁵ Atunci ei i-au spus lui Ieremia: DOMNUL să fie un martor adevărat și credincios între noi, dacă nu vom face conform cu toate lucrurile pentru care DOMNUL Dumnezeul tău te va trimite la noi.

⁶ Fie bine sau fie rău, noi vom asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeului nostru, la care te trimitem; ca să ne fie bine, când facem ce poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeului nostru.

⁷ Și s-a întâmplat că, după zece zile cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia.

⁸ Atunci el l-a chemat pe Iohanah, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care erau cu el și pe tot poporul de la cel mai mic până la cel mai mare,

⁹ Și le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel, la care m-ați trimis să prezint cererea voastră înaintea lui:

¹⁰ Dacă voi veți rămâne în această țară, atunci eu vă voi zidi și nu vă voi dărâma și vă voi sădi și nu vă voi smulge, pentru că mă pocăiesc de răul pe care

vi l-am făcut.

11 Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă temeți; nu vă temeți de el, spune DOMNUL, pentru că eu sunt cu voi să vă salvez și să vă eliberez din mâna lui.

12 Și vă voi arăta mile, ca el să aibă milă de voi și să vă facă să vă întoarceți în propria voastră țară.

13 Dar dacă veți spune: Nu vom locui în această țară, nici nu vom asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeului vostru,

14 Spunând: Nu; ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea război, nici nu vom auzi sunet de trâmbiță, nici nu vom avea foame de pâine; și acolo vom locui;

15 Ascultați acum cuvântul DOMNULUI, voi rămășiță a lui Iuda: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă în întregime vă veți îndrepta fețele să intrați în Egipt și să mergeți să locuiți temporar acolo;

16 Atunci se va întâmpla, că sabia, de care vă temeți, vă va ajunge acolo în țara Egiptului, și foametea, de care v-ați înspăimântat, vă va urma îndeaproape acolo în Egipt; și acolo veți muri.

17 Astfel va fi cu toți oamenii care își îndreaptă fețele să meargă în Egipt să locuiască temporar acolo; vor muri de sabie, de foamete și de ciumă; și nimeni dintre ei nu va rămâne nici nu va scăpa de răul pe care îl voi aduce asupra lor.

18 Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Precum mânia mea și furia mea au fost turnate asupra locuitorilor Ierusalimului, tot astfel furia mea va fi turnată asupra voastră, când veți intra în Egipt; și veți fi detestați

și veți fi o înmărmurire și un blestem și o ocară; și nu veți mai vedea acest loc.

¹⁹ DOMNUL a spus referitor la voi, voi rămășiță a lui Iuda: Nu mergeți în Egipt; să știți într-adevăr că v-am avertizat în această zi.

²⁰ Pentru că voi v-ați fățarnicit în inimile voastre, când m-ați trimis la DOMNUL Dumnezeuul vostru, spunând: Roagă-te pentru noi DOMNULUI Dumnezeuul nostru; și conform cu toate câte DOMNUL Dumnezeuul nostru va spune, astfel să ne vestești și noi vom face.

²¹ Și acum, eu v-am vestit în această zi; dar voi nu ați făcut ce poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeuul vostru, nici vreun lucru pentru care el m-a trimis la voi.

²² De aceea acum să știți, într-adevăr, că veți muri de sabie, de foamete și de ciumă, în locul unde doriți să mergeți și să locuiți temporar.

43

¹ Și s-a întâmplat, când Ieremia a terminat de vorbit întregului popor toate cuvintele DOMNULUI Dumnezeuului lor, pentru care DOMNUL Dumnezeuul lor îl trimisese la ei, toate aceste cuvinte,

² Că Azaria, fiul lui Hoșaia, și Iohanen, fiul lui Careah, și toți bărbații mândri, a vorbit, spunându-i lui Ieremia: Tu vorbești mincinos; DOMNUL Dumnezeuul nostru nu te-a trimis să spui: Nu mergeți în Egipt să locuiți temporar acolo;

³ Ci Baruc, fiul lui Neriia, te pune împotriva noastră, pentru a fi dați în mâna caldeenilor, ca ei să ne dea la moarte și să ne ducă robi în Babilon.

⁴ Astfel Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor și tot poporul nu au ascultat de vocea DOMNULUI, pentru a locui în țara lui Iuda.

⁵ Ci Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor, au luat toată rămășița lui Iuda care se întorsese din toate națiunile, unde fuseseră alungați, pentru a locui în țara lui Iuda,

⁶ Pe bărbați și pe femei și pe copii și pe ficele împăratului și pe fiecare persoană pe care Nebuzaradan căpetenia gărzii o lăsase cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și pe profetul Ieremia și pe Baruc fiul lui Neriia.

⁷ Astfel ei au intrat în țara Egiptului, pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI; astfel, ei au ajuns până la Tahpanes.

⁸ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia în Tahpanes, spunând:

⁹ Ia pietre mari în mâna ta și ascunde-le în lut, în cuptorul de cărămizi, care este la intrarea casei lui Faraon în Tahpanes, înaintea vederii bărbaților lui Iuda;

¹⁰ Și spune-le: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, eu voi trimite și voi lua pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul meu, și voi pune tronul lui deasupra acestor pietre pe care le-am ascuns; și el își va întinde cortul împărătesc peste ele.

¹¹ Și după ce va veni el, va lovi țara Egiptului și va da pe cei care sunt pentru moarte la moarte; și pe cei care sunt pentru captivitate la captivitate; și pe cei care sunt pentru sabie la sabie.

¹² Și voi aprinde un foc în casele dumnezeilor

Egiptului; și el le va arde și pe ei îi va duce captivi; și el se va înveșmânta cu țara Egiptului, precum un păstor se îmbracă cu haina lui; și va ieși de acolo în pace.

¹³ El va sparge chipurile din Bet-Șemeș, care este în țara Egiptului; și casele dumnezeilor egiptenilor le va arde cu foc.

44

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la toți iudeii care locuiau în țara Egiptului, care locuiau la Migdol și la Tahpanes și la Nof și în ținutul Patros, spunând:

² Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Ați văzut tot răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda; și, iată, în această zi ele sunt o pustiire și nimeni nu locuiește în ele,

³ Din cauza stricăciunii lor, pe care au făcut-o pentru a mă provoca la mânie, în aceea că s-au dus să ardă tămâie și să servească altor dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici părinții voștri.

⁴ Totuși eu am trimis la voi pe toți servitorii mei profeții, ridicându-mă devreme și trimitându-i, spunând: Oh, nu faceți acest lucru scârbos, pe care eu îl urăsc.

⁵ Dar ei nu au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea pentru a se întoarce de la stricăciunea lor, pentru a se opri să ardă tămâie altor dumnezei.

⁶ Pentru aceea furia mea și mânia mea au fost turnate și s-au aprins în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului; și ele sunt risipite și pustiite, precum în această zi.

⁷ De aceea acum, astfel spune DOMNUL Dumnezeu oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru ce faceți acest mare rău împotriva sufletelor voastre, pentru a stârpi dintre voi bărbat și femeie, prunc și sugar, din Iuda, pentru a nu lăsa pe nimeni să rămână;

⁸ În aceea că voi mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre, arzând tămâie altor dumnezei în țara Egiptului, unde ați mers să locuiți, ca să vă stârpiți și ca să ajungeți un blestem și o ocară printre toate națiunile pământului?

⁹ Ați uitat voi stricăciunea părinților voștri și stricăciunea împăraților lui Iuda și stricăciunea soțiilor lor și propria voastră stricăciune și stricăciunea soțiilor voastre, pe care au făcut-o în țara lui Iuda și pe străzile Ierusalimului?

¹⁰ Ei nu s-au umilit nici până în această zi, nici nu s-au temut, nici nu au umblat în legea mea, nici în statutele mele, pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri.

¹¹ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, îmi voi întoarce fața împotriva voastră pentru rău și pentru a stârpi întreaga Iuda.

¹² Și voi lua rămășița lui Iuda, care și-a întors fața pentru a merge în țara Egiptului, pentru a locui temporar acolo și ei vor fi cu toții mistuiți și vor cădea în țara Egiptului; vor fi mistuiți prin sabie și prin foamete; vor muri, de la cel mai mic până la cel mai mare, prin sabie și prin foamete; și vor fi detestați și o înmărmurire și un blestem și o ocară.

¹³ Fiindcă voi pedepsi pe cei care locuiesc în țara Egiptului, precum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu ciumă;

14 Astfel încât nimeni din rămășița lui Iuda, care a intrat în țara Egiptului pentru a locui temporar acolo, nu va scăpa nici nu va rămâne, ca să se poată întoarce în țara lui Iuda, spre care au dorința de a se întoarce și a locui acolo, pentru că nimeni nu se va întoarce decât cei care vor scăpa.

15 Atunci toți bărbații care știau că soțiile lor ardeau tămâie altor dumnezei și toate femeile care stăteau de față în picioare, o mare mulțime, chiar tot poporul care locuia în țara Egiptului, în Patros, i-au răspuns lui Ieremia, spunând:

16 Cât despre cuvântul pe care ni l-ai vorbit în numele DOMNULUI, nu îți vom da ascultare.

17 Ci vom face, într-adevăr, orice lucru care iese din gura noastră, pentru a arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-i turna daruri de băutură, precum am făcut, noi și părinții noștri, împărații noștri și prinții noștri, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, pentru că atunci aveam multe merinde și eram bine și nu am văzut niciun rău.

18 Dar de când am încetat să ardem tămâie împărătesei cerului și să îi turnăm daruri de băutură, ne-au lipsit toate lucrurile și am fost mistuiți cu sabie și cu foamete.

19 Și după ce ardeam tămâie împărătesei cerului și îi turnam daruri de băutură, îi făceam turte pentru a ne închina ei, și îi turnam daruri de băutură, fără bărbații noștri?

20 Atunci Ieremia a spus întregului popor, bărbaților și femeilor și întregului popor care îi dăduse acest răspuns, spunând:

21 Nu de tămâia pe care ați ars-o în cetățile lui

Iuda și pe străzile Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și prinții voștri și poporul țării, și-a amintit DOMNUL și i-a venit în minte?

²² Astfel încât DOMNUL nu v-a mai putut suferi, din cauza răutății facerilor voastre și din cauza urâciunilor pe care le-ați făcut; de aceea este țara voastră o pustiire și o înmărmurire și un blestem, fără locuitor, precum în această zi.

²³ Pentru că voi ați ars tămâie și pentru că ați păcătuțit împotriva DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ați umblat în legea lui, nici în statutele lui, nici în mărturiile lui; de aceea acest rău vi s-a întâmplat, precum în această zi.

²⁴ Mai mult, Ieremia a spus întregului popor și tuturor femeilor: Ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda, care sunteți în țara Egiptului;

²⁵ Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, spunând: Voi și soțiile voastre ați vorbit deopotrivă cu gura voastră și ați împlinit cu mâinile voastre, spunând: Vom împlini cu siguranță promisiunile noastre pe care le-am promis, pentru a arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-i turna daruri de băutură; vă veți împlini într-adevăr promisiunile și într-adevăr vă veți termina promisiunile.

²⁶ De aceea ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda care locuiți în țara Egiptului: Iată, eu am jurat prin numele meu mare, spune DOMNUL, că numele meu nu va mai fi numit în gura niciunui om din Iuda în toată țara Egiptului, spunând: Domnul DUMNEZEU trăiește.

²⁷ Iată, voi veghea asupra lor spre rău, și nu spre bine; și toți bărbații lui Iuda care sunt în țara Egiptului vor fi mistuiți cu sabie și cu foamete,

până va fi un sfârșit al lor.

²⁸ Totuși, un număr mic ce va scăpa de sabie se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda și toată rămășița lui Iuda care a mers în țara Egiptului pentru a locui temporar acolo, va cunoaște ale cui cuvinte vor sta în picioare, ale mele, sau ale lor.

²⁹ Și acesta vă va fi un semn, spune DOMNUL, că vă voi pedepsi în acest loc, ca să știți că cuvintele mele vor sta în picioare negreșit împotriva voastră spre rău;

³⁰ Astfel spune DOMNUL: Iată, îl voi da pe Faraon Hofra împăratul Egiptului în mâna dușmanilor lui și în mâna celor care îi caută viața; precum l-am dat pe Zedechia, împăratul lui Iuda, în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului, dușmanul său și cel care îi căuta viața.

45

¹ Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a vorbit lui Baruc, fiul lui Neriia, când a scris aceste cuvinte într-o carte din gura lui Ieremia, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând:

² Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, către tine, Baruc:

³ Tu ai spus: Îmi este vai mie acum! pentru că DOMNUL a adăugat mâhnire la întristarea mea; am leșinat în suspinul meu și nu găsesc odihnă.

⁴ Astfel să îi spui: DOMNUL spune astfel: Iată, ceea ce am zidit voi dărâma și ceea ce am sădit voi smulge, chiar toată această țară.

⁵ Și cauți tu lucruri mari pentru tine? Nu le căuta, pentru că, iată, voi aduce răul peste toată făptura,

spune DOMNUL, dar viața ta și-o voi da ca pradă în toate locurile unde mergi.

46

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva neamurilor;

² Împotriva Egiptului, împotriva armatei lui Faraon Neco, împăratul Egiptului, care era lângă râul Eufrat în Carchemiș, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a lovit-o în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda.

³ Pregătiți pavăza și scutul și apropiați-vă de bătălie.

⁴ Înhamăți caii; și încălecați, călăreților, și prezentați-vă cu coifurile voastre; ascuțiți sulitele și îmbrăcați cămășile de zale.

⁵ Pentru ce i-am văzut descurajați și întorși înapoi? Și puternicii lor sunt doborâți și fug iute și nu privesc înapoi; fiindcă frica era de jur împrejur, spune DOMNUL.

⁶ Nu lăsa pe cel iute să fugă, nici pe bărbatul puternic să scape; ei se vor poticni și vor cădea spre nord lângă râul Eufrat.

⁷ Cine este acesta care urcă precum un potop, ale cărui ape sunt mișcate ca râurile?

⁸ Egiptul crește ca un potop și apele lui sunt mișcate ca râurile; și el spune: mă voi urca și voi acoperi pământul; voi nimici cetatea și pe locuitorii ei.

⁹ Urcați-vă, voi cailor; și năvăliți, voi carelor; și să iasă războinicii; etiopienii și libienii care mânuiesc scutul; și lidienii care mânuiesc și întind arcul.

10 Pentru că aceasta este ziua DOMNULUI Dumnezeului oștirilor, o zi a răzbunării, ca el să se răzbune pe potrivnicii săi; și sabia va mânca și va fi săturată și îmbătată cu sângele lor, pentru că DOMNUL Dumnezeul oștirilor are un sacrificiu în ținutul din nord lângă râul Eufrat.

11 Urcă-te în Galaad și ia balsam, fecioară, fiica Egiptului; în zadar vei folosi multe medicamente, fiindcă nu vei fi vindecată.

12 Națiunile au auzit de rușinea ta și strigătul tău a umplut țara, pentru că viteazul s-a poticnit de cel viteaz și amândoi au căzut împreună.

13 Cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit profetului Ieremia, despre cum Nebucadnețar, împăratul Babilonului, va veni și va lovi țara Egiptului.

14 Vestiți în Egipt și faceți cunoscut în Migdol și faceți cunoscut în Nof și în Tahpanes; spuneți: Stai tare și pregătește-te, pentru că sabia va mistui de jur împrejurul tău.

15 De ce sunt puternicii tăi măturați? Nu au stat în picioare, pentru că DOMNUL i-a alungat.

16 El a făcut pe mulți să cadă, da, unul a căzut peste altul; și au spus: Ridicați-vă și să mergem din nou la poporul nostru și la țara nașterii noastre, dinaintea sabiei ce oprimă.

17 Ei au strigat acolo: Faraon împăratul Egiptului este doar un zgomot; el a trecut de timpul rânduit.

18 Precum eu trăiesc, spune Împăratul, al cărui nume este DOMNUL oștirilor: Într-adevăr, precum Taborul este între munți și precum Carmelul lângă mare, astfel va veni el.

19 Tu fiică locuind în Egipt, pregătește-te să mergi în captivitate, pentru că Noful va fi risipit și pustiit,

fără vreun locuitor.

²⁰ Egiptul este ca o vițea foarte frumoasă, dar distrugerea vine; aceasta vine de la nord.

²¹ De asemenea bărbații lui angajați sunt în mijlocul lui ca tauri îngrășați, pentru că și ei s-au întors înapoi și au fugit împreună; ei nu au rezistat, deoarece ziua nenorocirii lor și timpul cercetării lor a venit peste ei.

²² Vocea lui va merge ca un șarpe, pentru că vor mărșălui cu o armată și vor veni împotriva lui cu topoare, ca tăietorii de lemne.

²³ Îi vor tăia pădurea, spune DOMNUL, deși aceasta nu poate fi cercetată, pentru că sunt mai mulți decât lăcustele și sunt nenumărați.

²⁴ Fiica Egiptului va fi încurcată; ea va fi dată în mâna poporului de la nord.

²⁵ DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel, spune: Iată, voi pedepsi mulțimea din No și pe Faraon și Egiptul, cu dumnezeii lor și împărații lor; chiar pe Faraon și pe toți cei care se încred în el;

²⁶ Și îi voi da în mâna celor care le caută vietile și în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului, și în mâna servitorilor lui; și după aceea va fi locuit, precum în zilele de demult, spune DOMNUL.

²⁷ Dar nu te teme tu, servitorul meu Iacob și nu te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva de departe și pe sămânța ta din țara captivității lor; și Iacob se va întoarce și va fi în odihnă și în tihnă și nimeni nu îl va înfricoșa.

²⁸ Nu te teme, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL, pentru că eu sunt cu tine; deși voi mistui deplin toate națiunile unde te-am alungat; dar pe tine nu te voi mistui deplin, ci te voi disciplina cu

măsură; totuși nu te voi lăsa nepedepsit.

47

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva filistenilor, înainte ca Faraon să fi lovit Gaza.

² Astfel spune DOMNUL: Iată, ape se ridică de la nord și vor ajunge ca un potop care inundă și vor inunda țara și tot ce este în ea: cetatea și pe cei ce locuiesc în ea; atunci bărbații vor striga și toți locuitorii țării vor urla.

³ La zgomotul tropăitului copitelor cailor săi puternici, la uruitul carelor sale și la scârțâitul roților sale, părinții nu se vor uita înapoi la copiii lor din cauza slăbiciunii mâinilor;

⁴ Din cauza zilei care vine să îi prade pe toți filistenii și să stârpească din Tir și din Sidon orice ajutor care rămâne, pentru că DOMNUL va prăda pe filistenii, rămășița ținutului din Caftor.

⁵ Chelie a venit peste Gaza; Ascalonul este stârpit împreună cu rămășița văii lor; până când îți vei face tăieturi?

⁶ Tu, sabie a DOMNULUI, până când nu vei sta liniștită? Pune-te în teaca ta, odihnește-te și liniștește-te.

⁷ Cum poate sta liniștită, văzând că DOMNUL i-a dat o poruncă împotriva Ascalonului și împotriva țărmlui mării? Acolo a rânduit-o el.

48

¹ Împotriva Moabului, astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Vai lui Nebo, pen-

tru că este prădat; Chiriataimul este încurcat și luat; Misgabul este încurcat și descurajat.

² Nu va mai fi laudă a Moabului; în Hesbon ei au plănuit răul împotriva lui; veniți să îl stârpim de la a fi o națiune. De asemenea tu vei fi stârpit, Madmenule; sabia te va urmări.

³ O voce de strigăt va fi din Horonaim, jefuire și mare distrugere.

⁴ Moabul este distrus; datorită micuților lui se aude un strigăt.

⁵ Pentru că pe urcușul din Luhit plânset continuu se va înălța, pentru că la coborâșul din Horonaim dușmanii au auzit un strigăt de distrugere.

⁶ Fugiți, salvați-vă viețile și fiți ca rug în pustiu.

⁷ Deoarece te-ai încrezut în lucrările tale și în tezaurele tale, tu de asemenea vei fi luat; și Chemoș va merge în captivitate cu preoții săi și prinții săi împreună.

⁸ Și jefuitorul va veni asupra fiecărei cetăți și nicio cetate nu va scăpa; valea de asemenea va pieri și câmpia va fi distrusă, precum DOMNUL a vorbit.

⁹ Dați aripi Moabului ca să zboare și să scape; fiindcă cetățile lui vor fi pustiite, fără ca cineva să locuiască în ele.

¹⁰ Blestemat fie cel care face înșelător lucrarea DOMNULUI și blestemat fie cel care își ține înapoi sabia de la sânge.

¹¹ Moabul a fost în tihnă din tinerețea lui și s-a așezat pe drojdiile lui și nu a fost golit din vas în vas, nici nu a mers în captivitate; de aceea, gustul lui a rămas în el și mirosul lui nu s-a schimbat.

¹² De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL,

că voi trimite la el, rătăcitori care îl vor face să rătăcească; și îi vor goli vasele și le vor sparge burdufurile.

¹³ Și Moabul se va rușina de Chemoș, precum casa lui Israel s-a rușinat de Betel, încrederea lor.

¹⁴ Cum spuneți voi: Noi suntem bărbați de război, puternici și tari?

¹⁵ Moabul este jefuit și s-a urcat din cetățile lui și tinerii lui aleși au coborât la măcel, spune Împăratul, al cărui nume este DOMNUL oștirilor.

¹⁶ Nenorocirea Moabului este aproape să vină și foarte mult necazul lui se grăbește.

¹⁷ Toți cei care sunteți în jurul lui, jeliți-l; și toți cei care cunoașteți numele său, spuneți: Cum este frumoasa nua și puternicul toiag sfârâmat!

¹⁸ Tu fiică ce locuiești Dibonul, coboară din gloria ta și șezi însetată, pentru că prădătorul Moabului va veni peste tine și îți va distruge întăriturile.

¹⁹ Locuitor al Aroerului, stai lângă cale și spi-onează; întreabă pe cel care fuge și pe cea care scapă și spune: Ce s-a făcut?

²⁰ Moab este încurcat, pentru că este zdrobit; urlați și strigați; spuneți aceasta în Arnon, că Moabul este jefuit,

²¹ Și judecata a venit asupra ținutului câmpiei, asupra Holonului și asupra Iahtahulului și asupra Mefaatului,

²² Și asupra Dibonului și asupra lui Nebo și asupra Bet-Diblataimului,

²³ Și asupra Chiriataimului și asupra Bet-Gamului și asupra Bet-Meonului,

²⁴ Și asupra Cheriilotului și asupra Boțrei și asupra tuturor cetăților țării Moabului, de departe

și de aproape.

²⁵ Cornul Moabului este retezat și brațul lui este frânt, spune DOMNUL.

²⁶ Îmbătați-l, pentru că s-a înălțat împotriva DOMNULUI; Moabul de asemenea se va tăvăli în vărsătura lui și de asemenea va fi luat în derâdere.

²⁷ Pentru că, nu ți-a fost Israel un lucru de răs? A fost el găsit printre hoți? Fiindcă de când ai vorbit despre el, săltai de bucurie.

²⁸ Voi care locuiți în Moab, părăsiți cetățile și locuiți în stâncă și fiți ca porumbelul care își face cuibul pe laturile gurii gropii.

²⁹ Noi am auzit de mândria Moabului (este foarte mândru), de îngâmfarea lui și de aroganța lui și de mândria lui și de trufia inimii lui.

³⁰ Cunosc furia lui, spune DOMNUL; dar nu va fi așa; minciunile lui sunt în zadar.

³¹ De aceea voi urla eu pentru Moab și voi striga pentru tot Moabul; inima mea va jeli pentru bărbații din Chir-Heres.

³² O, vie din Sibma, voi plânge pentru tine cu plânsul Iaezerului; plantele tale au trecut peste mare, ele ajung până la marea Iaezerului; je-fuitorul a căzut asupra roadelor tale de vară și asupra culesului viilor tale.

³³ Și bucurie și veselie sunt luate din câmpul roditor și din țara Moabului; și eu am făcut să lipsească vinul din teascurile de vin; nimeni nu va călca cu strigăt; strigătul lor nu va fi strigăt.

³⁴ De la strigătul Hesbonului până la Eleale și până la Iahaț, și-au înălțat vocea, de la Ţoar până la Horonaim, precum o vițea de trei ani, pentru că și

apele Nimrimului vor fi pustiite.

³⁵ Mai mult, eu voi face să înceteze în Moab, spune DOMNUL, pe cel care oferă pe înălțimi și pe cel care arde tămâie dumnezeilor lui.

³⁶ De aceea inima mea va suna pentru Moab ca fluier și inima mea va suna ca fluier pentru bărbații din Chir-Heres; deoarece bogățiile pe care le-a dobândit, au pierit.

³⁷ Pentru că fiecare cap va fi chel și fiecare barbă scurtată; pe toate mâinile vor fi tăieturi și pe coapse pânză de sac.

³⁸ Va fi plângere cu stăruință pe toate acoperișurile Moabului și în străzile lui, pentru că am sfărâmat Moabul ca pe un vas în care nu este plăcere, spune DOMNUL.

³⁹ Ei vor urla, spunând: Cum este sfărâmat! Cum a întors Moabul spatele cu rușine! Astfel Moabul va fi luat în derâdere și de groază pentru toți cei din jurul lui.

⁴⁰ Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, el va zbura ca o acvilă și își va întinde aripile peste Moab.

⁴¹ Cheriotul este luat și fortărețele sunt luate prin surprindere și inimile războinicilor din Moab vor fi, în acea zi, ca inima unei femei în junghiurile ei.

⁴² Și Moabul va fi nimicir ca popor, pentru că s-a înălțat împotriva DOMNULUI.

⁴³ Frica și groapa și cursa vor fi asupra ta, locuitor al Moabului, spune DOMNUL.

⁴⁴ Cel ce fuge de frică va cădea în groapă; și cel ce iese afară din groapă va fi prins în cursă, pentru că eu voi aduce asupra lui, asupra Moabului, anul cercetării lui, spune DOMNUL.

⁴⁵ Cei ce au fugit au stat sub umbra Hesbonului din cauza puterii dușmanului; dar un foc a ieșit din Hesbon și o flacără din mijlocul Sihonului și va mistui colțul Moabului și coroana capului celor tumultoși.

⁴⁶ Vai ție, Moabule! Poporul lui Chemoș piere, pentru că fiii tăi sunt luați captivi și ficele tale captive.

⁴⁷ Totuși voi aduce înapoi captivitatea Moabului în zilele de pe urmă, spune DOMNUL. Până aici este judecata Moabului.

49

¹ Referitor la amoniți, astfel spune DOMNUL: Nu are Israel fii? Nu are el moștenitor? De ce atunci împăratul lor moștenește Gadul și poporul său locuiește în cetățile lui?

² De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi face să fie auzit zgomot de război în Raba amoniților; și aceasta va fi o movilă pustiită și ficele ei vor fi arse cu foc; atunci Israel va fi moștenitorul celor ce au fost moștenitorii lui, spune DOMNUL.

³ Urlă, Hesbonule, pentru că cetatea Ai este jefuită; strigați, fiice ale Rabei, încingeți-vă cu pânză de sac; plângeți și alergați înapoi și încolo lângă îngrădituri, pentru că împăratul lor va merge în captivitate și preoții lui și prinții lui împreună.

⁴ Pentru ce te lauzi tu cu văile, valea ta curgătoare, fiică decăzută? care se încrede în tezaurele ei, spunând: Cine va veni la mine?

⁵ Iată, voi aduce o frică asupra ta, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor, de la toți cei care sunt în

jurul tău; și veți fi alungați fiecare om, drept înaintea; și nimeni nu îl va aduna pe cel care rățăcește.

⁶ Și după aceea voi aduce înapoi pe captivii copiilor lui Amon, spune DOMNUL.

⁷ Referitor la Edom, astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu mai este înțelepciune în Teman? A pierit sfatul de la cei chibzuiți? A dispărut înțelepciunea lor?

⁸ Fugiți, întoarceți-vă înapoi, locuiți în adânc locuitori ai Dedanului, pentru că voi aduce nenorocirea lui Esau asupra lui, la timpul când îl voi cerceta.

⁹ Dacă culegătorii de struguri vin la tine, nu ar lăsa ei câteva boabe de cules? Dacă hoți vin noaptea, ei vor distruge până când au destul.

¹⁰ Dar eu l-am dezgolit pe Esau, am descoperit locurile lui tainice și el nu va fi în stare să se ascundă; sămânța lui este jefuită, și frații lui, și vecinii lui, și el nu mai este.

¹¹ Lasă pe ai tăi copii fără tată, eu îi voi păstra în viață; și văduvele tale să se încreadă în mine.

¹² Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, cei a căror judecată nu era să bea din pahar, îl vor bea negreșit; și ești tu acela care va rămâne cu totul nepedepsit? Nu vei rămâne nepedepsit, ci îl vei bea negreșit.

¹³ Pentru că am jurat pe mine însumi, spune DOMNUL, că Boțra va deveni o pustiire, o ocară, o risipire și un blestem; și toate cetățile ei vor fi risipiri veșnice.

¹⁴ Am auzit un zvon de la DOMNUL și un ambasador este trimis printre păgâni, spunând: Adunați-vă și veniți împotriva ei și ridicați-vă la

bătălie.

¹⁵ Pentru că, iată, te voi face mic printre păgâni și disprețuit printre oameni.

¹⁶ Groaza ta și mândria inimii tale te-a înșelat, tu care locuiești în crăpăturile stâncii, care ții înălțimea dealului; chiar dacă ți-ai face cuibul la fel de înalt ca acvila, te voi coborî de acolo, spune DOMNUL.

¹⁷ De asemenea Edomul va fi o pustiire; oricine trece pe lângă el va fi înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui.

¹⁸ Ca la dărâmarea Sodomei și Gomorei și a cetăților vecine lor, spune DOMNUL, niciun om nu va trăi acolo, niciun fiu al omului nu va locui în el.

¹⁹ Iată, el va urca precum un leu din umflarea Iordanului împotriva locuinței celui tare; dar deodată îl voi face să fugă din ea; și cine este un om ales pe care să îl rânduiesc peste el? Pentru că cine este ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine este acest păstor care va sta în picioare înaintea mea?

²⁰ De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care el l-a hotărât împotriva Edomului; și scopurile lui pe care le-a hotărât împotriva locuitorilor Temanului: Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le va face locuințele pustii împreună cu ei.

²¹ Pământul se mișcă la zgomotul căderii lor; la strigăt, zgomotul lui s-a auzit la Marea Roșie.

²² Iată, el va urca și va zbura ca acvila și își va întinde aripile împotriva Boțrei; și în acea zi inima războinicilor Edomului va fi ca inima unei femei în junghiurile ei.

²³ Referitor la Damasc. Hamatul și Arpadul este

încurcat, pentru că au auzit vești rele; ele au inima slabă; este tristețe pe mare; ea nu se poate liniști.

²⁴ Damascul a slăbit și se întoarce să fugă și frica l-a apucat; chin și întristări l-au apucat, ca pe o femeie în durerile nașterii.

²⁵ Cum nu este cetatea laudei lăsată, cetatea bucuriei mele!

²⁶ De aceea tinerii ei vor cădea pe străzile ei și toți bărbații de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL oștirilor.

²⁷ Și eu voi aprinde un foc în zidul Damascului și acesta va mistui palatele lui Ben-Hadad.

²⁸ Referitor la Chedar și referitor la împărățiile Hațorului, pe care Nebucadnețar împăratul Babilonului le va lovi, astfel spune DOMNUL: Ridicați-vă, urcați-vă la Chedar și jefuiți pe bărbații estului.

²⁹ Corturile și turmele lor, ei le vor lua; vor lua pentru ei covoarele lor și toate vasele lor și cămilele lor; și vor striga către ei: Frică este de fiecare parte.

³⁰ Fugiți, duceți-vă foarte departe, locuiți în adânc, voi locuitori ai Hațorului, spune DOMNUL, pentru că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a făcut sfat împotriva voastră și a conceput un plan împotriva voastră.

³¹ Ridicați-vă, urcați-vă la națiunea bogată, care locuiește fără grijă, spune DOMNUL, care nu are nici porți nici zăvoare, care locuiește singură.

³² Și cămilele lor vor fi o jefuire și mulțimea vitelor lor, o pradă; și eu îi voi împrăstia în toate vânturile pe cei din colțurile cele mai îndepărtate; și voi aduce nenorocirea lor din toate părțile lor, spune DOMNUL.

³³ Și Hațorul va fi o locuință pentru dragoni și o pustiire pentru totdeauna; niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al omului nu va locui în el.

³⁴ Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva Elamului la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, spunând,

³⁵ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi frânge arcul Elamului, măreția puterii lor.

³⁶ Și asupra Elamului voi aduce cele patru vânturi de la cele patru colțuri ale cerului și îi voi împrăștia spre toate acele vânturi, și nu va fi națiune la care cei alungați ai Elamului să nu vină.

³⁷ Fiindcă voi face Elamul să se descurajeze înaintea dușmanilor lor și înaintea celor care le caută viața; și voi aduce răul asupra lor, mânia mea înverșunată, spune DOMNUL; și voi trimite sabia după ei, până când îi voi fi mistuit;

³⁸ Și voi pune tronul meu în Elam și voi nimici de acolo pe împărat și pe prinți, spune DOMNUL.

³⁹ Dar se va întâmpla în zilele de pe urmă, că voi întoarce pe captivii Elamului, spune DOMNUL.

50

¹ Cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva Babilonului și împotriva țării caldeenilor prin profetul Ieremia.

² Vestiți printre națiuni și faceți cunoscut și înălțați un steag; faceți cunoscut și nu ascundeți; spuneți: Babilonul este luat, Bel este încurcat, Merodacul este zdrobit în bucăți; idolii lui sunt încurcați, chipurile lui sunt zdrobite în bucăți.

³ Pentru că din nord se urcă o națiune împotriva lui, care îi va face țara pustie și nimeni nu va locui

în ea; ei se vor îndepărta, vor pleca, deopotrivă om și animal.

⁴ În acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, copiii lui Israel vor veni, ei și copiii lui Iuda împreună, mergând și plângând; ei vor merge și vor căuta pe DOMNUL Dumnezeu lor.

⁵ Vor întreba de calea spre Sion cu fețele lor înspre acolo, spunând: Veniți și să ne alăturăm DOMNULUI într-un legământ veșnic ce nu va fi uitat.

⁶ Poporul meu a fost oi pierdute; păstorii lor i-au făcut să se rătăcească, i-au abătut pe munți; au mers de la munte la deal, au uitat locul lor de odihnă.

⁷ Toți cei care i-au găsit i-au mâncat; și potrivnicii lor au spus: Nu călcăm legea, pentru că ei au păcătuit împotriva DOMNULUI, locuința dreptății, chiar DOMNUL, speranța părinților lor.

⁸ Îndepărtați-vă din mijlocul Babilonului și ieșiți din țara caldeenilor și fiți ca țapii înaintea turmelor.

⁹ Pentru că, iată, eu voi ridica și voi face să urce împotriva Babilonului o adunare de mari națiuni din țara de la nord; și ele se vor desfășura împotriva lui; de acolo el va fi luat; săgețile lor vor fi ca ale unui viteaz puternic și priceput; niciuna nu se va întoarce în zadar.

¹⁰ Și Caldeea va fi o pradă: toți cei care o pradă se vor sătura, spune DOMNUL.

¹¹ Deoarece ați fost veseli, deoarece v-ați bucurat, voi nimicitori ai moștenirii mele, deoarece v-ați îngrășat ca viteaua la iarbă și mugiți ca taurii;

¹² Mama voastră va fi mult încurcată; cea care v-a născut va fi rușinată; iată, cea mai de pe urmă dintre națiuni va fi o pustie, un pământ uscat și un deșert.

13 Din cauza mâniei DOMNULUI aceasta nu va fi locuită, ci va fi cu totul pustiiată; oricine trece pe lângă Babilon va fi înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui.

14 Desfășurați-vă împotriva Babilonului de jur împrejur; voi toți care încordați arcul, trageți spre el, nu cruțați nicio săgeată, pentru că a păcătuit împotriva DOMNULUI.

15 Strigați împotriva lui de jur împrejur; el și-a dat mâna; temeliile lui au căzut, zidurile lui sunt dărâmate, pentru că aceasta este răzbunarea DOMNULUI; răzbunați-vă asupra lui; precum el v-a făcut, faceți-i lui.

16 Stârpiți pe semănător din Babilon și pe cel care mânuiește secera în timpul secerișului: de teama sabiei asupritoare ei se vor întoarce fiecare la poporul său și vor fugi fiecare la țara lui.

17 Israel este o oaie risipită; leii l-au alungat; mai întâi împăratul Asiriei l-a mistuit; și la urmă acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a zdrobit oasele.

18 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, precum am pedepsit pe împăratul Asiriei.

19 Și voi întoarce pe Israel la locuința lui și el va paște pe Carmel și pe Basan și sufletul lui se va sătura pe muntele lui Efraim și Galaad.

20 În acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, nelegiuirea lui Israel va fi căutată și nu va mai fi; și păcatele lui Iuda, și nu se vor găsi, pentru că îi voi ierta pe aceia pe care îi păstrez.

21 Urcă-te împotriva țării Merataimului, chiar

împotriva ei și împotriva locuitorilor Pecodului; risipește și distruge deplin după ei, spune DOMNUL, și fă conform cu tot ce ți-am poruncit.

²² Zgomot de bătălie și de mare distrugere este în țară.

²³ Cum este ciocanul întregului pământ tăiat în bucăți și zdrobit! Cum a ajuns Babilonul o pustiire printre națiuni!

²⁴ Eu ți-am întins o cursă și tu de asemenea ești prins, Babilonule și nu ți-ai dat seama; ai fost găsit și de asemenea prins, deoarece ai luptat împotriva DOMNULUI.

²⁵ DOMNUL și-a deschis casa de arme și a scos armele indignării sale, pentru că aceasta este lucrarea Domnului DUMNEZEUL oștirilor în țara caldeenilor.

²⁶ Veniți împotriva lui de la cea mai depărtată graniță, deschideți-i depozitele; ridicați-l în grămezi și nimiciți-l deplin; să nu fie nimic lăsat din el.

²⁷ Ucideți-i toți taurii; să coboare la măcel; vai lor! Pentru că le-a venit ziua, timpul cercetării lor.

²⁸ Vocea celor care fug și scapă din țara Babilonului, să vestească în Sion răzbunarea DOMNULUI Dumnezeului nostru, răzbunarea templului său.

²⁹ Chemați împreună pe arcași împotriva Babilonului; voi toți care încordați arcul, așezați-vă tabăra împotriva lui de jur împrejur; să nu scape nimeni din el; răsplătiți-i conform lucrării lui; conform cu tot ce a făcut, faceți-i lui, pentru că a fost mândru împotriva DOMNULUI, împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

³⁰ De aceea tinerii lui vor cădea pe străzi și toți

bărbații lui de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL.

³¹ Iată, eu sunt împotriva ta, tu cel mai mândru, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor, pentru că ziua ta a venit, timpul în care te voi cerceta.

³² Și cel mai mândru se va poticni și va cădea și nimeni nu îl va ridica; și voi aprinde un foc în cetățile lui și acesta va mistui totul de jur împrejurul lui.

³³ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Copiii lui Israel și copiii lui Iuda au fost oprimați împreună; și toți cei care i-au luat captivi i-au ținut tare; ei au refuzat să le dea drumul.

³⁴ Răscumpărătorul lor este puternic; DOMNUL oștirilor este numele lui; el va pleda în întregime cauza lor, ca să dea odihnă țării, și să neliniștească pe locuitorii Babilonului.

³⁵ O sabie este asupra caldeenilor, spune DOMNUL și asupra locuitorilor Babilonului și asupra prinților lui și asupra înțelepților lui.

³⁶ O sabie este asupra mincinoșilor; și ei vor înnebuni; o sabie este asupra războinicilor lor și ei se vor descuraja.

³⁷ O sabie este asupra cailor lor și asupra carelor lor și asupra întregului popor amestecat care este în mijlocul lui; și ei vor ajunge ca femeile; o sabie este asupra tezaurelor lui; și ele vor fi jefuite.

³⁸ O secetă este asupra apelor lui; și ele vor fi uscate, pentru că aceasta este țara chipurilor cioplite și ei sunt nebuni după idolii lor.

³⁹ De aceea fiarele sălbatice ale deșertului cu fiarele sălbatice ale insulelor vor locui acolo și bufnițele vor locui în el; și nu va mai fi locuit nicio-

dată; nici nu va fi locuit din generație în generație.

⁴⁰ Precum Dumnezeu a dărâmat Sodoma și Gomora și cetățile lor vecine, spune DOMNUL, tot astfel niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al omului nu va locui în el.

⁴¹ Iată, un popor va veni de la nord și o mare națiune și mulți împărați se vor ridica de la marginile pământului.

⁴² Ei vor ține arcul și lancea; ei sunt cruzi și nu vor arăta milă; vocea lor va răcni ca marea și ei vor călări pe cai, fiecare desfășurat, ca un bărbat la bătălie, împotriva ta, fiică a Babilonului.

⁴³ Împăratul Babilonului a auzit mărturia despre ei și mâinile lui au slăbit; chinul l-a apucat și junghiuri ca ale unei femei în durerile nașterii.

⁴⁴ Iată, ca un leu, el va urca din umflarea Iordanului la locuința celor tari; dar îi voi face să fugă dintr-odată de el; și cine este alesul, pe care să îl rânduiesc peste el? Pentru că cine este ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine este acel păstor care va sta în picioare înaintea mea?

⁴⁵ De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care l-a hotărât împotriva Babilonului; și scopurile lui, pe care le-a hotărât împotriva țării caldeenilor; Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le va face pustii locuința din cauza lor.

⁴⁶ La zgomotul luării Babilonului pământul se mișcă și strigătul este auzit printre națiuni.

51

¹ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica împotriva Babilonului și împotriva celor ce locuiesc

în mijlocul celor ce se ridică împotriva mea, un vânt nimicitor;

² Și voi trimite în Babilon vânturători, care îl vor vântura și îi vor goli țara, pentru că în ziua tulburării ei vor fi împotriva lui de jur împrejur.

³ Împotriva celui ce încordează arcul, arcașul să își întindă arcul și împotriva celui care se înalță în cămașa lui de zale; și nu cruțați pe tinerii lui; nimiciți în întregime toată oștirea lui.

⁴ Astfel, cei uciși vor cădea în țara caldeenilor și cei care sunt străpunși pe străzile ei.

⁵ Pentru că Israel nu a fost părăsit, nici Iuda de Dumnezeu său, de DOMNUL oștirilor; deși țara lor a fost umplută cu păcat împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

⁶ Fugiți din mijlocul Babilonului și să își scape fiecare om sufletul său; nu fiți stârpiți în nelegiuirea lui, pentru că acesta este timpul răzbunării DOMNULUI; el îi va întoarce o răsplată.

⁷ Babilonul a fost un pahar de aur în mâna DOMNULUI, care a îmbătat tot pământul; națiunile au băut din vinul lui; de aceea națiunile au înnebunit.

⁸ Babilonul a căzut dintr-odată și este distrus; urlați pentru el; luați balsam pentru durerea lui, dacă astfel s-ar putea vindeca.

⁹ Am căutat să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat; părăsiți-l și să mergem fiecare în țara sa, pentru că judecata lui ajunge până la cer și este înălțată până la ceruri.

¹⁰ DOMNUL a scos la lumină dreptatea noastră; veniți, și să vestim în Sion lucrarea DOMNULUI Dumnezeu nostru.

¹¹ Lustruiți săgețile; adunați scuturile; DOM-

NUL a ridicat duhul împăraților mezilor, pentru că planul său este împotriva Babilonului, pentru a-l nimici; deoarece aceasta este răzbunarea DOMNULUI, răzbunarea templului său.

¹² Ridicați steagul împotriva zidurilor Babilonului, întăriți garda, puneți paznici, pregătiți ambuscadele, pentru că DOMNUL deopotrivă a plănit și a făcut ceea ce a vorbit împotriva locuitorilor Babilonului.

¹³ Tu, cel care locuiești pe multe ape, bogat în comori, ți-a venit sfârșitul, măsura lăcomiei tale.

¹⁴ DOMNUL oștirilor a jurat pe sine însuși, spunând: Cu siguranță te voi umple cu oameni, precum cu omizi; și ei vor înălța un strigăt împotriva ta.

¹⁵ El a făcut pământul prin puterea lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins cerul prin înțelegerea lui.

¹⁶ Când își înalță vocea, o mulțime de ape sunt în ceruri, și el face aburii să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurile lui.

¹⁷ Fiecare om este negliob prin cunoașterea lui; fiecare topitor este încurcat prin chipul cioplit; deoarece chipul lui turnat este falsitate și nu este suflare în ele.

¹⁸ Ele sunt zădărnice, lucrarea înșelătoriilor; vor pieri la timpul cercetării lor.

¹⁹ Partea lui Iacob nu este ca ei, pentru că el este făuritorul a toate lucrurile; și Israel este toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor este numele lui.

²⁰ Tu ești securea mea de bătălie și armele de război; fiindcă cu tine voi zdrobi în bucăți națiunile

și cu tine voi distruge împărățiile;

²¹ Și cu tine voi zdrobi în bucăți calul și călărețul lui; și cu tine voi zdrobi în bucăți carul și pe conducătorul lui;

²² Cu tine de asemenea voi zdrobi în bucăți pe bărbat și pe femeie; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe bătrân și pe tânăr; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe tânăr și pe tânără;

²³ De asemenea, cu tine, voi zdrobi în bucăți pe păstor și turma lui; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe agricultor și perechea lui de boi; și cu tine voi zdrobi în bucăți căpetenii și conducători.

²⁴ Și voi întoarce Babilonului și tuturor locuitorilor din Caldeea tot răul lor pe care l-au făcut în Sion înaintea ochilor voștri, spune DOMNUL.

²⁵ Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva ta, munte distrugător, tu care distrugi tot pământul; și eu îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi rostogoli de pe stânci și te voi face un munte ars.

²⁶ Și ei nu vor lua din tine piatră pentru colț, nici piatră pentru temelii, ci vei fi pustiit pentru totdeauna, spune DOMNUL.

²⁷ Înălțați un steag în țară, sunați trâmbița printre națiuni, pregătiți națiunile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile din Ararat, Miniu și Așchenaz; rânduți o căpetenie împotriva lui; faceți caii să urce ca omizile zburlete.

²⁸ Pregătiți împotriva lui națiunile împreună cu împărații mezilor, pe căpeteniile lor și pe toți conducătorii lor și toată țara stăpânirii lui.

²⁹ Și țara se va cutremura și va fi chinuită, pentru că fiecare hotărâre a DOMNULUI se va împlini împotriva Babilonului, pentru a face țara Babilonu-

lui o pustiire fără locuitor.

³⁰ Războinicii Babilonului au încetat să lupte, au rămas în întăriturile lor, puterea lor s-a sfârșit; au devenit ca femeile; au ars locuințele lui; zăvoarele lui sunt sparte.

³¹ Un alergător va alerger să întâlnească pe un altul, și un mesager să întâlnească pe un altul, pentru a arăta împăratului Babilonului că cetatea lui este luată până la margine,

³² Și că trecătorile sunt astupate și trestiile le-au ars cu foc și bărbații de război sunt înspăimântați.

³³ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Fiica Babilonului este ca o arie de vânturat, este timpul să o vântur; încă puțin și timpul secerișului ei va veni.

³⁴ Nebucadnețar, împăratul Babilonului, m-a mâncat, m-a zdrobit, m-a făcut un vas gol, m-a înghițit ca un dragon, el și-a umplut pânțelele cu desfătărilor mele, m-a alungat.

³⁵ Violența făcută mie și cărnii mele să fie asupra Babilonului, va spune locuitorul Sionului; și sângele meu asupra locuitorilor din Caldeea, va spune Ierusalimul.

³⁶ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu voi pleda cauza ta și te voi răzbuna; și îi voi usca marea și îi voi seca izvoarele.

³⁷ Și Babilonul va deveni ruine, o locuință pentru dragoni, o înmărmurire și o șuierare, fără locuitor.

³⁸ Ei vor răcni împreună ca leii; vor striga ca puii de lei.

³⁹ În înfierbântarea lor le voi face ospețe și îi voi îmbăta, ca să se bucure și să doarmă un somn

continuu și să nu se trezească, spune DOMNUL.

⁴⁰ Îi voi coborî ca pe miei la măcel, ca pe berbeci cu țapi.

⁴¹ Cum este Șeșacul luat! Și cum este luată prin surprindere lauda întregului pământ! Cum a devenit Babilonul o înmărmurire printre națiuni!

⁴² Marea a venit peste Babilon; el a fost acoperit de mulțimea valurilor ei.

⁴³ Cetățile lui sunt o risipire, un pământ uscat și un pustiu, o țară în care nu trăiește nimeni, nici nu trece prin ea vreun fiu al omului.

⁴⁴ Și voi pedepsi pe Bel în Babilon și voi scoate din gura lui ceea ce el a înghițit; și națiunile nu vor mai curge spre el; da, zidul Babilonului va cădea.

⁴⁵ Poporul meu, ieșiți din mijlocul lui și să își scape fiecare om sufletul de mânia înverșunată a DOMNULUI.

⁴⁶ Și nu cumva inima voastră să leșine și să vă temeți de zvonul care va fi auzit în țară; un zvon va veni deopotrivă într-un an și după aceasta în alt an va veni un zvon și violență va fi în țară, conducător împotriva altui conducător.

⁴⁷ De aceea, iată, vin zilele, că voi face judecată asupra chipurilor cioplite ale Babilonului; și toată țara lui va fi încurcată și toți cei uciși ai lui vor cădea în mijlocul lui.

⁴⁸ Atunci cerul și pământul și tot ce este în ele vor cânta pentru Babilon, pentru că jefuitorii vor veni asupra lui de la nord, spune DOMNUL.

⁴⁹ Precum Babilonul a făcut pe cei uciși ai lui Israel să cadă, tot astfel la Babilon vor cădea cei uciși ai întregului pământ.

⁵⁰ Voi cei care ați scăpat de sabie, plecați, nu stați

nemișcați; amintiți-vă de DOMNUL de departe și Ierusalimul să urce la mintea voastră.

⁵¹ Noi suntem încurcați deoarece am auzit ocară; rușinea ne-a acoperit fețele, pentru că străinii au intrat în sanctuarele casei DOMNULUI.

⁵² De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi face judecată asupra chipurilor lui cioplite; și în toată țara lui cei răniți vor geme.

⁵³ De s-ar înălța Babilonul până la cer și de și-ar întări înălțimea țării lui, totuși de la mine vor veni jefuitori la el, spune DOMNUL.

⁵⁴ Sunetul unui strigăt vine din Babilon și mare distrugere din țara caldeenilor;

⁵⁵ Pentru că DOMNUL a jefuit Babilonul și a nimic din el acea voce mare; când valurile lui răcnesc ca niște ape mari, vuietul vocii lor este înălțat;

⁵⁶ Pentru că prădătorul a venit împotriva lui, împotriva Babilonului și războinicii lui sunt luați, fiecare arc al lor este frânt, pentru că DOMNUL Dumnezeu recompenselor va răsplăti negreșit.

⁵⁷ Și îi voi îmbăta pe prinții lui și pe înțelepții lui, pe căpeteniile lui și pe conducătorii lui și pe războinicii lui; și ei vor dormi un somn veșnic și nu se vor trezi, spune Împăratul al cărui nume este DOMNUL oștirilor.

⁵⁸ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Zidurile late ale Babilonului vor fi în întregime zdrobite și porțile lui înalte vor fi arse cu foc; și oamenii vor lucra în zadar și poporul va lucra în foc și vor obosi.

⁵⁹ Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a poruncit lui Seraia, fiul lui Neria fiul, lui Mahseia, când a mers cu Zedechia, împăratul lui Iuda, în Babilon în

al patrulea an al domniei lui. Și acest Seraia era un prinț liniștit.

⁶⁰ Astfel Ieremia a scris într-o carte tot răul care va veni asupra Babilonului, chiar toate aceste cuvinte care sunt scrise împotriva Babilonului.

⁶¹ Și Ieremia i-a spus lui Seraia: Când vei veni în Babilon și vei vedea și vei citi toate aceste cuvinte;

⁶² Atunci să spui: DOAMNE, tu ai vorbit împotriva acestui loc, pentru a-l stârpi, ca nimeni să nu rămână în el, nici om nici animal, ci acesta să fie pustiit pentru totdeauna.

⁶³ Și va fi așa: când vei termina de citit această carte, să legi de ea o piatră și să o arunci în mijlocul Eufratului;

⁶⁴ Și să spui: Astfel se va scufunda Babilonul și nu se va ridica din răul pe care îl voi aduce asupra lui; și vor obosi. Până aici sunt cuvintele lui Ieremia.

52

¹ Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.

² Și el a făcut ceea ce era rău în ochii DOMNULUI, conform cu tot ce făcuse Ioiachim.

³ Fiindcă prin mânia DOMNULUI s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când i-a alungat din prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului Babilonului.

⁴ Și s-a întâmplat în al nouălea an al domniei lui, în luna a zecea, în ziua a zecea a lunii, că Nebucadnețar împăratul Babilonului, a venit, el și toată armata lui, împotriva Ierusalimului și și-au așezat

tabăra împotriva lui și au zidit forturi împotriva lui de jur împrejur.

⁵ Astfel cetatea a fost asediată, până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.

⁶ Și în luna a patra, în a noua zi a lunii, foametea era aspră în cetate, astfel încât nu era pâine pentru poporul țării.

⁷ Atunci cetatea a fost spartă și toți bărbații de război au fugit și au ieșit din cetate noaptea pe calea porții dintre cele două ziduri, care era lângă grădina împăratului; (acum, caldeenii erau lângă cetate de jur împrejur) și ei au mers pe calea câmpiei.

⁸ Dar armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și toată armata lui s-a împrăștiat de la el.

⁹ Atunci ei l-au prins pe împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla în țara Hamatului, unde el a dat judecata asupra lui.

¹⁰ Și împăratul Babilonului a ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui; el a ucis de asemenea pe toți prinții lui Iuda în Ribla.

¹¹ Atunci i-a scos ochii lui Zedechia; și împăratul Babilonului l-a legat în lanțuri și l-a dus în Babilon și l-a pus în închisoare până în ziua morții lui.

¹² Și în luna a cincea, în ziua a zecea a lunii, care era în al nouăsprezecelea an al împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a intrat Nebuzaradan căpetenia gărzii, care servea împăratului Babilonului, în Ierusalim,

¹³ Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului; și toate casele din Ierusalim și pe toate casele oamenilor mari, le-a ars cu foc;

14 Și toată armata caldeenilor care era cu căpetenia gărzii a dărâmat toate zidurile Ierusalimului de jur împrejur.

15 Atunci Nebuzaradan căpetenia gărzii a dus captivi pe anumiți dintre săracii poporului și restul poporului care rămăsese în cetate și pe aceia care trecuseră, care trecuseră la împăratul Babilonului; și restul mulțimii.

16 Dar Nebuzaradan căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării ca viticultori și agricultori.

17 De asemenea caldeenii au sfărâmat stâlpii de aramă care erau în casa DOMNULUI, și postamentele și marea de aramă care erau în casa DOMNULUI și au dus toată arama lor în Babilon.

18 Au luat de asemenea oalele și lopețile și mucările și bolurile și lingurile și toate vasele de aramă cu care ei serveau.

19 Și căpetenia gărzii a luat de asemenea căldările și tăvile pentru cărbuni și bolurile și oalele și sfeșnicele și lingurile și paharele; ceea ce era de aur, în aur, și ceea ce era de argint, în argint.

20 Cei doi stâlpi, o mare și cei doisprezece boi care erau sub postamente, pe care împăratul Solomon îi făcuse în casa DOMNULUI; arama tuturor acestor vase era de necântărit.

21 Și referitor la stâlpi, înălțimea unui stâlp era de optsprezece coți; și un fir de doisprezece coți îl cuprindea; și grosimea lui era de patru degete; acesta era gol pe interior.

22 Și un capitel de aramă era deasupra lui; și înălțimea unui capitel era de cinci coți cu o rețea și rodii pe capitel de jur împrejur, totul de aramă. Al doilea stâlp și rodiile erau asemănătoare acestora.

23 Și erau nouăzeci și șase de rodii pe o parte; și toate rodiile de pe rețea erau o sută de jur împrejur.

24 Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele preot; și pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei paznici ai ușii;

25 A luat de asemenea din cetate un famen care avusese însărcinarea asupra bărbaților de război; și șapte bărbați dintre cei care erau aproape de fața împăratului, care se găseau în cetate; și pe mai marele scrib al oștirii, care înrola poporul țării; și șaizeci de bărbați din poporul țării, care se găseau în mijlocul cetății.

26 Astfel Nebuzaradan căpetenia gărzii i-a luat și i-a adus la împăratul Babilonului la Ribla.

27 Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a dat la moarte la Ribla în țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus captiv din propria lui țară.

28 Acesta este poporul pe care Nebucadnețar l-a dus captiv, în anul al șaptelea: trei mii douăzeci și trei de iudei;

29 În anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar el a dus captiv din Ierusalim opt sute treizeci și două de persoane;

30 În anul al douăzeci și treilea al lui Nebucadnețar, Nebuzaradan căpetenia gărzii a dus captivi dintre iudei șapte sute patruzeci și cinci de persoane; toate persoanele au fost patru mii șase sute.

31 Și s-a întâmplat în al treizeci și șaptelea an al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăsprezecea lună, în a douăzeci și cincea zi a lunii, că Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul întâi al domniei lui, a înălțat capul lui Ioiachin,

împăratul lui Iuda, și l-a scos din închisoare,

³² Și i-a vorbit cu bunătate și a pus tronul lui deasupra tronului împăraților care erau cu el în Babilon,

³³ Și i-a schimbat hainele de închisoare; și el a mâncat întotdeauna pâine înaintea lui în toate zilele vieții lui.

³⁴ Și hrana lui, era hrană dată lui continuu de împăratul Babilonului, în fiecare zi o porție, până în ziua morții lui, în toate zilele vieții lui.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9